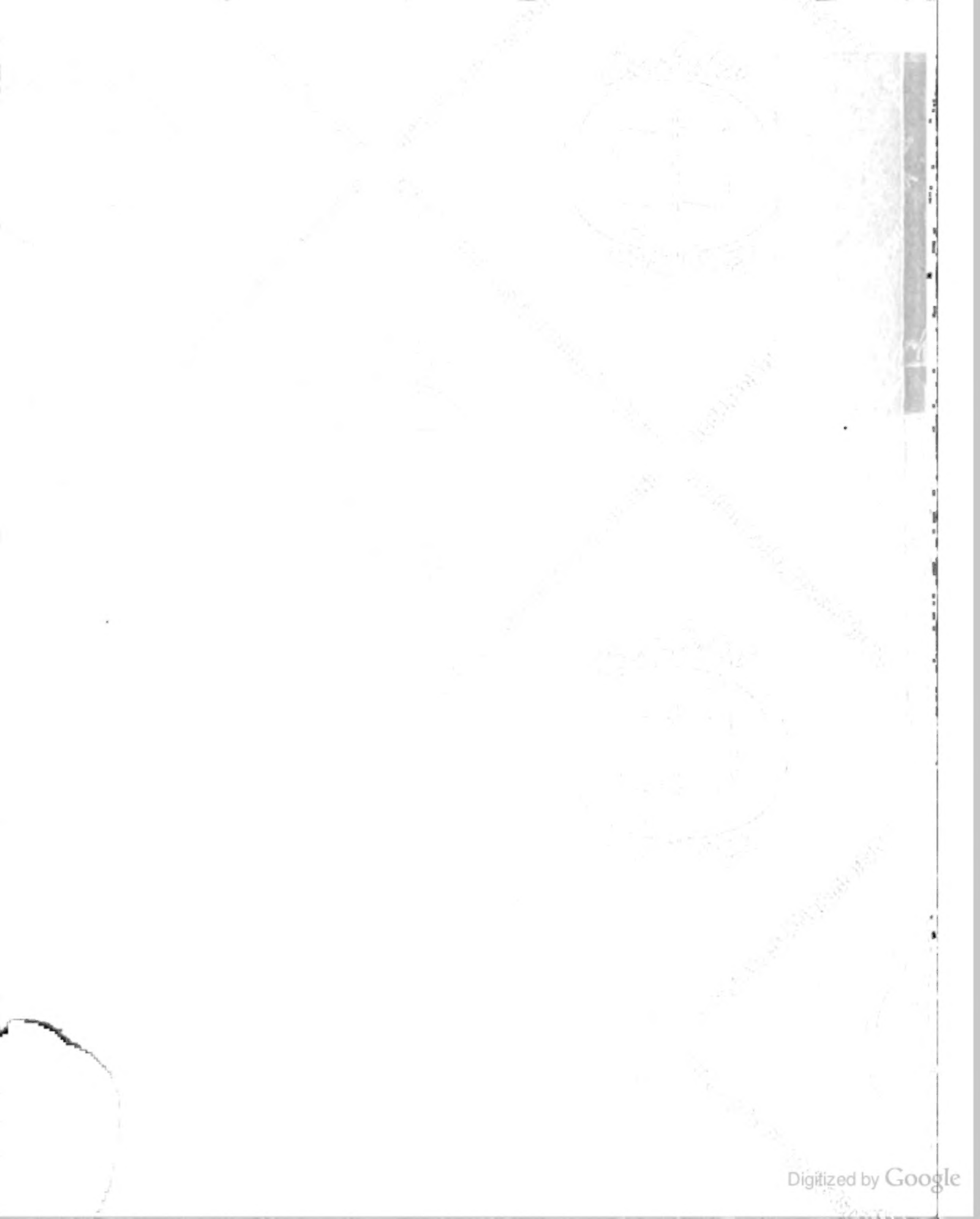

BERKELEY
LIBRARY
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA

113067

Salomon Jacob Cohen.

Cohen, Salomon Jacob

נִיר דָּוִד

שירי תפארת ועטרת הוד לגאון עוזנו, רוח אפינו
משיח אלהי יעקב, נעים זמירות ישראל
ומופת לכל יראי אלהים

דוד בן ישי מלך ישראל
ע"ה נ"ע.

מספרים נפלאות חייו, יראת אלהיו,
ועוז גבורותיו ונגינותיו,

בעשרים שירים

מאת

שלום הכהן.

N I R D A V I D.

WIEN, 1834

Bey ANTON Edlen v. SCHMID,
kaiserl. königl. privil. Buchdrucker und Buchhändler.

LOAN STACK

PJ 5051

CG N51

V.1-2

נִיר דוֹד

מחברת ראשונה

כולל

חמשה שירים

מלידת דוד עד ברחו מנוב

עיר הכהנים.

1934

1

746

~~XIII~~

~~1927A~~

מפתח שפתי

שְׁעַר מִנִּי וְהִלָּאָה שְׂרַעֲפִי שְׂוֹא סַעֲפִי תִהְיוּ
 סוּרוּ עֲזוֹבוֹנֵי חֶפְצֵי גִלְמֵי הַבְּלִי חֲלָד
 לֹא מִתְיַקֵּךְ הַבֵּל אִף לֹא פִגְעֵי תִמְרוֹרִיק
 יִלְאוּ עֲשֵׂתֵנוֹתֵי מוֹרְשֵׁי לִבִּי יִנְהַקוּ
 הִרְחַק מִשְׁאוֹן קִרְיָה מִהַמִּית הַמּוֹן דְּרִיָּה
 בָּדַד אֲשַׁכּוֹן עַל שְׂדֵי מְנוּחָה בֵּין סִלְעֵי שְׁקֵט
 שֵׁם תִּתְנַעֵר יִחִידָתִי מִעֵפֶר חֲרָסִי אֶרֶץ
 מִעַל לְמַעֲטָה גּוֹיָתָה נִפְשִׁי עוֹף תִּגְבִּיָּה

תִּדְרָא עַל בְּנֵי רוּחַ לְגִבְהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם .
 שָׁמָּה בְּמִקּוֹר כָּל נִגָּה מֵעֵין אֹר וַיֵּשַׁע
 תִּפְּן לְאַחֵר קְדוֹשׁ בְּצֵל שְׂרִי יִסְתַּפַּח
 יָדִיד יְה צָבֹאוֹת מִתְהַלֵּךְ אִתּוֹ בְּפָרִים אֱלֹהִים
 מְנַהֵג תְּשִׁים דְּבָרְתָּהּ בּו כָּל מַעֲיָנֶיהָ . —
 עוֹרָה נָא כְּנוֹרִי יַחַד הֶגְיוֹנִי עוֹרוּ
 אָנֹכִי לְרוֹד בֶּן יֵשִׁי אָנֹכִי אֲשִׁירָה .

אֲשִׁירָה . — לֹא גְבוּרַת יְמִינוֹ וַעֲזוֹ זְרוּעָהּ
 לֹא תִקַּף קִרְבוֹתָיו וְהִמּוֹן פָּרֶשׁ וְרִכָּב
 וְדִהְרֹת דִּהְרֹת אֲבִירָיו וְתִרְוַעַת קוֹל לָחֶם
 אֲדָם מִסֵּךְ חֲלָלִים אֲלֵפִי גְדוּדָיו הִפִּילוּ
 וּמִסְפַּר אֲהֵלִים הִצִּיתוּ יְדֵי מִרִי נִפְשׁ
 וּמִבְצָרִים שָׁגְבוּ גְבוּרָיו אֲנָשֵׁי חֵיל
 וְשִׁפְעַת אוֹצְרוֹתָיו כְּבִיר שָׁלָל וּמִלְקוֹחַ
 לֹא קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה רִגְתָּ צִהְלַת הַמִּנְצָח
 לֹא קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה יִלְלַת אֲבָדִים וְנֶאֱקָתָמוּ

תַּעֲרֹנָה בְּנוֹת שִׁירִי וְלִקּוֹל שִׁפְתֵי צִלְלוֹ:
 אֵף לֹא יִפְעֶת גֹּאֲזֵן מִלְכוּתוֹ וְעַדִּי תִפְאֶרֶת
 הַדָּר כִּסְאוֹ וּבִרְקַס סְבִיבֵי קִרְנֵי הוֹד הַנֶּזֶר,
 חֲמֶדֶת עֵין בָּשָׂר לֹא תִשְׁבַּעֶנָּה עֵינֵי נֶפֶשׁ,
 מָה עֲרַכְם כִּי תִזְכְּרֶם כִּי תַעֲנֶה בָּם הָרוּחַ?
 כָּלוּ בְּאַפָּס כָּלוּ יַעֲוּפוּ בְּחִלּוֹם וְאַיֵּמוּ.

אֲשִׁירָה לְמֹשִׁיחַ יְיָ רוּחַ אֲפִינוּ
 לְדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נְעִים מִזְמוֹרֵי קֹדֶשׁ
 בְּמַעֲרֶכֶת שִׁירֵי תְהִלּוֹתָיו חֵי חֵי עֲדָנוּ
 בְּקֶרֶב יִשְׁרוֹן שְׁבִטֵי יְהוָה וַיְחֵי עוֹד לְנִצָּח:
 אֲשֶׁר רוּחוֹ אֶתָּנוּ מָלְתוֹ עַל לְשׁוֹנֵנוּ
 לְפָנֵי אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵנוּ כִּי נִשְׁפּוֹךְ שִׁיחַ,
 אֲבִיעַ רִנּוֹת וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְמִנְצָח
 בְּנִינּוֹתֵינוּ עַל-כָּל מַטִּיבֵי נֶגֶן וְזֹמֶר
 לְפָנֵינוּ בְּבִגְי קָדֶם וְאַחֲרָיו מֵאִין כְּמוֹהוּ
 אֲשֶׁר צוּף אֶמְרָיו אֲרֵאֲלִים בְּשִׁמְעֶם יִתְמָהוּ

יִקְחוּם יִשְׁאוּם יַעֲנֵדוּם עֲטָרָה לְרֹאשׁ אֱלֹהִים
 וּבִתְחִנּוּגָיו גַּם תִּתְחַנּוּגֵינוּ יַעֲלוּ שְׁמִימָה •
 נִכְבְּדוֹת אֲדָבָר בּוֹ שִׁפְתֵי צֶדֶק תִּבְשְׂרָנָה
 נִפְלְאוֹת חַיִּי בֶן יֵשׁי מִסְּלוֹלוֹ עָלֵי אֶרֶץ
 מִהֵר נִפְשׁוּ עֵצִים רוּחוֹ הִלִּיכְתוּ בְּקֹדֶשׁ •
 אֲזִכִּיר מִבְּטַח עֲלֵי הַתְּחִינּוֹקוֹ בְּאֱלֹהֵינוּ יַחַד
 כִּי הִקְיִפוּהוּ בִלְהוֹת מְצוֹק וְצָר מְצִאוּהוּ
 מִגּוֹר מִסָּבִיב יָמִין וּשְׂמָאל עַת כִּי שָׁתוּ
 עָלָיו רַבְבוֹת שׁוֹנְאֵי חֵם חַיִּים לְבִלְעָהוּ
 וְלָבוֹ נָכוֹן בְּאֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתוֹ בְּטוֹחַ •
 מִן הַמִּצָּר קָרָא יְהוָה וּבִמְרֹחֵב עָנָהוּ • —
 אֵף כִּבְדֵּר הִטָּאִיו תַּחַת לְשׁוֹנֵי לֹא אֶכְחִידָנָה
 וְאֲשֶׁר כָּבְדוּ מִהֶמָּה נִחַמְתוּ וְשָׁבַר
 רוּחוֹ וַתִּשׁוּבְתוּ בְּצוּם וְהִתְפַּלֵּשׁ בְּאֶפֶר •
 וְעַמֶּק חַיִּין תִּפְלְתוּ בְּאִמְרִים שְׁבַעְתִּים
 מִזִּנְקִים וּמִהוֹרִים כְּמִהֵר זֶהָר דְּקִיעַ •
 הֵן עָבְרוּ סִפְתַּי עֲנָנִים עַד מְרוֹם הַגִּיעוּ •

שְׂדֵי בְּרַחֲמִים הֵאֲזִינָם. חֲפֵץ בָּם וַיִּרְצָמוּ.
 כָּפוּ אֶף שׁוֹפֵט עֲלִיּוֹן וַיַּעַן סִלְחָתִי.
 מוֹפֶת לְיוֹשְׁבֵי תִּבְלִי, חֶק לְבְנֵי אָדָם סִלַּח
 כֹּל יֹאמְרוּ נוֹאֲשׁ, בְּרָשָׁעוֹ כֹּל יֹאבֵד פּוֹשֵׁעַ
 יַעֲזוֹב חֲטָא וַיִּחַן, יָשׁוּב לְאֵל וַיִּרְחֲמֵהוּ.
 הִנֵּה זֶה חַיִּי דָוִד עֶקְבוֹת מַשִּׁיחַ אֱלֹהִים.
 לִירוֹא בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבוֹ בִּירְאָה, לְקַרְבָּה וּלְרַחֲקָה.
 יִצְדֵּק אֶף יִרְשִׁיעַ לְהוֹרוֹת חוֹטָאִים בְּדֶרֶךְ. —

אֲשִׁירָה גַּם. — הֵהוּ פֶחַד אֶחָזִנִּי וַרְעָדוֹ
 לְמִזְמֹר וּמִירוֹת יְהוָה, רוּחַ אֱלֹהִים נוֹסֶסֶת
 בְּצַחוֹת שִׁפְתָּיו, נִשְׁמַת שְׂדֵי בָמוֹת פּוֹחַ.
 הִתְרוֹן לְשׁוֹן אֱלֹם, עֵרַל שִׁפְתַּיִם יִפְצֶה פִּיהוּ?
 הִלְנִשֵּׁר יַעֲוֹף עָשׂ, לְרֹאם יִשִּׁיר תּוֹלְעֵת?
 אֶצֶר עַל דֵּל שִׁפְתִּי, שְׁמֹר מַחֲסוֹם לִפִּי אֶמְרָתִי.
 אֶחָשָׂה — — וְלֹא אוֹכֵל, הִנֵּה בְּקִרְבִּי סוֹעֵר סִעַר
 כִּיִּם יִהְיוּ יִרְעֵשׁוּ גִלְיוֹ, הִצִּיקָתִנִּי רוּחַ

בְּטִנִּי, כִּנְאֹד מְלֹאֲתִי, בִּי אֲמָרִים יִלְחָצוּ
 כְּעִגְלָה מְלֹאָה לָהּ עֵמִיד בְּלִבִּי יַעֲיִקוּ.
 אֲדַבְּרָה וַיְרוּחַ לִי, אֶפְתַּח שִׁפְתֵי וְאֶבְלִינָה,
 הִנֵּה לִשִׁיר לְקַחְתִּי, אֲשִׁיר וְלֹא אֲשִׁיבָנָה,
 אֲנִכִּי לְדֹד בֶּן יֵשׁוּ אֲנִכִּי אֲזַמְּרָה.

שיר ראשון

הן בעון חוללתי
ובחטא יחמטני אמוי

יוצר אדם גלם מחמר קרען!
איך שנות בו חק תהלכות ארען!
הן קץ שמת לחשך אור כי תגיה
ליום ולילה קר וחם גבולת הצבת
אכן מגוף ונפש אנוש הרפבת
נמשל כבהמה ועל אלים יגביה +

הַפְּלֹאֲתָ עֲשׂוֹת יִצִּיר מִבְּשָׁר וְרוּחַ
 יְדֹן רוּחְךָ בּוֹ נִצַּח בְּלַ יְנוּחַ
 מֵאֲוִי נִפְשׁוֹ וְנִפּוֹ בּוֹ יִלְחָמוּ.
 זֶה עֲבוּרָה תְּשׁוּקָתוֹ וְזוֹ תַּתְּאוֹ זֶה־
 אֶת זֶה תַּתְּעֵב טוֹמְאָה וְזוֹ תַּתְּכֶם טָהָר
 וְאֵיךְ יִהְיֶה לְאַחֵר אֵיךְ יִהְיֶה יִתְאַמּוּ?

עֲמוּקָה מִנִּי יָם עֲצִתְךָ מִי יִדְלָגָה
 תּוֹרָה תַּתָּה לָנוּ הִיא תַּעֲרֹכְנָה
 יֵשׁ בְּחֹר וְרִצּוֹן לְאִישׁ תִּגַּל אֲוִנִים.
 בִּיָּצָר לֵב תַּהֲפֹכֹת לְלֶחֶם יִסְדָּתָנוּ
 טוֹב מֵרַע כִּי יֶאֱמָץ לְטוֹב שְׂרִיתָנוּ
 לְנֶפֶשׁ עֲמִלָּה צִפְנִת גְּמוּל כִּפְלִים.

הִנֵּה מוֹפֶת לְדוֹר אוֹת לְיוֹשְׁבֵי חֶלֶד
 בֶּן גִּתָּן לְיִשִּׁי לְבֵית הַלְחָמִי יֶלֶד
 וְהוּא פֶּלְאִי בְּמַעֲלָלָיו יִתְנַבֵּר גֶּעֶר.
 רַב קָדֵשׁ רַב צֶדֶק נֶסֶה בְּרָשָׁע
 לְהוֹרוֹת חוֹטְאִים דֶּרֶךְ וּלְשֹׁבֵי פֶשַׁע
 אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם נִפְתַּח לָמוֹ שַׁעַר.

אוֹר עוֹלָם הוֹפִיעַ בְּקִרְיַת בֵּית לָחֶם
 בָּעוֹן חוֹלָל וְחָף יֵצֵא מִנִּי דָהָם
 שִׁגְגַת מַחֲשַׁבַת הוֹרוּ מִקְרָה רָגַע
 לְדוֹן פְּעֻלַּת אָדָם הֵן לֹא עָבְרָה
 נֶפֶשׁ צָדִיק נִמְלָטָה נִקְיָה נִשְׁאָרָה
 צֶן חֶטֶר מִגִּזַּע יִשִּׁי כְּלִי פָגַע. —

שָׁבֵן יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטָיו, נוֹשֵׁן בָּאָרֶץ.
 הִיָּתָה אֶרֶץ הַמִּדְבָּה נִחְלָת צָבִי מִכְרוֹת לָמוֹ,
 זֹאת אֲדָמָה אֲדָמַת קֹדֶשׁ, וְנִירָה גִיר מִמְּלֻכַת
 כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְאֱלֹהִים בִּישׁוּרוֹן מֶלֶךְ.
 וְקוֹ מִשְׁפָּטָה אֵשׁ דָּת מִפִּי עֲלִיוֹן יֵצֵאָה
 קוֹל שִׁירֵי חֲצֹב לְהַבּוֹת בְּסִינֵי הַשָּׁמַיִם
 מִבֵּין רַבְבוֹת קֹדֶשׁ מִבֵּין בְּרָקִים וְרַעַם,
 הִיא הַתּוֹרָה צֹוָה מֹשֶׁה לְמוֹרָשָׁה לָנוּ.
 וּבִתְבוּנַת כַּפִּי יִנָּחֵם רוּעָה אִישׁ רוּחַ
 אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ יְהוָה בְּדוֹר דּוֹר, מֵאַחֵר הָעֶדֶר
 וְאַחֵר מִחֲרָשָׁתוֹ אוֹ מִדּוֹשׁ בְּגֶרֶן קִרְאָהוּ
 לְרַעוֹת צֹאן עָמוֹ בְּגִי כְחִירָיו צֹאצְאֵי קֹדֶשׁ
 לְשִׁפּוֹט רִיבָם וּלְגַשֵּׁת לִקְרֹב עַל אוֹיְבֵימוֹ

על־פי אורים ותמים על לב כהן משוח . —
 אשרי העם שִׁכְבָּה לוֹ! אֲשֶׁר־יֶאֱרָץ
 אֲשֶׁר חֲקִיךָ חֲקִי יְהוָה וְדַתְךָ דַּת אֱלֹהִים .
 אֲשֶׁר רָאִיךָ עֲנִי לֵב עֲבָדִי אֶמֶת וְצָדִק
 בַּמִּשְׁפָּט לֹא יִמָּעְלוּ לִפְנֵי כִסְאוֹ וְכִרְעוּ .
 לֹא גִבָּה לִבָּם עַל קְהָלָם לֹא יִתְנַשְּׂאוּ
 בִּיקָר וְהִדָּר אֵין חֲפֵץ . וְתִפְאֶרֶת מֶה לָּמוֹ .
 אַךְ אֲמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִים . וְתִפְאֶרֶתָם מִשְׁכִּירָתָם . —

זוֹ מִנַּת יַעֲקֹב מִנִּי בָּאֵם אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת .
 מִנִּי שָׁגְבוּ אֲדָמַת בְּנֵי חָם לְאַחֲזִית נִצָּח .
 זֶה דּוֹר דּוֹרְשֵׁיו . דּוֹר יְהוֹשֻׁעַ אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל
 תָּמִים דֶּרֶךְ . נֶאֱמָנָה רוּחוֹ עִם אֵל בְּחֶרְהוֹ
 יַד מֹשֶׁה סָמְכָתָהוּ וַיֵּאֲצֵל לוֹ מִן הָרוּחַ .
 וְדוֹרוֹת שׁוֹפְטִים אֲנָשִׁי אֲמוּנָה גִבּוֹרֵי כַח
 עֲשֵׂי רִצּוֹן קוֹרְאִים וְחֲפֵץ שׁוֹלְחִים . בָּתָם הִלְכוּ .
 וְאַחֲרוֹן בֶּן אֶלְקָנָח מֵאֵד נִעְלָה עַל כָּלָמוֹ

הוא שמואל החונה לו פי שנים ברוח.
 אמן על ברפי כהן צדק וחנף בקדש.
 עיניו על עמו עודו בעלומיו נפקחו
 ויאחו שבט רועה על צאן מרעית אלה
 וירעם כחם לכבו בגוה שאנן לבטח
 שם גבולם שלום ויסג אחור צרימו
 לא במגן וקשת, לא בחיל וכח
 בצדקו מלט אחיו ונמלטו בכר פפהו.
 מדי שנה בשנה עבר מושבותם יחד
 מקצה אל קצה לשפוט בין איש לרעהו.
 ויהי אב לעמו והם כבנים למשמעתו סרו
 ויאשר יעקב מאד וישראל עשה חיל. —

יראי אל! קראו הה, קראו הה ליום מהפכת!
 כי נהפך לבב העם לצור מבשול ואבן נגף.
 הדור! איך נואלת, נארת ברית שלומך.
 חסן ישועות עמך בידים הרסות!

אֵיהָ כְבוֹדָהּ אֵיהָ מוֹרָאָהּ בְּבַחֲרִיר נְבִיאֶיהָ,
 הַמְשִׁבִּיעַ בְּטוֹב אֶרֶצָהּ וְנוֹה בִישָׁע?
 בְּזִקְנָן וְנִשְׁוֹא פָנִים מַה לָּהּ כִּי מְרִדָתָ?
 שְׁחָרוּתוֹ הוֹקְרָתָ וְתָבוּ שִׁיבַת תְּפִאֲרָתָ.
 אִם בָּנָיו חָטְאוּ צְדִיק מַה פָּעַל? מַה פָּשַׁע
 וְעוֹל מָצָאתָ בְּכָל אֲשֶׁר הִתְהַלַּךְ לְפָנֶיךָ?
 אֶת מִי עָשָׂק וְרָצִץ, מִי־מִי לָקַח שָׁחַד
 וַיַּעֲלֵם עֵינָיו בְּרִיבוֹ מַעֲשֹׂוֹת מְשַׁפֵּט צֶדֶק? —
 אֲדַהֵא! שָׁמֶן יִשְׁרוֹן וַיִּבְעַט בְּאִישׁ מֵאַשְׁרֵהוּ
 וַיִּמָּאֲנוּ בְּדַבְּרוֹ וַיִּבְקְשׁוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ.
 כָּכָל גּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבוֹתָם שָׁאֲלוּ רָדָה בַּשַּׁבָּת
 מוֹשֵׁל בָּאָרֶץ עָמִיו תַּחַת רַגְלָיו יִרְמָסֵמוּ,
 בְּגִיָּהֶם עֲבָדִים לוֹ, לְפָנָי מְרַכְּבָתוֹ יִרְוּצוּ
 חוֹטְבֵי עֵצִיו וְשֹׂאבֵי מִיָּמָיו לֹא בְמַחֲרִיר כָּסֶף,
 בְּנוֹתָם שְׂפָחוֹת לְרִקְחוֹת וְטַבָּחוֹת תַּהֲיִינָה
 אוֹ לְמִלָּאוֹת חֲשִׁקוֹ יִקְחוּן לְשָׁגֵל וְסִכְנָתָ.
 זֶה חֵלֶק עַמִּים מִנֶּם הַבְדִּילָהּ אֱלֹהֶיהָ

ואתה ישראל תקנאם, כמזהם היות חפצת?
 ותמאם רועה צדיק, בעבות אהבה ינחך?
 ותטוש אב זקן, כל תגמולוהי תשי?
 שחתך ישראל לא לו אך כך מומך
 לא אותו כי אותך ואת אלהיך מאסת
 ממלוך עליך ממשלת רחמים וכך חסד
 ביד כהניו ונביאיו אנשי אמת בעלי נפש.
 הלא תנהם באחריהך, תקרא ואין עונך
 וזעקת מלפני מלכך ואין מושיע. —

זאת וכזאת ענה שמואל לעם עורי עינים.
 דור סורר האומר לאביו לא ראיתיהו
 דור עקש ופתלתל השואלים להם מלך,
 הוביחם הזהירם מוסר השכל ודעת,
 אך כמו פתן חרש און אטמו משמוע
 הקשו ערף לבקש מלך בכל גוי ארץ.
 אז רפתה רוח איש אלהים ונפשו דאבה

וַיִּפֶּן אֵל אֱלֹהֵי הַשְּׁתַּפָּךְ לְצוֹר יִשְׁעָהוּ
 כַּפָּיו שְׁטוּחוֹת, בִּרְכָּיו כּוֹרְעוֹת וַיַּחַל פָּנָיו אֵלָהּ. —
 וַהֲנִיָּה קוֹל אֱלֹהִים עָנָהוּ מִלֹּא חֲמֵלָה וְנַחֵם:
 "אֵל תַּעֲצֹב שְׁמוּאֵל עַבְדִּי אֵל יִרַע לְבָבְךָ,
 "מֶה כָּמוֹס עָמְדִי עֵין בָּשָׂר לֹא תַחֲוֶהוּ
 "מֶה חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי מֶלֶךְ אָדָם נַעֲלָמָה,
 "דַּע נָא וַהֲנַחֵם כִּי מֵאֵתִי זֹאת נִגְזְרָה
 "בְּסוֹד אֱלֹהִים נֹעֵץ תְּלוֹנֶת עִם וּמְרִידָהוּ,
 "בָּא בָּא הַמּוֹעֵד קֵץ שְׁפוּט הַשּׁוֹפְטִים הַגִּיעַ.
 "הִבִּינוֹתִי כִסֵּא לְעַמִּי בִּסְ צִדְקָה וַיִּשַׁע
 "וַחֲקוֹתַי עָלָיו שָׁמִי חוֹתֶם תְּכַנִּית קִדְשׁ
 "וַאֲנִחִילָהוּ לְאִישׁ כָּלִבְבִּי אֲקִים עַל גִּבּוֹר,
 "מִצָּאתִי עַבְדִּי בְּשֵׁמֶן קִדְשִׁי אֲמַשְׁחָהוּ,
 "בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי קָרֵן יִשְׁעוֹ אֲגַבֶּיהָ
 "וַעֲרֹכְתִי גֵר לְמִשְׁיַחִי כְּבֹקֵר יוֹרֵחַ שְׁמֶשׁ,
 "וַאֲעַטִּירָהוּ הוֹד וְהָדָר אֲמַשְׁכְּהוּ חֶסֶד.
 "הוּא יַעֲצוֹר בְּעַמִּי צִדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים

"בְּרִית עוֹלָם אֲשִׁים לוֹ עֲרוּכָה בְּכָל וְנִשְׁמְרָת
 "אֲקִים לוֹ בֵּית נֶאֱמָן יִכּוֹן לִפְנֵי כִּירָח
 "יַעֲמֹד לְדֹר דְּוָרִים מִזֶּרְעוֹ לֹא יִסּוֹר שִׁבְטִי
 "אֶף שֶׁבַע יָפֹל וְקָם גֵּרוֹ לֹא יִדְעַךְ לְעַד
 "גַּם בְּכָלֹת שִׁבְט אֶרְצוֹ רוּחוֹ יִמְשָׁל בָּנוֹ
 "עַד יִבְקַע אֹר וּמִלֶּאָה הָאָרֶץ דָּעַת • —
 "זֶה מִלְכִּי נִסְכָּתִי זֶה בְּנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיהוּ
 "הַיּוֹם בְּבֵית יְהוּדָה יִבְקַע אֹרֹו בִּשְׁחָר • —
 "עֲתָה חֲתוּמִים לָךְ דְּבָרִי מִלִּי אֶף יִרְמֹו
 "לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ וְאָמַר קוּם מִשְׁתַּחֲוִי • —
 "וְהִנֵּה עַד כֹּה וְכֹה עַד אֲשֶׁר יִגְדַּל הַיֶּלֶד
 "וַיֵּצֵא לְמִלּוּכָה עַד צִרְפָּתִיהוּ בְּצָרֶף כְּסָף
 "וַיִּסְרֶתִיהוּ בְּגִנְעֵי אִישׁ בְּתַכְתַּת רוּדְפָהוּ
 "שָׁמַע בְּקוֹל הָעָם תָּן לָהֶם מֶלֶךְ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ
 "מִצִּיעִיר שִׁבְטִי יִשְׁרוּן לְנָגִיד עֲלֵיהֶם קָרָאתִיהוּ •
 "אוֹלָם עוֹד בְּמִלְכּוֹ יִהְיֶה גֵר בְּחִירִי לְנֶצַח
 "מוֹצִיא וּמְבִיא עַמִּי יִנּוֹן שְׁמוֹ בְּקִרְבָּמוֹ • —

כֹּחַ דְּבַר הַחַיּוֹן. וְהַמְּרָאָה סָר וְאִין.
 וְנִתְּחִי רוּחַ שְׁמוּאֵל, תִּנְחֹמֶת אֶל חֵיתָהּ.
 מִתְּקָה לֹו הַבְּשׂוּרָה תַּעֲרֹב לְנַפְשׁוֹ דַּעַת
 כִּי לֹא אֱלֹמֵן יִשְׂרָאֵל מִמְּשַׁלַּת אֱלֹהִים
 גַּם כִּי יִשְׁתַּרְר אָדָם וּבִיד אָנוּשׁ הַשֶּׁבֶט
 "אֱלֹהִיו עֲמֹו וְתַרְוַעַת מֶלֶךְ בָּמוֹ. —
 וְקוֹל אִישׁ אֱלֹהִים קוֹרָא בְּרָמָה לְנוֹעָדִים יְחִיד:
 "לֹאֲהֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל! אִישׁ לְעִירוֹ קוֹמֹו וְלִכְּוֹ!
 "בְּקָרֵב יָמִים שׁוּבוּ וְחַפֵּץ לְבַבְכֶּם אֲשִׁימָה."
 שָׁטוּ הָעָם אִישׁ אִישׁ לְדַרְכּוֹ טוֹב לֵב וְשִׁמְחָה.
 וַיְהִי עוֹד בְּכֵרֶת הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה
 הִיא בֵּית לָחֶם, וְשֵׁם אָבִן גְּדוֹלָה לְמִרְאֵה עֵין
 מִצָּבֶת קְבוּרַת רַחֵל אִם הַבָּנִים נֶאֱהָבֶת.
 שָׁם מְקוֹם נְחֻמָּה שָׁם מְקוֹם תְּפִלָּה לְעוֹבְרֵי דֶרֶךְ,
 וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה שְׂבִי דָמָה לְשִׁפּוֹךְ שִׁיתָה.
 וְזֹאת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל בְּעָטוֹף לֶבָם עַל הַקֶּבֶר:
 "אִם קְרוֹשָׁה! הַנֶּאֱהָבָה וְנִעְיָמָה בְּתַנְיָךְ

„ובמותך עוד נפֿשֿך בִּנְפֿשׁ זְרַעֲךָ נִקְשָׁרֶת!
 „הֵן בְּמָרוֹם תַּעֲתִירִי כִי תִבְכִּי עַל בְּנֶיךָ
 „יֵשׁ שָׂכָר לַפֻּעֲלָתְךָ יַעֲנֶךָ אֱלֹהֵי חֶסֶד,
 „קוּמִי נָא אֲצִילָהּ! קוּמִי וּפָגְעִי בַּעֲדָנוּ
 „לִפְנֵי כֵם יְהִי בְּעַד שְׁלוֹמֵנוּ הַמֶּלֶךְ הַמְּלִיצִי.
 „הֲלֹא תִדְעִי וְאֱלֹהִים יוֹדֵעַ כִּי לֹא בִּמְרֹד
 „וּבִמְעַל נִוְעַדְנוּ יַחַד עִם שָׂאֵר אֲחֵינוּ
 „אֶל שְׁמוּאֵל הַדִּמְתָּה לִשְׁאֹל לָנוּ מֶלֶךְ,
 „כִּי אִישׁ אֱלֹהִים זָקֵן, יוֹם מוֹתוֹ כִּי יוֹדֵעַ,
 „וּבָנָיו חֲטָאִים, בְּעֶקְבוֹתָיו לֹא יֵלְכוּ.
 „וְעַתָּה לָמָּה כִּצְאָן בְּלִי רוּעָה עֲדַת אֵל תְּהִי?
 „וְאֶמְרָנוּ נִתְּנָה רֹאשׁ קָצִין יְהִיָּה לָנוּ
 „עָלֵינוּ נִשְׁלִיךְ יְהִיָּה עַל שִׁכְמוֹ הַסָּבֵל
 „לִצְאָת וּלְבֹא לִפְנֵינוּ לְלַחֹם מִלְחַמָּתָנוּ.
 „חֲלִילָה לָנוּ, חֲלִילָה לְמָרוֹד בְּאֵלֶּה
 „הַשָּׁם גְּדִלוֹת לָנוּ וְנוֹרָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר
 „וְחֶסֶדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ מִמִּצְרַיִם עַד הַנָּה.

"הִנֵּה בָּאוּ בֵּן עֵתָה גַם נַחֲנוּ גַם מִלִּבֵּנוּ
 "אוֹתוֹ נַעֲבֹדָה וּפְקֻדָּיו נַצְרָה יַחַד.
 "יִסְעֲדֵנוּ נָא הָאֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ יֵשַׁע
 "יִכְלֹא עֲצָתֵנוּ וְחֶפֶץ לִבֵּנוּ יַצְלִיחַ
 "יִשְׁלַח מִמָּרוֹם מַטֵּה עֹז רִדָּה בְּקִרְבָּנוּ.
 "יִלְךְ אִישׁ לִפְנֵינוּ וּכְבוֹד אֵל יִאֲסֹפֵנוּ.
 "יִשְׁלַח לָנוּ גִבֹּר אֹהֵב מִשְׁפָּט וְצֶדֶק
 "לְרֹאוֹת בִּישׁוּעַת עַמּוֹ כֹּל יֵשְׁעוּ וְכֹל חֶפֶץ
 "וְלֹא לְרַבּוֹת כְּבוֹד בֵּיתוֹ וְהוֹד הַתְּאֵרָת מִטָּהוּ.
 "יְכוֹנֵן כְּסָאוֹ בְּצֶדֶק בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ.
 "אֹי יִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַלְיוֹ יֵצִיץ גִּזְרִי" —
 וְהִנֵּה קוֹל דְּמָמָה דְקָה נִשְׁמַע מִבֵּית חֲמֹר
 קוֹל אִם מִלֵּאת חֲמָלָה, רָחֵל תַּעֲנֶה לְבָנֶיהָ:
 "שׁוּבוּ בָנִי, שׁוּבוּ אֵל שְׁמוּאֵל נְבִיאָכֶם וַיַּעַשׂ" —
 מִשָּׁם עָבְרוּ בֵּית אֵל לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וּלְכַרְוֹעַ
 וַיָּבֹאוּ אֵל גְּבַעַת אֱלֹהִים וַיָּנוּחוּ.
 וְהִנֵּה חֲבֵל נְבִיאִים מִהַבְּמָה יָרְדוּ

וּלְפָנֵיהֶם הָאֵל וְהַלֵּיל כְּנֹר נָעִים אֵף נָבֵל
 הוֹלָכִים וּמִתְנַבְּאִים, וְכֹה מִלְתָּם הִטִּיפוּ:
 „רֵנוּ הַשָּׁמַיִם, גִּיל תַּחְגְּרֵי אֶרֶץ!
 „זֶרַח אֹר לְיִשְׂרָאֵל אֹר בְּבֵית פָּרִץ,
 „כְּנֻגָּה בָּרֶק יִהְיוּ פָנֵי הַבַּיִת
 „כִּי יֵלֵךְ יֵלֵךְ, הוֹדוּ יִפְרַח כְּבוֹד,
 „טוֹב רָאִי אֲדַמְנִי וַיִּפֹּה עֵינָיִם
 „סִפִּיר גִּזְרָתוֹ כְּלֻבְנָת פָּנֵי שָׁמַיִם
 „קֶרֶן עֹר פָּנָיו, כְּמִלְאָךְ אֵל מְרֹאָהוּ
 „זֶה יַעֲצֹר בְּעַמּוֹ, מִשְׁרָה עַל שְׂכֻמָּהוּ +
 „אַשְׁרִיךְ יֵשִׁי! הוֹלֵדָתָ בֶּן פְּלָאִים
 „גֹּר אֶרֶץ יְהוּדָה נֹרָא בֵּין לְבָאִים,
 „כְּשֶׁמֶן תּוֹרֵק שָׁמוֹ יִנּוֹן יִתֵּן רֵיחַ
 „יִגְדֵּל יִפְאֵר לָעַד כִּימֵי יְרַח +
 „קוֹם יֵשִׁי! וְזָבַח תּוֹדָה בְּבֵית־אֵל
 „עֲמֹךְ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. —

וְהַקּוֹל נִשְׁמַע בִּיהוּדָה מִבֶּשֶׁר מִבֵּית לָחֶם:
 לִישֵׁי נוֹלַד בֶּן שְׁבִיעִי כְּלִיל הַתְּפֹאֶרֶת יְפִי.
 צִלְמוֹ בְּצֶלֶם מֶלֶאךְ אֱלֹהִים, קֹדֶשׁ מִרְאֵהוּ
 כָּל רוֹאֵיו יֹאמְרוּ: אֵין בְּיִלְדֵי אָדָם כָּמוֹהוּ.
 וַיַּעֲלֵזוּ בּוֹ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּזְכְּחוּ זָכָח.
 וַקְּרָאוּ שְׁמוֹ דָּוִד הוּדָה זֶה זָכְרוּ לְתִפְאֶרֶת
 גַּם לְעַמִּים מוֹפֵת לְדוֹרוֹת עַד קֵץ יְמֵי אָרֶץ.

ש י ר ש נ י

האדם יראה לעינים
ויי יראה ללבב

חַתָּם תְּכַנִּית אָדָם בְּצִלְמוֹ פֶּתוּחַ
קָרַב לָבוֹ דְּמוּת נִפְשׁוֹ וְדְמוּת רוּחַ
רָשׁוּם בְּתֹאֵר פָּנָיו בְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין.
אֶךְ מִי חָכֵם וַיֵּבֶן זֹאת עַד עֲמֻקָּה
עֲשִׂישָׁה עֵין בְּשָׁר קָצְרוּ עֲפֻעָפִיהָ.
שׁוֹנָה בְּרֹאֶה וּפְלִילָתוֹ שׁוֹא וְאֵין.

יֵשׁ תֹּאֵר וְהָדָר לוֹ קוֹמָה וְיָפִי
וְנָגַע בְּלִבּוֹ, בְּקִרְבּוֹ שְׂמִיץ דָּפִי
וְמָה יֵדַע אָנוּשׁ רוֹאֶה לְעֵינָיִם!
עַל־כֵּן יָמִיר טוֹב בָּרַע, בָּר בַּחֲבָן
יִמָּאס בְּפָנִינִים יִבְחַר עֵץ וְאֶבֶן
כְּעוֹר בְּאִפְלָה יִגְשֵׁשׁ בְּצִהָרִים.

לֵץ עֲשֵׂה רִמְיָה בְּזִדּוֹן יִשְׁנָה טַעַם
נִעְצָב בְּטוֹב לֵב, יִשְׁחַק וּבְקִרְבּוֹ רַעַם
יִחְנִיף אֲשֶׁר יִשְׁנָא, יִמָּאס אֲשֶׁר יִשְׁבַּח,
וְהָאָדָם קָצַר רָאִי הַיּוֹכֵל חֲקֹרָהוּ? —
אֶךְ הַיּוֹצֵר לֵב יִבְיט מָה בְּחִדְרָהוּ
בּוֹרָא בְּלִיּוֹת יִגִּיד לְאָדָם מָה יִשָּׂח.

רֹאשׁוֹן לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּחָרוּ אֱלֹהִים
 מִשְׁכְּמוֹ לְמַעַלָּה מִכָּל עַם גִּבּוֹר
 חֵמֶד הַמֶּזֶן קוֹמָתוֹ וַיִּנְשְׂאֵהוּ
 אוֹלָם בְּסוֹד הָאֱלֹהִים עֲצָה נְחֻמָּה
 דְּבַר טוֹב מֵצֵא בּוֹ בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁמָּה
 וְדוֹר חָדָד לִפְנֵי מְשִׁיחוֹ הַרִים רֹאשֵׁהוּ •

מִמִּצְחֵי יְמִינֵי הַמְּלוּכָה נִעְתָּקָה •
 וַתִּסָּב בֵּיתָהּ יְהוּדָה וְשֵׁם חֻקָּה •
 חוֹרֵם בֵּית פֶּרֶץ גִּבּוֹר גִּבּוֹר •
 בְּשִׁבְעַת בָּנֵי יֵשׁוּ יִקְרִי אֶפְרָתָה
 עַל קִדְקֹד צִעִיר אֶחָיו עֲטָרָה הַעֲלָתָה •
 כִּי לֹא לְמִרְאָה תַחֲזוּ עֵין אֱלֹהִים •

בְּקִהְלוֹ הָעָם שְׁנִית אֶל שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה •
 „הִנֵּנוּ אִישׁ אֱלֹהִים! הִנֵּנוּ כִּי קָרָאתָ •
 „עַתָּה תָּנָה נָא חֲפָצֵנוּ” קוֹל אַחֵר קָרָאוּ • —
 בְּאָרְזוֹ בְּלִבָּנוֹן יִשְׁגָּה עַל כָּל עֵצֵי הַיַּעַר •
 בְּמִגְדָּל בָּנוּי לְתַלְפִּיזוֹת רֹאשׁוֹ לָעֵב יִגִּיעַ •
 בֶּן נָצַב אִישׁ הַיְמִינִי שָׂאוֹל בֶּן קִישׁ בְּקֶרֶב
 רַבָּבוֹת אֱלִפִּי יִשְׂרָאֵל קָהֵלֶת שְׁבָטֵי אֱלֹהֵי
 נִיִּף בְּגִדְלוֹ וְקוֹמָתוֹ מִשְׁכָּמוֹ וּמֵעַל
 גְּבוֹה מֵעַל גְּבוֹה בָּעָם אֲשֶׁר סָבִיבָחוּ • —
 הִנֵּה זֶה מִלִּפְנֵיכֶם! עֲנֵה שְׁמוּאֵל לְכָל שְׁבָט •
 זֶה אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ אֱלֹהִים • בְּכָל עָם אֵין בְּמוֹהוּ •
 חָפֵץ אֵל בִּיקְרוֹ • בְּבִדּוּהוּ נָא בְּבִדּוּהוּ •

וַיִּרְעוּ כָּל הָעָם וַאֲמָרוּ: יְהִי הַמֶּלֶךְ!
וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל מִשְׁפָּט הַמְּלוּכָה וְשֵׁם בְּסֹפֶר. —

בַּפְּלֹאָה עֲצָתָךְ אֵל, מֵאֵר עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ.
כָּל פֶּעַל לַמַּעֲנֵהוּ בְּתַבּוּנָה כּוֹנֵנָת.
נִחְקְרָה גַּם וְנִדְעָה כְּפִי יֵשׁ לְאֵל יִדְיָנוּ.
לִנְעַר חֶפֶשׁ אֲתוֹנוֹת עֲטָרָה תִּמְצִיֵּאָהוּ.
זוֹלֵל בִּיקֵּשׁ וּמִצָּא כָּל חֲמִידַת סְגוּלָתְךָ
מִקִּטְנֵי שְׁבִטִי יִשְׁרוֹן מִצְעִירִי הַשֶּׁבֶט
רֹאשׁ נִשְׁאֵת וְגִסְכָּתוֹ עַל זֶרַע בְּחִירֶיךָ.
לְכָלִי יְרוֹם לְבוֹ, גִּאָּה בֶּל תַּעֲנִקְהוּ.
כֹּל יִתְפָּאֵר לֵאמֹר: אֲנִי הוּא וְאַפֶּס כְּמוֹנִי.
יָבִיט עַל דָּל מִשְׁפַּחָתוֹ וְנִבְזָה בְּעֵינָיו יְהִי.
יִחְקֹר מְקוֹר חֲצָבוֹ וְרוּחַ נִבְאָה תִּאֲחִיזֵהוּ.
הִנֵּה מֵעַט מוֹעִיר חֲלֻקָּתָ לֹו מִן הָרוּחַ
אֲךָ עִם נְבִיאִים נִבָּא וּבִלְעָדָם שִׁתּוֹם עֵין.
”הֲגַם שְׂאוֹל בְּנְבִיאִים?” יֹאמְרוּ שׁוֹמְעִיו וַיִּשְׁרְקוּ.

לַמַּעַן יִמָּךְ רוּחוֹ יִכִּיר דְּלֹת עֲרִיכָהוּ .
 כֹּל יַעֲזֹז לֵאמֹר אֲנִי בִּינָה לִי עֲצָה וְדַעַת
 אֲעֲשֶׂה בְּטוֹב וּבְיָשָׁר בְּעֵינֵי כִי גְבוּנוֹתֵי .
 עֲתָה כָּל דָּבָר קִשָּׁה אֱלֹיו כִּי יָבִיאוּ
 וְנוֹעֵץ עִם הַחוּזָה וְתוֹרָה יִבְקֹשׁ מִפִּיחוּ
 וְהָיָה שְׁמוּאֵל לוֹ לְרֹאשׁ וְהוּא יִהְיֶה הַזְּרוּעַ
 יַחֲדוּ תוֹאֲמִים בְּמַלְכוּת , זֶה בְּתַקְּףָהּ זֶה בְּדַעַת , —
 כֵּן הָיָה דָּבָר הַמְּלוּכָה , מִכִּישְׁלָתָה עִם אֱלֹהִים
 בְּיָמֵים רֵאשׁוֹנִים לְמֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ ,
 שָׂאוּל הוּא הַשְּׁלִיט וְשְׁמוּאֵל כִּיּוֹ וַיִּזְעָצְהוּ
 עַל יָדוֹ יַחְנֶה אֵף יָסַע לְשָׂרֵי הַמַּעֲרֶכֶת ,
 עַל כִּי שָׁלַף חֲרָבוֹ עַל כִּי הִשִּׁיבָה אֶל תַּעֲרֵר
 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הָרִים שְׁמוּאֵל יָדוֹ שְׁמִימָה
 וְגִבֹּר שָׂאוּל הִכָּה צָרְיוֹ וַיַּעַשׂ חֵיל . —

אֲבָן רוּחַ הִיא בְּאֲנוּשׁ יַחֲלוּף וַיַּעֲזֹף פָּרָגָה ,
 עֲקוֹב הִלָּכ וְאֲנוּשׁ , וַיִּתְּהַפֵּךְ כְּמוֹ חֶמֶר .

מִדִּי תִקַּח יָד שְׂאוֹל וְרוּעוֹ לֹא אֶמֶן
 כֵּן יִגְבֵּר עַל רִצּוֹנוֹ וְרוּחַ מוֹשֵׁל תִּתְקַפֶּהוּ •
 הִינָּא גִרּוֹן עַל חוּצָב, מִשּׁוֹר עַל מְנִיפָהוּ?
 וְשְׂאוֹל יָרוֹם עַל מְרִימוֹ, וְאִישׁ חֲסִדוֹ הִזְנִיחַ.
 לֹא חָפָה לַעֲצָתוֹ וְנִפְשׁוֹ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ •
 בָּטַח בְּעַצָּם יָדוֹ וַיִּמָּהַר לַעֲשׂוֹת חֲפִץ
 וְלֹא זָכַר מִי נָתַן לוֹ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל,
 כְּחִפְצוֹ אָסַף עִם וַיִּקְרָא אוֹתָם לְזִבַּח
 בָּלְתִי בִּרְבַת אִישׁ אֱלֹהִים וּבָלִי נִשְׁוֹא כַּפִּים •
 אֲזַי דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּחִזּוֹן לְגִבְיָאוֹ וַיֹּאמֶר:
 „נִחַמְתִּי כִי הִמְלַכְתִּי שְׂאוֹל וְכִי נִשְׁאַתִּיהוּ,
 „אֶקְרַע הַמְּלוּכָה מֵעַלָּיו וְאֶתְּנָה לְרֵעֵהוּ
 „הַטּוֹב מִמֶּנּוּ בְּהַכָּשֶׁר חֲכָמָה וַיִּתְּרוֹן צָדֵק,
 „הוּא הַטָּמוֹן בְּחִבִּי הוּא הַשָּׁמּוֹר בְּסוֹד אֱלֹהִים
 „תָּתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי מִנִּי שׁוֹם אָדָם עָלַי אָרֶץ •
 „הַגִּיעַ הַמוֹעֵד וְאוֹר הַגָּנוֹז בְּסֶתֶר
 „צָפוֹן בְּאוֹהֶל יִשְׂרָאֵל לְאוֹר עוֹלָם יִבְקַע •

„לך ותגל און שאול אשר עליו גזרתי.“ —
 חיות קשה הגר ונפש שמואל אבלה.
 צר לו על שאול כי אלהים מאוס מאסו.
 וירא את נפשו ברע להשמיעו שמועת שבר.
 ימים רבים התאבל ויבך לבו בסתר. —

וַיֵּלֶךְ לִבְךָ, אִישׁ אֱלֹהִים! וְךָ לִבְךָ כִּי אֲבִלָתָה.
 עֲמָךְ יֵאָבֵל כָּל לֵב, עַל שְׂאוּל תִּהְיֶה נֶפֶשׁ. —
 צָרִיק אַתָּה יי כִּי יָרִיב אֶתְךָ גִּבּוֹר.
 הַיּוֹכַח אָדָם עִם אֱלֹהִים, הַיְדוֹן עִם עוֹשֵׂהוּ?
 אֵף כִּי אֲנוֹשׁ כְּעָרְכִי חָדַל אִישִׁים רַמָּה וְתַלְעֵת.
 אֵךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר שְׁאֵנִי נָא וְאַשְׁאַלָּה:
 מָה חָרִי אֵף הַגָּדוֹל עַל שָׁמֶן רֹאשׁ אֲנִפָּתָ?
 מָה חָטָא שְׂאוּל כִּי בֵן הָאֲשִׁים הָאֲשַׁמָּתָהוּ?
 הֵן לֹא עֲנִית מִשְׁפָּט אִישׁ וַיְדוּ חָף מַעֲשֶׁק,
 רַחֲקָה מִנוּ אֲדַחַת פָּרִיץ, כִּי לֹא הָרִיעַ
 לֹא הִשְׁחִית עֵדֶר בְּרַעֲיָתוֹ, בָּתָם הִרְעָהוּ.

לְלַחֹם מִלְחָמַת עַמּוֹ שָׁם נִפְשׁוּ בְּכַפֵּהוּ
 הִנֵּה אֵל אֲשֶׁר שַׁלְּחָתוֹ אֲצוֹ רַגְלָיו לָלֶכֶת
 נִמְצְאוּ דְבָרָיָךְ וְאֶכְלָם, צוֹיֹת וַיַּעַשׂ
 אִךְ רָגַע עֲזֻבָּךְ וַיִּמָּהַר לְזָבוּחַ וְזָבַח
 בְּלִתִּי הוֹחִיל עַד בּוֹא הַחוּזָה וַיִּכְרַבְהוּ
 וַיַּחְמוּל עַל צֶאֱן אָגַג קָרְבֵּן תּוֹדָה לְהַגִּישָׁהוּ
 הֵעֵל אֱלֹה לֹא תִתְאַפֵּק וְלֹא תֵאָבֶה סְלוּחַ
 אַתָּה הָאֱלֹהִים רַב חֶסֶד וְאֶרֶךְ אַפִּים?
 הִבְעָבוֹר זֶה הַמְּלוּכָה מֵעַל בֵּיתוֹ קָרַעְתָּ?
 זֹאת אָשִׁיב אֵל לִבִּי, יִדְעֵתִי כִי צִדִּיקָתָּ
 וְמָה אָנִי כִי אֲדַבֵּר, אָנֹכִי עֹפֵר וְאֹפֵר?
 וְכִי יִתְבּוֹנֵן לִבִּי בְּאִמְרֵי שְׁמוּאֵל חוּזָה
 אֲכִיר יוֹשֵׁר מִשְׁפָּטֶיךָ כִּי אִמָּת חֲרָצְתָּ +
 כֹּה דָבַר אֵל שְׂאוּל: "אִם קִטְנֶתָּ בְּעֵינַיָךְ
 "רֹאשׁ שְׂבָטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה + " יִצְרָפוּ בְּכֶסֶף
 יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְּלָבְנוּ דְבָרֵי פִי אִישׁ הָרוּחַ +
 לֹא כַחֲטָא שְׂפָלִי עִם אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחֲטָא וְמִלֶּךְ

שִׁנְיָה יוֹצֵאת מִפְּנֵי שְׁלִיט וְדוֹן נְחֻשָּׁבָה.
 טוֹבָה הִרְבֵּה יֵאָבֵד נְגִיד אַחֵד פּוֹשֵׁעַ.
 מוֹשֵׁל מִקְשִׁיב דְּבַר שֶׁקֶר כָּל עַמּוֹ יִרְשִׁיעַ.
 רֹאשׁ דְּבָרֵי הַחֲזוֹנָה אֱמֶת, וּשְׂאֵרֵיהֶם צָדֵק:
 "אֵין וַתִּרְפִּים הַפְּצָר חֲטָאת קָסָם מְרִי."
 חֲטָא שְׂאוֹל כִּי הַפְּצִיר עַל דְּבַר עוֹלָה וְזִבְחָה.
 אֲמָנָם מִנְחַת שְׂוֹא וּקְטֹרֶת תוֹעֵבָה הִמָּה
 אָדָם כִּי יִקְרִיב קָרְבָּן אֲשֶׁר לֹא כִרְצוֹן אֱלֹהִים.
 רֹאשִׁית הַחֶרֶם פְּגוּל הִמָּה לֹא יִרְצוּ.
 שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכָּה אִישׁ, זִבְחַ שֶׁהָ עוֹרֶף כָּלֵב.
 כָּל זִבְחַ וּמִנְחָה אִם לֹא בְּמִחְשַׁבַת קֹדֶשׁ
 אִם לֹא בָּלוּ בְּבֵר פְּפִים וְטָהַר הַנֶּפֶשׁ
 בַּעֲשֵׂיהָ תַעֲתוּעִים הוּא לֹא יִדְרֹשׁ אֵל מִמַּעַל.
 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ שׂוֹאֵל מֵאֲהָנוּ
 לֹא פֶּעַל מֵאֲפֶע וְרִיק מִשְׁלַחַת יָדִים
 לֹא נִיב שְׁפָתַיִם וּמִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמֶּדֶת.
 רַק לִירְאָה אוֹתוֹ וּבִאֲרָחוֹתָיו הַצָּנֵעַ לָכֶת

רק לֵב מְקַשִּׁיב תּוֹכָחוֹת מוֹסֵר וְאֵזֶן שֹׁמֵעַת •
 זוֹ דַעַת אֱלֹהִים זוֹ בִּינַת דַּת תּוֹרָתֵנוּ •
 עַל שְׂרָשֵׁי אֱמֶת תִּתְחַקֵּק, רְחוּקָה מִדְּבַר שֶׁקֶר •
 וְאֲשֶׁר לֹא הֵבִין יְסוּדָהּ לֹא יִמְשֹׁל בָּעַם אֱלֹהִים
 וּבִמְמַלְכֹת כְּהֻנִּים לֹא נִאֲוָה לוֹ עֲטָרַת •
 יְקוֹם אַחֲרֵי תִּתְחַתּוּ רֹחַ קֹדֶשׁוֹ יִתְקַרֵּה •
 חֵן וְנִפְתַּת תִּטּוֹפְנָה שְׂפָתַי מִשִּׁיחַ צִדִּיקֵנוּ •
 הֶאֱזִינוּ נָא הֶאֱזִינוּ אֲמָרֵינוּ כִּי נִעֲמֹו •
 „עוֹלָה לֹא תִרְצֶה לֹא תִחַפּוֹץ זִבַּח וְאַחֲנָה
 „זִבְחֵי אֱלֹהִים לֵב נִשְׁבֵּר וְנִפְשׁ נִדְכָּאֶת •” —

וּבְכָל זֹאת הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל, צָר לוֹ עַד נִפְשׁ
 עַל שְׂאוֹל כִּי צָדִיק הָיָה בְּשֵׁאֵר פְּעֻלָּהוּ •
 וַיִּגַּד לוֹ דְּבַר אֱלֹהִים בְּלֵב גִּעְנָה וּקְרוֹעַ •
 וַיְהִי כִּהְפָּנוֹתוֹ שִׁכְמוֹ מֵאֲתוֹ לָלֶכֶת
 וְשְׂאוֹל אָחֻז בְּכִנָּף מְעִילוֹ וַיִּקְרָעֶה •
 „כָּכָה קָרַע אֱלֹהִים הַמְּלוּכָה מֵעֲלֶיהָ •”

קרא שמואל, ויפן וילך במר נפש
ולא ראה עוד את שאול כל ימיו על ארץ. —

בַּחֲמוֹ נַחֲמוּ אֶצִּילִי לֵב! עוֹד תַּחֲלִיפוּ כַח,
עֲצֹמוּ עֵין מִרְאוֹת בָּרַע מַהֲבִיט בִּשְׁכָר,
וְגַם יְגוֹן וְאַנְחָה, יִסְכְּרוּ מַעֲיָנִי דָמַע,
עֵתָה מִמַּעֲיָנִי יִשׁוּעָה נִשְׁאֵב בְּשִׁשׁוֹן מִים,
כִּי צֵץ מִמָּה בֵּית אָב, קָרַן יִשְׁעוֹ פּוֹרֵחַ,
דֶּרֶךְ פּוֹכֵב בִּיהוּדָה, בְּזָרְעוֹ קָם שֶׁבֶט,
כִּשְׁחַר בָּקַע אֹרֹו וַיֵּאָר בְּבֵית פָּרִץ,
שֵׁם צִמַּח קָרַן דָּוִד, נִשְׂא רֹאשׁ מְשִׁיחֵנוּ,
אֲתוֹ נִשְׁתַּעֲשַׁע בִּישׁוּעַת פָּנָיו נְגִילָה. —
אֵף לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר, בָּאתִי בְּמַגִּלַּת סֵפֶר,
בְּשִׁירֵי אֶהוּדָנוּ תִּפְאֶרֶת עֹזוֹ אֶסְפְּרָה.

בִּרְאָה אֵל עוֹד הַפֶּעַם אֵל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר:
„עַד מָתִי תֹאכַל אֵל שְׁאוּל וְאַנִּי מֵאֲסִתִּיהוּ.“

רק לב מקשיב תוכחות מוסר ואזן שמעת.
 זו דעת אלהים זו בינת דת תורתנו.
 על שרשי אמת תתחקה, רחוקה מדבר שקר.
 ואשר לא הבין יסודה לא ימשול בעם אלה
 ובממלכת כהנים לא נאזה לו עטרת.
 יקום אחר תחתיו רוח קדשו יחקרה.
 חן ונפת תטופנה שפתי משיח צדקנו.
 האזינו נא האזינו אמריו כי נעמו:
 „עולה לא תרצה לא תחפזן זבח ואהנה
 „זבחי אלהים לב נשבר ונפש נדכאת.“ —

ובכל זאת התאבל שמואל, צר לו עד נפש
 על שאול כי צדיק היה בשאר פעלהו.
 ויגר לו דבר אלהים בלב נענה וקרוע.
 ויהי כהפנותו שכמו מאתו ללכת
 ושואל אחו בבנה מעילו ויקרעה.
 „ככה קרע אלהים המלוכה מעליה.“

קרא שמואל, ויפן וילך במר נפש
ולא ראה עוד את שאול כל ימיו על ארץ. —

בַּחֲמוֹ נַחֲמוּ אֶצִּילִי לֵב! עוֹד תַּחֲלִיפוּ כַח,
עֲצֹמוּ עֵין מַרְאוֹת בָּרַע מֵהַבֵּיט בַּשָּׁבֶר,
וְגַם יְגוֹן וְאַנְחָה, יִסְכְּרוּ מַעֲיָנִי דָמַע,
עֲתָה מִמַּעֲיָנִי יִשׁוּעָה נִשְׁאֵב בְּשִׁשׁוֹן מַיִם,
כִּי צֵץ מִטָּה בֵּית אָב, קָרָן יִשְׁעוֹ פּוֹרַח,
דֶּרֶךְ כּוֹכַב בִּיהוּדָה, בּוֹרְעוֹ קָם שֶׁבֶט,
כְּשֶׁחַר בָּקַע אוֹרוֹ וַיֵּאָר בְּבֵית פָּרָץ,
שֵׁם צִמַּח קָרָן דָּוִד, נִשְׁאֵא רֹאשׁ מְשִׁיחֵנוּ,
אֲתוֹ נִשְׁתַּעֲשַׁע בִּישׁוּעַת פָּנָיו נְגִילָה. —
אֶף לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר, כָּאֲתִי בְּמַגִּלַּת סֵפֶר,
בְּשִׁירֵי אֶהוּדָנוּ תִּפְאֶרֶת עֹז אִסְפָּרָה.

בִּרְאָה אֵל עוֹד הַפֶּעַם אֶל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר:
„עַד מָתִי תֹאכַל אֶל שְׁאוּל וְאֲנִי מְאַסְתִּיהוּ.“

מלא קרנה שמן ולך אל ישי בית לחם
כי ראיתי באחד מבניו לעמי מלך
וישגם שמואל מתניו ושם פעמיו לדרך. —
ובית לחם יהודה לפנים אפרת נקראה
בגבול הארץ אל פהף היבוס מנגב
בין מקדה ובין בית-אל, מול ים המלח
במהלך יום מעיר שלם היא ירושלים.
עיר מצער לא כבירים אך יקרים אנשיה
צדק ילין בה והליכתה הליכת קדש.
שם חכמה בנתה ביתה חצבה עמודיה
שם להקת נביאים שרים ומנגנים נפגשו
עוברים ושבים בית-אל להשתחוות שם ולכרוע.
וישי בן עובד הכי נכבד בתושבי בית לחם
זלו שבעה בנים יקירים בחורי חמד
גדולי עצה ועלילה ויפי מראה ותאר
חברים לאנשי רוח בבית אביהם התארחו.
שלשת הגדולים יוצאי צבא אנשי חיל.

וְהַצֵּעִיר בְּיָמִים בְּסֶתֶר לְבוֹ נִחְבְּאת
 תַּעֲלוּמַת חֲכָמָה וְאִישׁ לֹא יָדַע גַּם הוֹרָהוּ.
 הוּא הָיָה רוֹעֵה צֹאן אָבִיו בְּנֵאוֹת דָּשָׁא
 הֵלֶךְ וְשָׁב פַּעַם בַּשָּׂדֶה פַּעַם בַּבַּיִת. —
 וַיְהִי הַיּוֹם וְקוֹל גְּשֻׁמֶעַ: בָּא שְׁמוּאֵל הָעֵירָה!
 אִזְ חָרְדוּ לִקְרֹאתוֹ רָאשֵׁי עִיר וַיִּקְרְאוּ:
 „שָׁלוֹם בּוֹאָה אִישׁ אֱלֹהִים! שָׁלוֹם בּוֹאָה!”
 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם! לְזִבְחָה לִּי בָאתִי.
 וַעֲגִלַת בָּקָר בָּיְדוֹ. כִּי כֵן אֱלֹהִים צִוְּהוּ.
 וַיִּקְדֹּשׁ רָאשֵׁי הָעִיר לָבוֹא אֹתוֹ בְּזִבְחָה
 וַיִּקְדֹּשׁ גַּם אֶת יְשֵׁי וּבָנָיו וַיָּבֹאוּ. —

חֲדָרָה עַל פְּנֵי כָל הָעִיר, גִּיל וְשִׂמְחָה הַשִּׁיגוּ
 רַחֲשׁ כָּל לֵב דָּבָר טוֹב, כָּל נַפֶּשׁ שִׂמְחָה
 וְאִין אַתָּם יוֹדַע מָה זֶה יוֹם מִיּוֹמִים. —
 יֵשׁ יַעַת יֵשׁ רִגְעִים, לוֹ בְּמֵאֲזֻנִּים יִשְׂאוּ יְהִד
 מֵאֶלֶף דּוֹר יִבְכְּדוּ. מָה יָקָר זֶה הָרִגַע

בְּנֶפֶל אִישׁ אֱלֹהִים עַל צֹאֲרֵי יֵשׁי וְחִבְקָהוּ
וַיְדוּ אַחֲזֹת קֶרֶן שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
וַיֹּאמֶר לוֹ: „אֲשֶׁרִיךְ יֵשׁי! בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ!
„אֲשֶׁרִיךְ מְכַל אָבוֹת וְטוֹב לָךְ אִישׁ מִצְּלִיחַ!
„מֵאֵת יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אָנֹכִי שְׁלַחְתִּי
„לְהַסֵּב מִמְּלַכֶּת עִם סְגוּלָתוֹ אֶל בֵּיתְךָ
„לְמִמְשָׁלַת עוֹלָם עַל זֶרַע יַעֲקֹב אַחֲיֵינוּ.
„עַתָּה בָּאתִי לְמִשׁוֹחַ רֹאשׁ אַחֵר בְּנִיךָ
„אֲשֶׁר יֵרָאֵנִי אֱלֹהִים לְהִיּוֹת נָגִיד וּמֶלֶךְ.
„יֵרָאֶה לְפָנַי כָּל זְכוּרְךָ יוֹצֵאִי חִלְצִיךָ
„הַעֲבִירִם אֶחָד אֶחָד, וְאֲשֶׁר יִבְחַר אֱלֹהֵי
„הוּא הַקָּדוֹשׁ, עַל רֹאשׁוֹ אֵזִיל שֶׁמֶן קֹדֶשׁ. —
וַתִּפְּעֶם רוּחַ יֵשׁי. פָּנָיו לָהֵטוּ.
לְבוֹ נִתַּר מִמְּקוֹמוֹ, וּשְׁפָתָיו נֶאֱלָמוּ.
עַד דָּלְפוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת חֲדוּהָ וַיֵּאִירוּ
וַיִּרְוַח לוֹ וַיִּכְרַע עַל בְּרָכָיו וַיֹּאמֶר:
„מִי אָנֹכִי אֱלֹהִי! כִּי גְדוֹלוֹת הִרְאִיתָנִי,

„ומה ביתי כי למעלה ראש קרנו תגביה?
 „קטנתי מגדל חסדיך, מאד קטנתי!
 „עתה עשה בסודך וזרעי נאמן לפניך.“ —

וַיִּקְרָא וַיַּעֲבֹר אֶת אֱלִיָּאב בְּכוֹרָהוּ.
 יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ רוֹאֵהוּ, גְּבִיָּה קוֹמָה חֲמִידַת עֵינַי.
 תַּפְאֶרֶת בַּחוּרִים אִישׁ זֶרֶע וְאַמִּיץ כַּח.
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל: אַךְ נָגַד יי מְשִׁיחָהוּ!
 וְרוּחַ אֵל דִּבֶּר בּוֹ: „אֵל תִּבֶּט אֶל מְרִאֵהוּ
 „אֵל תִּפֹּן אֶל גְּבִיָּה קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּיהוּ,
 „כִּי לֹא אִישׁ אֵל, הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם
 „וַיִּי יִרְאֶה לְלֵבָב, חוֹפֵשׁ חֲדָרֵי בָטָן.“
 וַיִּקְרָא יֵשׁוּ אֶל אֲבִינָדָב וְהָעֶבְרִיָּהוּ.
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל: גַּם בָּזָה לֹא בָחַר אֱלֹהִים.
 וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּ שָׁמָּה, נִתְנָאֵל, רִדִּי, וְאַצֶּם,
 וּשְׁמוּאֵל-אָמַר: לֹא בָחַר יי בְּאֵלָהּ.
 וַיּוֹסֶף לְדַבֵּר עִם יֵשׁוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ:

בנפול איש אלהים על צוארי ישי וחקקהו
וידו אחזת קרן שמן משחת קדש
ויאמר לו: "אשריך ישי! ברוך אלהינו!
"אשריך מכל אבות וטוב לך איש מצליח!
"מאת זה אלהי צבאות אנכי שלחתי
"להסב ממלכת עם סגולתו אל ביתך
"למשלת עולם על זרע יעקב אחינו.
"עתה באתי למשוך ראש אחד בנך
"אשר יראני אלהים להיות נגיד ומלך.
"יראה לפני כל זכורך יוצאי חלצך
"העבירם אחד אחד, ואשר יבחר אלה
"הוא הקדוש, על ראשו אזיל שמן קדש." —
ותפעם רוח ישי, פניו להטו,
לבו נתר ממקומו, ושפתי נאלמו,
עד דלפו עיניו דמעות חדרה ויאירו
וירוח לו ויברע על ברכיו ויאמר:
"מי אנכי אלהי! כי גדולות הראיתיני,

„ומה ביתי כי למעלה ראש קרנו תגביה?
 „קטנתי מגדל חסדיך, מאד קטנתי!
 „עתה עשה בסודך וזרעי נאמן לפניך.“ —

ויקם ויעבר את אליאב בכורהו.
 יפה נוף משוש רואהו, גבה קומה חמדת עין.
 תפארת בחורים איש זרוע ואמיץ כח.
 ויאמר שמואל: אך נגד יי משיחהו!
 ורוח אל דבר בו: „אל תבט אל מראהו
 „אל תפן אל גבה קומתו כי מאסתיהו,
 „כי לא איש אל, האדם יראה לעינים
 „ויי יראה ללבב, חופש חדרי בטן.“
 ויקרא ישי אל אבינרב והעבירהו.
 ויאמר שמואל: גם בזה לא בחר אלה.
 ויעבר ישי שמה, נתנאל, רדי, ואצם,
 ושמואל-אמר: לא בחר יי באלה.
 ויוסף לדבר עם ישי וישאלהו:

התמו הנערים? ויאמר: עוד שאר עלם
הוא הצעיר באחיו רועה בצאן הנהו.
ויאמר שמואל אל ישי: שלחה וקחנו
כי לא נסוב מזה עד בוא הקטן הנה.
וישלח ישי אל המרעה וביאהו. —

אז נשקפו צבאות אלים משמים ארצה
לחזות בנעם פני העלם בחיר אל מרחם.
יחד הריעו כל בני אלהים ושירים שרו.
השמש הפיץ נגהו על פני הרקיע
והיום יפוח רוח צח על חוג הארץ
באחוז ימין ישי ביד דוד ילד וקוניהו
גער אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי.
חבמתו תאיר פניו כעצם השמים.
על מצחו חתם אלה. צלמו צלם קדש
כל חוזיו יאמרו: בורע אדם אין כמוהו.
ויגש אל שמואל ואמר: הנה העלם. —

וַיֵּרָא אִישׁ אֱלֹהִים וַיִּשְׁתַּוּמָם עַל מַרְאֵהוּ
 וַיֹּאמֶר לוֹ יְיָ: זֶה בְּחִירִי, קוּם מִשָּׁחֵהוּ!
 וַיִּמָּהַר שְׂמוּאֵל וַיִּקַּח אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן
 וַיִּמָּשַׁח אֶת דָּוִד בְּקֶרֶב אֶחָיו וַיִּנָּשְׁקֵהוּ.
 וְרוּחַ יְיָ צָלְחָה מִיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה
 אֶל דָּוִד, רוּחַ יִרְאַת אֱלֹהִים בִּינָה וְדַעַת,
 וְעוֹד תִּצְלַח זוֹ הַרוּחַ לְעַד כִּימֵי יְרַח,
 יְחִי לְנֶצַח רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ אֱלֹהֵינוּ.

שיר של ישי

אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר

עז פסלע רצון חזק פצור חפץ
כח זרוע ואון עצמות ככלי גפץ
נגד אהבה עצומה ונפש שוקקת •
נחוש הלב לא ירא מות ושחת
ישחק לרעש מעל לשאול מתחת
כי תטהו תאווה ואש בו נשקת •

אוֹהֵב עַמּוֹ אוֹהֵב אֶרֶץ מוֹלָדָת
בָּמוֹ בִּקְשָׁר אֲמִיץ נִפְשׁוֹ נִצְמָדָת
יִלְחוּם בְּעָרֵם מִבְּעַד שָׂכָר וְחֵלֶף
יְרוּץ גִּדּוֹד יְשִׁים נִפְשׁוֹ כְּכַפְּהוֹ
יִפּוֹל כָּאֲרִי עַל אוֹיֵב וַיִּשְׁגְּבֵהוּ
בְּיַד מַעֲט יִפּוֹל רַב אֶחָד יִרְדּוֹף אֱלֹהֵי.

וַיִּגְבֹּר אוֹהֵב אֱלֹהֵיוֹ אֶהְבֵּת עוֹ וַיִּנְצַח
גִּיד בְּרוֹל עֶרְפוֹ מְטִיל נְחוּשָׁה הַמִּצַּח
חֶסֶן כְּאֵלֹן אֶבֶן יְצוּק וְרוּעֵהוּ
יִלֵּךְ עַל גְּחָלִים יִדְלַח מִי נַחֵל
יִרְמֹם כְּפִיר וְתַנִּין יִדְרֹךְ פֶּתֶן וְשַׁחַל
כִּי יֵגֶשׁ לִקְרֹב בְּקִנְאָתוֹ לַעֲוִיָּהוּ.

יְהוָה דָּוִד מִלְכֵנוּ וְכִרוּ לְתַפְאֶרֶת
 אֲהַבַת אֱלֹהִים בּוֹ בִיקוֹד אִישׁ בְּעֶרְת
 שְׁלֵהֶבֶת יְהוָה כָּל נְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ
 שֵׁם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת בּוֹכְרוּ בִשְׁפָתַיִם
 לֵהֵב אֲהַבְתוּ עֲלֶתָה שְׁמִי שָׁמַיִם
 כָּל גִּשָׁם מִטְרוֹת עֲנָנִים לֹא יִכְבוּהָ •

עַל בֶּן בְּלָחֶמוֹ בְּאוֹיְבֵי אֱלֹהִים וְעַמּוּהוּ
 יִשְׁחַק לְפַחַד בְּלִי חַת, פְּלָאִים מַעֲשֵׂהוּ
 יֵצֵא לְקִרְאָת גִּשָׁק, וְאוֹיְבָיו יִנָּצְחוּ •
 לְקִרְאָת גְּבוּר גִּשּׁוֹק אִישׁ הַבְּנִיִם
 יֵצֵא גֵּעַר אֲדַמְנִי יִפֶּה עֵינָיִם
 הַזֹּכִיר בְּשֵׁם אֱלֹהֵי — וּמִצַּח עֲנָק פִּלְחָ •

סָר צִלּוֹ מֵעַל שְׁאוּל כִּי שָׁמוּאֵל עֲזָבָהוּ
 אַף רוּחַ יְיָ רוּחַ בִּינָה עֲצָה וְדַעַת
 סָרָה מִן הַמֶּלֶךְ, כִּי הַחוּזָה אֵינָנו
 וְעַם נְבִיאִים לֹא נָבֵא לִדְרֹעַ מֶה פֶּעַל אֱלֹהִים.
 וַיְהִי שְׁאוּל בְּצוּלָע הוֹסֵר הַמִּשְׁעָנָה,
 בְּעוֹר יִנְשֵׁשׁ קִיר הַלֵּךְ מַחֲשָׁכִים וְלֹא נִגָּה
 בְּאֵין אִישׁ עֲצָתוֹ חֲדָלוּ תַּחְבּוּלוֹתָיו חֲדָלוּ,
 וְלֹא נֹתֵר לוֹ רֶק כַּח זְרוּעַ וְצָבָא הַחֲמִיל,
 מִגֵּן וְנֶשֶׁק מִבְּטָחוֹ, לְחִרְבוֹ נִשָּׂא עֵין.
 אוֹלָם לֹא בִכַח יִגְבֵּר אִישׁ, יָמִינוּ יָמִין שֶׁקֶר,
 קָשָׁת גְּבוּרִים חֲתִים, קָהָה פִּיּוֹת חֲרֹב,
 שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה לֹא יִמְלֹט בְּרֹב רֶכֶב
 לוֹלֵא חֲסֵד אֱלֹהִים, לוֹלֵא עֲזָרְתּוֹ לָנוּ,

כִּי אַךְ בּוֹ נַעֲשֶׂה חֵל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ.
יָדַע שְׂאוֹל זֹאת עַל־כֵּן אָבָלָה נַפְשׁוֹ בְּסִתְר
וְרוּחַ דָּעָה בָּעֲתָתוֹ וַיְהִי כַּמְשָׁתִּנֶּע. —

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדֶיךָ רָאִי פָנֶי הַמֶּלֶךְ:
„הִנֵּה נָא רוּחַ אֱלֹהִים דָּעָה מִבַּעֲתָךְ.
„יֵצֵה נָא אֲדוֹנֵנוּ וְנִבְקֹשׁ אִישׁ יוֹדֵעַ
„מִטֵּיב נִגֵּן בְּכִנּוֹר, וְהָיָה בְּהִיּוֹת עָלֶיךָ
„רוּחַ אֱלֹהִים דָּעָה וְנִגֵּן בְּיָדוֹ לְפָנֶיךָ
„אֲנִי יְרוּחַ וְטוֹב לָךְ.“ וַיֵּטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר: כְּדַבְּרֵיכֶם תַּעֲשׂוּ, חֲקְרוּ בָאָרֶץ
כִּי תֵרְאוּ אִישׁ מִטֵּיב נִגֵּן לְפָנֶי הַבִּיאֹהֶו.
וַיַּעַן אַחֵר מִנְּעָרָיו: הִנֵּה רָאִיתִי
בֶּן לִישֵׁי בֵּית הַלְּחָמִי, דָּוִד שְׁמוֹ, בַּחֹר חָמֵד
יֹדֵעַ נִגֵּן בְּכִנּוֹר נָבֵל וּמַצִּלְתִּים
גִּבּוֹר חֵל אִישׁ מִלְחָמָה יִפָּה מִרְאָה וְתֹאֵר
אַף חָכָם וְנָבוֹן דָּבָר וְעָמוּ יְיָ אֱלֹהֵי.

וְהוּא רוּעָה בְּצֶאֱן שְׁרִיקוֹת עֲדָרִים שׁוֹמֵעַ
 וּבְקוֹל נְגִינוֹתָיו אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים יִשְׁמַח.
 וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל אֶל יִשְׁי וַיֹּאמֶר: שְׁלַחָה
 לִי דָוִד בֶּנֶךָ הַקָּטָן אֲשֶׁר בְּצֹאנָה.
 וַיַּחְרֹד לֵב יִשְׁי, נָמַס וְהָיָה לְמִים.
 "מַה זֶּה יַחְפוֹץ הַמֶּלֶךְ מִבְּנֵי רַךְ וְעָלָם?
 "אָהָה! יָדַע שְׁאוּל כִּי הַחוּזָה מִשְׁתָּהוּ
 "עַל־כֵּן שְׁלַח אַחֲרֵי דָוִד לְהַכּוֹתוֹ נָפֶשׁ."
 וְדָוִד בָּא מִן הַמִּרְעָה אֶל אָבִיו הַבֵּיתָה.
 וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׁי: יֵרָאֲתִי בְּנִי יֵרָאֲתִי.
 שְׁלַח שְׁאוּל אַחֲרֵיהָ וּמָה בָּל יִדְעָתִי.
 אִזּוּ קָרַן פָּנָיו דָּוִד וְרוּחַ אֱלֹהִים לְבָשְׁתּוֹ.
 דָּלוּ עֵינָיו לְמָרוֹם וְעָפְעָפוּ נְהָרוֹ.
 וַיֹּאמֶר: "הִגֵּנִי לְשִׁמוֹעַ בְּקוֹל אֲדוֹנָנוּ
 "אֱלֹהֶיךָ וְאַרְאֶה פָּנָיו בְּלִי אִמָּה וּפֶחֶד.
 "אֵל נָא אָבִי! אֵל יִרַע לְבָבְךָ גַּם אֶתָּה,
 "אֶצְבַּע אֱלֹהִים זֹאת, זֶה הַיּוֹם הָחֵל גִּדְּלָנִי

„על־כן בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ פָּתַח לִי הַשַּׁעַר
 „וַיְדַרְךָ פָּנָה לִי לַעֲלוֹת עַל בִּמְתִי עִמָּנוּ.”
 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ: אִם כֵּן אֵיפֹא בְּנִי שְׁמַעֲנִי
 זֹאת תַּעֲשֶׂה, קַח בְּיָדְךָ חֲמֹר לֶחֶם וְנָאֵד יֵין
 וְגַדִּי עֲזִים אֶחָד וְהִבֵּא תְּשׁוּרָה לַמֶּלֶךְ.
 וְאַל שְׂרִי יִתֵּן לָךְ רַחֲמִים לִפְנֵי אֲדוֹנֶךָ
 לְשִׁלְחֶךָ בְּשָׁלוֹם. וַיִּקֶּם דָּוִד וַיֵּלֶךְ.
 וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי שָׂאוּל אֲפִים.
 וַיִּשְׁתּוּמָם הַמֶּלֶךְ בְּרֹאוֹת פְּנֵי הַנַּעַר, —
 עָרוּ כָּל מַעֲיָנָיו, לָבוּ וְרוּחוֹ נִפְעָמוּ.
 הָמוּ וְלֹא יָדַע מָה, שָׂמַח וְנִעְצַב בְּרֹגַע.
 עַתִּידוֹת בְּשָׂרָה לוֹ נִפְשׁוּ, נוֹרָא כִּמְאֵד וּפְלֵא.
 וּבָשׁוּב נִפְשׁוּ אֱלֹיו וַיֵּאחֲזוּ בְּיַד הָעֶלֶם
 וַיֹּאמְרוּ: אֱלֹהִים יַחֲנֶךָ בְּנִי! בָּרוּךְ בּוֹאֶךָ!
 וַיִּמָּצֵא דָוִד חַן בְּעֵינָיו, וַיֵּאֱהָבֵהוּ,
 וַיְהִי לוֹ נוֹשֵׂא בָלִים וַיֵּט אֱלֹיו חֶסֶד.
 וּבְהֵיئֹת רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל הַמֶּלֶךְ

וְלָקַח דָּוִד אֶת הַכֶּנּוֹר וַנִּגַּן בְּיָדָהּ
וְרוּחַ לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָר מֵעָלָיו הָרוּחַ. —

בֵּינוּ נָא זֹאת שׁוֹכְחֵי אֱלֹהִים! חֲתוּ וּבֹשׁוּ,
בֵּינוּ נָא תַעֲי לֵב, הוֹוֹת וְסָרָה תַחֲשׁוּבוּ
הָאוֹמְרִים לֹא יֵרָאֶה יְיָ עָלֵינוּ לֹא יִשְׁנֶינָה,
מֵרוֹם שְׁבָתוֹ לֹא יִבִּיט בְּיוֹשְׁבֵי תֵּבֶל אֶרְצָה.
לָכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ,
רְאוּ פִלְאֵי מַסְבוֹתָיו מֵעֲלָלָיו כִּי נִזְרָאוּ,
דַּעוּ וְהַכִּירוּ כִּי עֵין אֱלֹהִים בְּכָל מְשׁוֹטְטָת,
כִּי אֵל דַּעוֹת יְיָ לוֹ נִתְּכָנוּ עֲלִילוֹת נָכָר,
מִקִּים מֵעַפְר דָּל, יָרִים רוּעָה מֵעֶדֶר
לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחִילָהוּ.
רְאוּ זֹאת יַד אֱלֹהִים, מֵאֲתוֹ סָבָה הַיָּתֶה
כִּי פִי שָׁאוּל קָרָא לְבֵיתוֹ יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר
אֲשֶׁר לֹא מִחֲלָצָיו יֵצֵא, חֲטָר לֹא מְגֻעָהוּ.

יען צוה יי קרו בן קיש לגדע
ובחר בבן ישי, קרנות דוד תרוממנה. —

אֲדָא אָמַנָם בְּכוֹר בְּרִזְל צָרוּף צָרוּף הָעֶלֶם
עָבְרוּ עָלָיו תְּלָאוֹת, רַבַּת צָרְרוּהוּ מִנְעֵר,
שִׁבְעָה נִפְשׁוֹ מְרוּרוֹת, רוּדְפִי חָנָם אָפְפוּהוּ
טָרָם נִשָּׂא רֹאשׁוֹ, עַד לְמַלּוּכָה הַצְּלִיחַ,
כִּי בֶן נֹעֵץ בְּסוּר אֱלֹהִים לְיִסְרָהוּ בְּתוֹכָהּ
וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, לְעִנּוּתוֹ וּלְגִסָּהוּ
לְהִיטִיבוֹ בְּאַחֲרִיתוֹ לְחִזְקָהוּ בִּירְאֵת אֱלֹהִי,
לְהִיזוֹת גַּם לְעַמִּים מוֹפֵת לְכָל שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ
מִקְוֵה לְכָל אִישׁ מִכְּאוֹבוֹת, נָחַם לְמַרִי נִפְשׁ
בֶּל יֹאמְרוּ נֹאֶשׁ, בֶּל תֵּאבֹד הַקְוָה בְּצַר לְמוֹ. —
וַיְהִי דוֹד בְּבֵית שְׁאוּל נְחֻמָּד בְּכָל הַבֵּית
וְהַמֶּלֶךְ נִשָּׂא פָנָי הַנְּעֵר וַיֵּאֱהָבֵהוּ,
כִּי מַרִי הִתְקַדְּדָה נִפְשׁוֹ עֲנִי עֲצָבָת
יִחְדָּהוּ בְּשִׁמְחָה כְּנוֹר דוֹד וַיִּשׁוּבָבֵהוּ.

אף חכמתו ורוח בינתו עמדו לעלם
להפיק רצון שאול ורצון כל בית המלך.
ויוסף שאול שלח אל ישי ויאמר:
"מצא בנה חן בעיני. יעמוד לפני העלם."

חלפו עתותי מרגוע, עברו ימי נעם,
הה! נהפך לב שאול לדור ויהי ערהו.
כסמי מות כי יתערבו במטעמי אכל
יחניקו טועמיהם, ולמר נהפך המתק,
כן רוח קנאה כי תסתעף בלב גבר
תשרש בו ראש ולענה עד אברון תשחיתו.
תחליף רצון אוהב, ואהבה למשטמה נהפכת.
מדי שכל דוד הרביו, פלס מעגלהו
והפליא עשות נוראות בגבורת ימין ישע
ותט חכמתו אליו כל לבבות וכל נפש.
כן גברה קנאת שאול, וייקר בשאול בעם
ומזמות חשב על הנער להפילו שחת.

כֹּאֲזֵן שׁוֹפְכוֹ אֲשׁוּרָיו, כְּמַעַט רִגְלָיו נָטְיוֹ
לֹאֵל אֱלֹהִים בְּעֶזְרָתוֹ וְכִף חֶסֶד תְּסוֹכְכֶהוּ. —

הָעִירָה נָא בֶן יִשְׂרָאֵל! עֲזָרָה בִּי רוּחָהּ,
הִשָּׂאֵל לִי כְנוּרָה דָּוִד! הִשָּׂאֵל לִי אֶךְ רִנֵּעַ,
וּמַעֲזוֹ הַגִּיּוֹנָה אֶךְ יַעֲרֵר בִּי תַפְחִי,
וְאֲשִׁיר רֵאשִׁית גְּבוּרַת יְמִינָהּ, עֲזָה אֲזַמְּרָה,
אֲשֶׁר עֲלָלָתָ בְּנַעַר בִּימֵי עֲלֹמִים פָּעִלָתָּ.
שׁוֹמְעֵי אִמְרָתִי! הִאֲזִינוּ וְהִתְמַהּוּ תְמַהּוּ,
נִפְלְאוֹת מַעֲלָלֵי צָעִיר יָמִים אָחֵל אֲסַפְּרָה,
לְקִרְאָתָהּ עֲנֵק נָשׁוּק עֲרֵךְ רוּעָה רַךְ וְנַעַר,
לֹא בְמִגֵּן וְקִשָּׁת לֹא בַחֲנִית וְלִמָּח,
כִּי אִם בְּשֵׁם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וְרוּחוֹ כִּי חֲזָקָה,
וַיֵּי אֱלֹהֵיו יָרֵד לוֹ בְּגִבּוֹר וַיִּנְצַחֶהוּ. —

אֲסָפוּ פִלְשֹׁתִים מִחֲגִיָּהֶם וַיִּפְּלוּ בָאָרֶץ,
בְּשׁוֹכָה לִיהוּדָה חָנוּ לָרוֹב כְּאַרְבָּה וַיִּלָּק

וַאֲנֵפִיהֶם בֵּין שׁוֹכֵה וְעוֹקֵה פֶשְׁטוֹ.
 בְּאֶפֶס דְּמִים לְמַלְחָמָה עָרְכוּ מַעֲרֶכֶת.
 הוּי שִׁכְנֵי הָרָעִים! זֶה שֶׁלֹּשׁ וְאַרְבַּע בָּאוּ.
 לְנִקּוּם דָּם פְּגִרֵיהֶם שָׁלְפוּ חֶרֶב נִקְמַת
 לֹא שָׁכְחוּ הַמִּכָּה גְבוּר אֶחָד הַכְּמוֹ.
 בִּלְחֵי חֲמוֹר הָרֵג שְׁמִשׁוֹן חֲמוֹר חֲמוּרָתִים.
 גִּירָב בָּם גַּם בְּמוֹתוֹ מִפֶּת אֲבָדִין וְהָרֵג.
 „הֵה! חֲרָפָה הִיא לָנוּ” הָעֵרְלִים צָעֲקוּ יַחַד.
 „כְּאִישׁ אֵין זְרוּעַ וְאֵיל לְפָנַי אֶחָד נִפְלָנוּ.
 „עֲתָה נִקּוּם יֹאמְרוּ בְּסֹאפָאָה נִשְׁלָמָה לָמוּ.
 „גַּם בְּקֶרֶב מַחְנֵנוּ אֶחָד גְּבוּר וְאִישׁ חֵיל.
 „עוֹ מִשְׁמִשׁוֹן גָּלִית אִישׁ זְרוּעַ וְאַמִּיץ כַּח.
 „קָטַנִּי הִגֵּתִי עָבוּ מִמָּחְנֵי בֶן מְנוּחָ.
 „זֶה יִלְחוּם לָנוּ יָגֵל חֲרָפָה מַעְלִינוּ
 „בֵּיד הָאֶחָד יִפְלוּ הַנְּמוּלִים וַיִּגְוְעוּ.” —
 לַעַג לָכֶם פְּלִשְׁתִּים, לַעַג לָכֶם וְקָלָם!
 הַבִּיטוּ הִנֵּה עֵרְלֵי לֵב וּבָשָׂר יַחַד.

בַּמַּחֲנֶה עֲבָרִים יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי כְּעֶרְכָּהוּ
זֶה אֶחָד גַּעַר וְלֹא אִישׁ, כִּחוּ לֹא בִזְרוּעַ
לֹא בְּשִׁיעַר רֹאשׁוֹ אֹנֹו, עַל יָרְכוֹ אֵין חֶרֶב,
בְּרוּחַ פִּיו יָמִית גְּבוּרָתָם, לְעַפְרֵי יִרְמְסָהוּ,
בְּאִמָּר שְׁפָתָיו יִשְׁלַח בַּמַּחֲנִיכִם חֵץ וּמָוֶת • —

וְשִׂאוֹל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאָת פְּלִשְׁתִּים עָרְכוּ,
וַיַּחֲנוּ בְּעֶמֶק הָאֵלֶּה, פְּלִשְׁתִּים מִנְּגַד
בָּהָר, וַיִּשְׂרָאֵל בָּהָר מִזֶּה, וַהֲגִיֵּא בִּינֵימוֹ •
וַיֵּצֵא מִמַּחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים אִישׁ הַבָּנִים
גָּלִית שְׁמוֹ מִגַּת גָּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזֹרֶת
לְבוּשׁ שָׁרִיוֹן וְכוּבֵעַ עַל רֹאשׁוֹ הַכֹּל נַחֲשָׁת,
וַיְהִי מִשְׁקַל הַשָּׁרִיוֹן חֲמִשָּׁת אֲלָפִים שֶׁקֶל
וּמִצָּחַת רִגְלָיו וַהֲבִידוֹן בֵּין כַּתְּפָיו נַחֲשָׁת,
וְעֵץ חֲגִיתוֹ כַּמָּנֹד אֹרְגִים, וּבִרְזֹל הַלֵּהֶב
שֵׁשׁ מֵאוֹת שֶׁקָּלִים, וְנוֹשֵׂא הַצָּנָה לְפָנָיו •
וַיַּעֲמֹד הָעֶנְק כְּעַמּוּד בִּרְזֹל, כַּמָּטִיל נַחֲשָׁת

גִּבְעַת בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ, מִתְכַּת וְלֹא גִפְשׁ.
 נָאָה בְּעַר בְּגָבָהּ, כְּבֹד נְחָשָׁתוֹ סָבְלָהּ.
 "מִי יָקוּם נִגְדִי? מִי יַעְרוֹךְ אֹתִי וַיְחִי?"
 חִרָף מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל, גִּדָּף עִם אֱלֹהִים.
 וַיֹּאמֶר: "אֵיךְ תֵּצֵאוּ לַעְרוֹךְ אֹתִי מַעֲרֻכָּתִי?
 "אַתֶּם עֲבָדֵי שָׂאוּל וְאֲנִי פְלִשְׁתֵּי הַגִּבּוֹר.
 "בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֶד אֵלַי וְנִלְחַמָּה יַחַד.
 "הִנֵּה אִם יוּכַל לְהִלָּחֵם אֹתִי וְהִכֵּנִי
 "וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים, וְאִם אֲנִי אֶכְהוּ
 "וְהָיִיתֶם עֲבָדִים לָנוּ, וּמוֹשְׁלֵיכֶם נִחְנוּ."
 בְּשִׁמוֹעַ שָׂאוּל וַעֲמֹד אֶת דְּבָרֵי אִישׁ פְּלִשְׁתִּי
 וַיֵּצֵא לָכֶם וַיֵּרְאוּ מְאֹד וַיַּחֲתוּ. —

אֶחָדָה שָׂאוּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל! הִיא פְּלִמָּה וּבִשְׁתִּי!
 אֵיךְ גְּבוּרָתָהּ, אֵיךְ עֹז יְמִינָהּ מִקִּדְמָה?
 אֶתָּה יָדָה רַבָּבוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּמִכְמַשׁ הַכִּיָּת,
 לִפְנֵי בְנֵהּ גָּפְלוּ פְּגִרֵיהֶם בְּזִבּוּבֵי מוֹת.

וְעַתָּה מִפְּלִשְׁתִּי זֶה אַחֲרֵי נִמְסַ לְבָבְךָ?
אֲמַנִּים סָר רוּחְךָ, סָר רוּחַ עֲצָה וְדַעַת.
הֵן לִי הַמְּלָחָמָה אִף גְּבוּרַת יִשְׁעִי.
אִם בָּרַב אִם בְּמַעֲט אֵין מַעְצָר לוֹ לְהוֹשִׁיעַ.
וְשִׁמּוּאֵל בִּקְרָאִי שְׁמוֹ הִגִּישׁ עוֹלָה וְזֹבֵחַ.
וַיִּרְעַם אֱלֹהִים בְּקוֹל עַל פְּלִשְׁתִּים בְּאֶבֶן הָעוֹר
וַיִּךְ מַחֲנוֹתָם, לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל נִגְפוּ.
וַיֵּד אֱלֹהֵי בְּפִלְשְׁתִּים כָּל יְמֵי שִׁמּוּאֵל חוֹזֶהוּ.
עַל־כֵּן בְּמִכְמַשׁ דָּמָה יָדְךָ וַתַּעַשׂ חֵיל.
עַתָּה אִפֹּס מִפְּגִיעַ, אֵין עוֹמֵד בַּפָּרִץ.
כָּנָה שִׁמּוּאֵל עֶרְף, עַל־כֵּן שָׁאוּל נִבְהִלָּתָה. —
חֲזֹק וְאַמֵּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל! חֲזֹק וּשְׂאֵף רוּחַ!
עַתָּה תִּרְאֶה מָה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים בְּיַד עַלְמִים
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ עַל רֹאשׁוֹ, יִרְכּוּ אֲזוּר בִּישְׁעִי.
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת בְּלָבוֹ, וַיִּקַּר שְׁמוֹ בְּשִׁפְתָּיִם. —

וְדָוִד הִלֵּךְ וַיָּשָׁב מֵעַל שְׂאוֹל אֶל בֵּית לָחֶם
 לִרְאוֹת בְּשָׁלוֹם אָבִיו, וּלְבַקֵּר אַחֵר הַיַּעְדָּר.
 וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו יְשִׁי הַגְּדוֹלִים הָלְכוּ הֵמָּה
 אַחֵר שְׂאוֹל לְלַחֹם בְּאוֹיְבֵי אֱלֹהִים וַעֲמֵהוּ.
 וַיֹּאמֶר יְשִׁי לְדָוִד: קַח נָא עֲשָׂרָה לָחֶם
 וְאִיפֹת הַקִּלְיָא וְהַרְץ הַמַּחֲנֶה לְאַחִיךָ
 וְחָרִיצֵי חֶלֶב אֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר הָאֵלֶּף.
 אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְעֶרְבָתָם קָחָה.
 וַיֵּשֶׁא דָוִד וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ
 אָבִיו, וַיָּבֵא הַמַּעֲגָלָה וַיֵּרָא חֵיל
 יוֹצְאֵי מִעֶרְכָּה וּתְרוּעַת מִלְחָמָה הִרְעוּ.
 עָרְכוּ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים אֵלֶּה מוֹל אֵלֶּה.
 קוֹל דּוֹפֵק בְּלֵב הָעָם, דּוֹפֵק בְּהֶלֶם פְּעַם
 לָבוֹא לְעִזְרַת יִשְׂרָאֵל גַּם לְלַחֹם מִלְחָמָת.
 אֱלֹהֵיוּ צָמְאָה נַפְשׁוֹ כַּצְמָא יִשְׁאָף מַיִם.
 וַיֵּרֶץ הַמִּעֶרְכָּה חֵישׁ כְּמַטְחֵי קֶשֶׁת
 וַיִּשְׁאַל בְּשָׁלוֹם אָחִיו, וְהוּא כִּדְבַר אֱלִימוּ

והנה גלית הפלשתי זה איש הבנים
 עולה ויבטא בשפתיו בפעם בפעם,
 וישמע דוד נחר אפו באש נחכת.
 קנאת אלהי צבאות בקרבו כיקוד בערת.
 "אוי לה, ערל נבזה, קוץ וחרים בשפתיך!
 "אוי לה, כי מערכות אלהים תזים חרפת!
 "מי יתנני איש מלחמתך, בשחת אטבעך." —
 ואיש ישראל בראותם את הפלשתי וינוסו.
 ויקרא להם דוד: עמדו אנשי מרד!
 עמדו עמדו! חרפת ישראל אל תוסיפו.
 מי פלשתי הזה כי יראת מות תיראו?
 מי ערל זה כי חרף מערכות אלהינו?
 הגידו לי, מה יעשה לאיש אשר יבהו
 והסיר כלמה וחרפה מעל זרע עמנו?
 אנכי אעמוד עליו, אהרגנו אני.
 ויאמר לו העם: האיש אשר יכנו
 עשר גדול יעשרנו אדוננו המלך.

וְאֵת בָּתוֹ יִתֵּן לוֹ, וְחִפְשִׁי יַעֲשֶׂה מִשְׁפַּחַת
 בֵּית אָבִיו בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּיקַּר שְׁמוֹ לְחַפָּאֲרַת.
 וַיִּשְׁמַע אֱלִיָּאב אָחִיו הַבְּכוֹר אֶת הַנֶּעֱר
 מִדְּבַר אֵל הָאֱנָשִׁים וַיִּגְעַר בּוֹ וַיֹּאמֶר:
 לָמָּה זֶה יֵרֶדְתָּ הִנֵּה וְעַל מִי נְטִישָׁתָּ
 מֵעַט הֵצֵאנִי בַּמִּדְבָּר? יָדַעְתִּי אֶת זְרוֹנְךָ.
 אַךְ לִמְעַן רְאוֹת הַמֶּלֶכְמָה יָרוֹד יֵרֶדְתָּ.
 וַיַּעַן דָּוִד: "לוֹ יְהִי, מָה עָשִׂיתִי עִתָּה?
 "הֲלֹא דָּבַר הוּא, בָּעֵד עִמָּנוּ וּבָעֵד אֶרְצֵנוּ
 "כָּל עַמָּם נִדְּבוֹת בְּיוֹם חֵילָם מִשְׁחָר מִרְחָם.
 "בְּיוֹם מִלְחָמָתָם אֲלֵיהֶם יִנָּהְרוּ טַל יִלְדִּתְנוּ."
 וַיִּסֹּב מֵאֲצִלוֹ וְשָׁם מוֹל אַחֵר פָּגְיָמוּ.
 וַיִּשְׁאַל כּוֹזֵאת וְהָעַם כְּרֹאשׁוֹן הַשִּׁיבְרָה. —

בְּשִׁמְעוֹ דְּבַר דָּוִד אֵל שָׂאוּל, וַיִּקְחֵהוּ.
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל שָׂאוּל: אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ!
 אֵל יִפּוֹל לֵב אָדָם, חִדְּלוּ לָכֶם כָּל פֶּחַד.

עבֹדָה יֵלֶךְ וְנִלְחַם בְּגִבּוֹר אִישׁ פְּלִשְׁתִּי .
 וַיַּעַן שְׂאוּל : חֲדַל לָךְ , לֹא תוּכַל לָלֶכֶת
 לַהֲלָחֵם עִם פְּלִשְׁתֵּי הַיָּמָה , כִּי עֹדָה גֵּעַר
 וְהוּא אֲמִיץ כַּח אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעוּרֵיהוּ .
 וַיֹּאמֶר דָּוִד : „רֹעֶה צֹאן אָבִיו עֲבָדָה
 „וְכֹא הָאָרִי וְאֵת הַדּוֹב וְנִשְׂא שֶׁה מֵעֶדֶר
 „וַיִּצָּאֵתִי אַחֲרָיו וְהִכֵּיתִיו וְטָרַף הִצְלָתִי .
 „וַיָּקָם כִּי וְאֶחָז בְּזֻקְנוֹ וְהִמָּתִיחוּ .
 „גַּם אֵת הָאָרִי גַם אֵת הַדּוֹב הִכָּה עֲבָדָה
 „וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרִל כְּאַחַד מִהֶמָּה .
 „כִּי חִרַף מַחְנֶה אֱלֹהִים חַיִּים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּנוּ .” —
 כְּרִשְׁפֵּי אֵשׁ עֲפָעִפִּי דָוִד עָבּוּ שְׂמִימָה .
 כִּי־נִק מִשְׁדֵּי אִמּוֹ שָׂאָה מֵעַל טֹל חֶסֶד ,
 וְתַתְּעִטָּה רוּחוֹ , פָּגִי אֱלֹהֵיו שִׁפְךְ שִׁיחַ ,
 רַק שִׁפְתָּיו גְּעוֹת וְקוֹלוֹ לֹא יִשְׁמָע .
 וַיִּפֹּן אֶל שְׂאוּל , וַיִּלְכּוּ נָכוֹן בְּטוּחַ .
 וַיֹּאמֶר : „הִרְגַּע מִלְכִּי וְאָבִי , הִרְגַּע

"אֲשֶׁר הִצִּילָנִי מִמְּלַתְעוֹת חַיִּיתוֹ טָרֶף
 "יִצִּילָנִי מִכַּף פִּלְשֹׁתֵי זֶה וַיַּחַיֵּנִי."
 וַיֵּרָא שָׂאוּל בִּפְנֵי דָוִד וַתַּחַיֶּהוּ רוּחַ.
 וַיֹּאמֶר לָהּ בְּנֵי דָוִד! וְעַמָּה "אֱלֹהִים —
 וַיִּלְבֹּשׁ אוֹתוֹ מִדָּיו. וְאֵת כִּבְע נְחֹשֶׁת
 נָתַן עַל רֹאשׁוֹ, וּבִשְׂרִיוֹן הִלְבִּישָׁהוּ.
 וְדֹד חֲגֵר חָרְבּוֹ מֵעַל לְמִדָּיו, וַיּוֹאֵל
 לָלֶכֶת וְלֹא יָכוֹל כִּי לֹא נָסָה בְּאֵלֶיהָ.
 וַיַּסֵּר דָּוִד מֵעָלָיו כָּל לְבוּשֵׁי נָשֶׁק
 וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְּיָדוֹ וּקְלָעוֹ וַיִּלְקוּטָהוּ
 וַיִּבְחַר חֲמֹשֶׁה חֲלָקִי אַבְנִים מִן הַנֶּחֱל
 וַיִּשֶׂם בִּכְלִי, וַיַּגֵּשׁ אֶל גִּבּוֹר פִּלְשֹׁתִי —
 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ וַיַּחֲשֹׁבוּהוּ בֶן מוֹת —

צָעֲקוּ אֲרִיאֵלִי מְרוֹם, שָׁאֲנוּ אֵלַי שַׁחֲקִי.
 פָּנֵי שִׂדֵי הַתַּחֲנָנוּ: "אֲנִי מִלְטָה נֶפֶשׁ
 "יֵלֵד שְׁעֵשׂוּעִיהָ מִלֵּט אֲצִילָהּ אֲשֶׁר מִשְׁחָתָה!"

וְקוֹל קוֹרָא בְּזִבּוּל עֲלִיּוֹן: „הִסּוּ, אֵל תִּירָאוּ!
 „אַנְכִי מִגֵּן דָּוִד, בְּזִרְעוֹ אֲחִזֹּתִי.
 „רִיב לִי צְבָאוֹת בְּמַחְרְפֵי שֵׁם קְדֻשָּׁהוּ
 „וְדוֹד יָרִיב רִיבִי וַיִּקְנֶא קִנְאָת אֱלֹהִים,
 „וַיֹּאמֶר יְדוּ לְקָרֵב, לְמִלְחָמָה זְרוּעָהוּ.
 „זוֹ רֵאשִׁית מִלְחָמָת מְשִׁיחִי, בִּי יַעֲשֶׂה חֵיל,
 „יִפְאֶר כְּבוֹדִי בְּעַמִּים, וְנִקְדַּשׁ שְׁמִי בָאָרֶץ,
 „וַיִּנָּלֶה הָדוֹד יִקְרִי לְעֵינַי כָּל בָּשָׂר יָחַד.
 „וַיִּדָּם צָבָא מְרוֹם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַפָּיִם,
 „וְלַעֲמֶק הָאֵלֶּה עָפְעָפִיהֶם גִּשְׁקָפוּ. —

וַיִּלְךָ הַפְּלִשְׁתִּי הוֹלֵךְ וְקָרֵב לְנִשְׁת
 אֶל דָּוִד, וְהָאִישׁ נוֹשֵׂא הַצֶּנֶה לְפָנָיו.
 וַיִּבֹט גְּלִית בְּפָנָיו דָּוִד וַיִּבְּהוּ.
 כִּי הָיָה גֵּעַר אַדְמוֹנִי וַיִּפֹּה עַלָּם,
 וְהוּא גִבּוֹר מִלְחָמָה שִׁשְׁזָפוּהוּ הַשָּׂמָשׁ.
 וַיִּמְלֹא הַפְּלִשְׁתִּי שְׁחוֹק בִּיהוּ וַיֹּאמֶר:

רוּעָה צֹאן! מַה לָּךְ פֹּה וּמַקְלָךְ בְּיָדְךָ?
 הַכֶּלֶב אֲנֹכִי? לָךְ נָא אֶל כָּלְבִי צֹאנָה.
 וַיִּקְלַל אֶת דָּוִד בְּאַלְהֵיו קָלָלָהּ נִמְרָצָה.
 וַיֹּאמֶר: בּוֹא וְאַתָּן בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם.
 וַיַּעַן לוֹ דָּוִד: „אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֵב
 „בְּחֲנִית וּבְכִידוֹן, וְאַנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ
 „בְּשֵׁם יְיָ צְבָאוֹת דָּם וְנִשָּׂא מִכָּל גְּבוּהָ
 „אֱלֹהֵי מַעֲרֻכוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ.
 „הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרָךְ בְּיָדִי וְהִכַּתִּיךָ
 „וְאַתָּן פָּגַר מַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים לְעוֹף הַשָּׁמַיִם.
 „כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל יִדְעוּ כָּל הָאָרֶץ.
 „וַיִּדְעוּ הַקָּהָל הַזֶּה כִּי לֹא בְּחֲנִית וּבְחָרֵב
 „יְהוֹשִׁיעַ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה. שְׂרֵי אֱלֹהִים!
 „וַיִּמָּהֲר וַיִּשְׁלַח אֶת יָדוֹ אֶל הַכֶּלִי
 „וּבָכַח גְּדוֹל וְחֹזֶק לָקַח מִשָּׁם אֶבֶן
 „וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי אֶל הַמָּצֶחַ.
 „וְהַטָּבַע הָאֶבֶן בְּמָצָחוֹ וַיִּפּוֹל אֶרְצָה

על פָּנָיו, וַיִּחַזַּק דָּוִד מִכֵּינוּ בְּקִלְעַ
וּבֶאֱבֹן וַיִּבְהוּ, וּבִיד דָּוִד אֵין חֶרֶב
וְשָׁלַף חֶרֶב פְּלִשְׁתִּי מִתַּעֲרָה וַיְמוֹתֶתְהוּ. —

כָּרַע נָפֹל שָׂדוֹד, כָּרַע נָפֹל אִישׁ פְּלִשְׁתִּי,
הַשְׁפִּיל דָּוִד שִׂיאוֹ, מִחֵץ רֹאשׁ דּוֹבֵר רֶחֶב,
וַעֲפָר לַחֹךְ פִּי מִחֶרֶף, בּוֹטָה שְׂמִצָּה וְרָפִי,
וַנִּקְדָּשׁ שֵׁם אֱלֹהִים חַיִּים בְּיַד גֵּעַר מְשֻׁחַ. —
וּפְלִשְׁתִּים רָאוּ מוֹת גְּבוּרָם וַיִּנּוּסוּ.
וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה וְנִצָּחַת
בְּעֹז יָמִין יֵשַׁע דָּוִד, בְּיֵשַׁע צֶמַח מְלִכְנוּ,
רֹאשִׁית גְּבוּרַת בֶּן יִשִּׁי, מְשִׁיחַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
עוֹד בְּיָמָיו יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכְּנוּ לְבֶטַח,
בְּצִלּוֹ נַחֲיָה בְּגוֹיִם, בְּסִתְרֵם בְּנִפְיוֹ סֵלָה.

שיר רביעי

עזה כמות אהבה
השה כשאל קנאה

נפשות צורות בעבות אהבה נאמנת
אשה אל אחותה משען ומשענת
אחת לאחת תרבה גיל תפרה ישע.
קיר ברזל לב אוהב לא ידע הרם
יד עריץ תשבר בו ככלי חרם
שוא דבת שוטנים, אהבה תכסה פשע.

קִנְיָאָה יֵלִיד תִּפְתָּהּ אֵין כָּמוֹהָ לְרוּעַ
 תֵּאבֵד לֵב מִתָּנָה תִשְׁחִית נֶפֶשׁ שׁוֹעַ
 נִגַּע הִיא בְּאָדָם לְשַׁחַת תִּגְדֶּהוּ
 תִּפְרִיא רֹאשׁ וְלַעֲנָה כְּמִשׁוּכַת חֶדֶק
 תִּגְמַל רַע בְּטוֹב תִּכְזֹב בְּיֶשֶׁר וְצָדֵק
 מְדוֹן וְרִיב תּוֹלִיד קִנְיָאָה אִישׁ בְּרִיעָהוּ •

רָבָה רַעַת קִנְיָאָה עֲצוּמִים הִרוּגֶיהָ
 עָרִים תִּהְיֶה תִּחְרִיב אֶרֶץ וְיוֹשְׁבֶיהָ
 אִשׁ וְחָרֵב תִּבִּיא לָעַם שִׁקְט בְּטִח •
 תִּפְרַח אֶרֶץ וְעָמָה יִשְׁכְּעוּ טוֹב וְדֶשֶׁן
 קִנְיָאָה שִׁבְגֶּיהָ תַעַל חֲמָה כְּעֶשֶׂן
 רַע עֵין יִחְפִּיר כְּבוֹד יִבְאִישׁ רִיח •

גַּם הִיא לַמֶּלֶךְ מִדֶּרֶת אֵשׁ נִפְחָה
 סֵר לֵב שָׁאוּל נֶפֶשׁ צַדִּיק נֶאֱלָחָה
 עֹזֵן אֶת דָּוִד בִּיקָר שְׁמוֹ קִנְאָהוּ •
 עֲלָמוֹת תּוֹכְפוֹת הִלְלוּ מַעֲשָׂיו בְּשַׁעַר
 גִּתָּנוּ לְשָׁאוּל אֲלָפִים וּרְבָבוֹת לְנֶעֶר
 רָעָה עֵין אֲדוֹנָיו וְעַד מוֹת יִשְׁטַמְּהוּ •

נֶפֶשׁ יְהוֹנָתָן בְּדוֹד נִקְשְׁרָה
 אֶהְבֵּת בֶּן מִקְנֵאת אָבִיו נִכְרָה
 וַיְהִי אִחַ לְצָרָה לֵילָב נְגוּעַ רַע
 בִּקֵּשׁ הַנִּרְדָּף בְּסִתָּר מִחֲבֹאֵהוּ
 מִחֲמַת רוֹדֵף חָנָם עֲצָתוֹ תְּסוּכְּהוּ
 בָּפָה אֵף אָבִיו וַיְדוּ מִבִּלְע •

בַּשָּׁמֶן תֹּורֵק שֵׁם דָּוִד יֵצֵא בָאָרֶץ.
 גָּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל נֹדֵעַ בִּיהוּדָה לְתַפְאֶרֶת.
 יוֹשְׁבֵי עַל מְדִינָה וְהוֹלְכֵי עַל דֶּרֶךְ יִשְׁיָחוּ.
 אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ, אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ מְגִדָּת,
 מִיִּנְקַת תִּישָׁן עוֹלָלָהּ בְּזֶמֶר סִפְרָה:
 „נֹרְאוֹת בְּיָמֵינוּ, שׁוֹמְעִיהֶן אָחִיו שְׁעַר.
 „דָּוִד הִכָּה אֶת גִּלְיָת, מַעֲנֵק גִּבּוֹר גֶּעֶר.“
 חֲכָמֵי חֲרָשִׁים וְיוֹדְעֵי עֵתִים עֲתִידוֹת בְּשִׁירוֹ
 לֵאמֹר: „נָעַר בֵּית לַחֲמֵי הַזֶּה עֲלִיוֹן יְהִי.
 „זֶה יַעֲצוֹר בְּעַמּוֹ, הַמְשִׁרָה תְּהִי עַל שִׁבְמָהּ.
 „גִּבּוֹלֵינוּ יִרְחִיב, קֶרֶן יִשְׂרָאֵל יִגְבִּיהַ.
 „יְהִי מִחֲתָה לְשִׁבְגֵינוּ, וּלְאוֹיְבֵינוּ פָּחַד.
 „בְּנֵי גִבּוֹר יִבְחָשׁוּ לוֹ, צָרֵינוּ יִתְּנוּ לוֹ עֲרָף.

„ובאור חכמתו יאר לנו כְּנִגָּה בְּקָר,
 „ויחדש בְּקָרֵבנוּ לֵב טָהוֹר וְנִכּוֹן רוּחַ
 „יֵהֵן זְמִירוֹת בְּפִינוּ, בְּגִינוֹתָיו נִנְצָח.
 „יֵאלֶף לְשׁוֹנֵנוּ רָנָה, זִמְרָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ.” —

וַיְהִי דוֹד נִכְבָּד מִכָּל בַּחֲוֵי חֲמֹד,
 רְאוּהוּ נְעָרִים וְקָמוּ, יִשְׁיָשִׁים וַיִּבְדְּוּהוּ,
 גַּם שָׁאוּל דִּבֶּר אֵתוּ טוֹבוֹת חֵן וְחֶסֶד.
 וַעַל כָּלֹמוֹ נָפֵשׁ יְהוֹנָתָן בֶּן הַמֶּלֶךְ
 נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וּבְנֶפֶשׁוֹ אֶהְבָּהוּ,
 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְאַהֲבָה לְנִצָּח.
 וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן מֵעָלָיו מַעֲלָהוּ
 וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד, אֵף מִדִּיו חָרֵב וְקִשָּׁת
 עַד חֲגוּרוֹ נָתַן לוֹ, וַיִּקְחֵהוּ הַמֶּלֶךְ
 וְלֹא נִתְּנָהוּ לָשׁוּב בֵּיתָה אָבִיו בְּבֵית לָחֶם.
 וַיֵּצֵא דָוִד וַיְהִי מִשְׁכֵּל בְּכָל הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר שָׁלַחַהּ שָׁאוּל, וַיִּשְׁימֵהוּ הַמֶּלֶךְ

על אנשי המלחמה, וימצא חן וטוב שכל
בעיני עבדי שאל ובעיני העם יחד.

אז עזרו רפאים, שערה רגזה שאל מתחת,
שרק שטן ויחרוק שן, רגז ואין נחת,
חמתו אש נתכת, מדרת תפתה הציתה,
ועמה עדת אבדון הרעימה בשצף קצף,
עיני משחיתים בנחשת קלל נצצו,
יחד משפחות השעירים ושדים התלכדו,
חרב פיפיות בידם, חגור נקמה חגרו
כל משלחת מלאכי רעים, עברה וועם,
אלה וכחש, דבה חנפה זמה ושקר,
הוות, סרה, תהפוכת רעה, שמצה ודפי,
כל אלה חברו בעמק עכור לגמא ארץ,
ולבם מקור נרפש, מבועי דם נקם והרג,
והגלל בגלל אבני ברד ואש מתלקחת
מבור תחתית חוצה התגלגלו לאדמת קדש. —

עָלֶיךָ דָּוִד זָרְמוּ שְׁטָפוּ נַחְלֵי בְּלִיעֵל • —
 אָמַר אוֹיֵב: „אֲרִדּוּף אֲשָׁמִיד צוֹרְרֵי הַנָּעַר,
 „בֶּן יִשִּׁי זֶה שׁוֹטְנִי אֲשֶׁבִית וְכָרוּ אֶפְאֵהוּ,
 „אֶקְצִיר יָמִי עָלוּמָיו, בָּאֵבוּ יִקְטְפוּנוּ הַשַּׁחַת,
 „יָרֵמָס אוֹיְכּוֹ נִפְשׁוֹ וְחַיָּתוֹ לַעֲפָר אֶרֶץ,
 „בְּמִלְחָמָה יִרְדּוּ וְנִסְפָּה, אוֹ דָּבָר יִגְפְּנוּ,
 „אוֹ בְּלָכְבוּ נִגַּע נִשְׁקָצְנוּ וְנִתְעַבְּהוּ,
 „עִם יִצְרוּ נִתְרוֹעֵעַ, וַיָּפֹת לָבוּ בַסֶּתֶר,
 „וְהָיָה אֲשַׁמְתּוּ מוֹקֵשׁ לוֹ, וְנִלְכַּד בְּפֶת רָשָׁע,
 „בְּחִבְלֵי חֲטָאֵיו יִתְמָךְ, יְהִי לְדָרְאוֹן נֹצֵחַ • —
 „נִקּוֹם נִקְמַתְךָ גָּלִיתִי! דָּמָךְ אִישׁ בְּרִיתֵנוּ!
 „אֵיךְ נִפְלְתָה צִיר שְׂאוֹל! לִפְנֵי עוֹיֵל נִפְלַתִּי!
 „שִׁפְתֵּי־ס נֹטְפוֹת גְּדוּפִים אֵיכָה נִסְכְּרוּ,
 „לְשׁוֹן דְּבָרַת נִבְלָה אֵיךְ עָפָר לַחֲכָה
 „בְּפֶשַׁע נָעַר דָּוִד, בָּרַעַת צוֹרֵר עֲדִיתֵנוּ! —
 „עֲתָה יָרִים רֹאשׁ, בְּמַרוֹמִים נִתֵּן הַסֶּכֶל,
 „הָעֵלָם יִגְדֹּל לְאִישׁ, בּוֹקֵנִים יִרְהֹב גֵּעַר,

„אֲנָשִׁים יִכְנְעוּ לוֹ, נִפְקֵד עַל צְבָאוֹת חֵיל,
 „וְהוּא קָדַשׁ הַתְּכֵנִיתוֹ, מִסְּלוּלוֹ מִסְּלוֹל טְהוֹר,
 „עָמָה נִפְשׁוֹת יִטְהַר, רוּחַ קָדְשׁוֹ יַעֲטֶמוֹ,
 „מָנוּ יִלְמְדוּ צֶדֶק, אֶזְנוֹ וְעֵינָיו יִרְחִיקוּ,
 „וְנִחְנוּ גִטּוֹשִׁים, אֲבָדְנוּ כָּלְנוּ אֲבָדְנוּ,
 „מִטָּה מִמְּלָכֶת בַּעַל זָבוּב כְּשֶׁלָּה נִפְלָה!
 „הָבוּ וְנִשְׁחִית הַצֹּרֵר, הָבוּ וְנִבְלָעֵנוּ!“ —
 כֵּן זָעַמוּ מִלְּאֲבִי מִשְׁחִית, כִּפְלָבִים נִבְחָו,
 סָבִיב סָבִיב עַל דָּוִד שָׁתוּ הַכְּלִי מוֹת,
 סִבּוּהוּ כְּדַבּוּרִים, כָּאֵשׁ קוֹצִים רָעָבוּ,
 נִפְלוּ מִצְדּוֹ אֱלֹף וּרְבָבָה מִימִינֵהוּ,
 אֱלִינוּ לֹא יִגְשׁוּ, כִּי שְׁמָרוּהוּ מִלְּאֲבִי אֱלֹהִי,
 יִהְדָּפוּם מֵאוֹר לַחֲשֶׁךְ, יִדְּחוּ לְצִלְמוֹת —
 שָׁבוּ שְׁקִצֵי בְּלִיעַל, אֵל בַּעַל זָבוּב שָׁבוּ:
 „הוֹשֶׁעַ גְּבִירֵנוּ, הוֹשֶׁעַ, כִּי רָפוּ יְדֵינוּ,
 „לֹא יִכְלָנוּהוּ גְּבָרֵי שׁוֹמְרֵי דָּוִד גְּבָרֵינוּ,
 „חֹמָה הֵם לוֹ אֱלֹפֵי רַבּוֹת מִלְּאֲבִי שָׁמַיִם,

„נִשְׁבּוּ בְּעַיִם רוּחַם, כְּפִית כְּבֶשֶׂן נִדְפָּנוּ.
 „אִם לֹא יֵרָךְ חַעֲשָׁה נִפְלְאוֹת, תִּמְנוּ תִּמְנוּ.” —
 וַתִּתְּיַפַּח גֵּרוֹן בַּעַל זָכֹב בְּקוֹל צוּרָח:
 „הִתְחַבְּאוּ זָכָבִי מוֹת! בּוֹאוּ בְּנִקְרַת סֶלַע!
 „הֵן עָתָה תַּעֲזוּ יָדַי, אֶחָשׂוֹף זְרוּעֵי אֲנִי.
 „נִגַּע אֶחָד בְּמִטְמוֹנִי, עָלָיו אֲשַׁלִּיכֶהוּ.
 „חֵץ קִנְאָה אִירָה לְמִטְרָה, כְּבִדּוֹ יִפְלַח.
 „לֹא בָלְבוּ בָלָב שְׂאוֹל אֲדוֹנָיו יָרָה אִירָהוּ.
 „הוּא יִשְׁקָהוּ כּוֹס רַעַל, יִשְׁתָּה עַד קִבְעַת.” —
 נִפְצוּ חֲבֵלֵי אֲבִדוֹן, שָׁבוּ רַשְׁעִים לְשִׂאוֹלָה.

הַחֲלוּ יָמֵי נִסְיוֹן יָמֵי מְרוּדִים וְלַחֵץ,
 חָלְפוּ בַטּוֹב עֲלוּמֵי דוֹד, בְּנַעַם עֲבְרוּ.
 אוֹלָם שָׁנוֹת שַׁחְרוּתוֹ שָׁנוֹת רָאָה רָעָה הִמָּה,
 יָד מִסִּטִּין גִּנְעָה בָּם, נִהַפֵּךְ מִלְכּוֹ לְאוֹיְבֶהוּ.
 יִסֵּר יִסְרָהוּ יְהוָה, אֶךְ לְמוֹת לֹא נִחָהוּ.
 הוֹכִיחַ אֲשֶׁר אָהֵב, וּבָאֵב אֶת בָּנוּ יִרְצָנוּ.

וַיֹּאמֶר לְשָׁטָן: פִּגְעַ בּוֹ, וְלֹא תִגַּע עַד נֶפֶשׁ. —
 וַיְהִי כְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת גִּבּוֹר פִּלֶּשֶׁת
 וְהַנָּשִׁים מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ
 לְשִׁיר וְהַמְחֹלּוֹת לְקִרְאֹת שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ
 בְּשִׁמְחָה בְּחַפְזִים בְּשָׁלִישִׁים בְּגִבָּל וּמִצְלָתִים
 וַתַּעֲנִינָה נָשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרָנָה:
 "הִכָּה שְׁאוּל בְּאַלְפֵּיו וְדָוִד בְּרַב־אֲתִים."
 וַיַּחַר לְשְׁאוּל וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיֹּאמֶר:
 "נָתַנּוּ לְדָוִד רֶכֶב וְלִי הָאֲלָפִים נָתַנּוּ.
 "וְעוֹד לוֹ אֶךְ הַמְּלוּכָה וְקָרַן שְׁאוּל נִגְדָּעָה."
 וַיְהִי שְׁאוּל עוֹזֵן אֶת דָּוִד וַיִּקְנֶאֱהוּ.
 וּבִקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ מִיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה.
 וַיְהִי הַיּוֹם וַתִּצְלַח אֶל שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ
 רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וַיַּתְּנֶבֶא בְּבֵית
 וְדָוִד מִנְּגֵן בְּיָדוֹ לִפְנֵי כַּפֵּם בַּפֵּם
 וַיִּטֵּל שְׁאוּל הַחֲנִית אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר:
 אָכֵּה בְּדָוִד וּבְקִיר וְאַמִּיתָהוּ פָּרָע.

וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ פַּעַמַּיִם •
 וְשָׁאוּל גִּבְהָל, רָפוּ יָדָיו וְהַחֲנִית נִשְׁמָטָה •
 וַיֵּרָא מִפְּנֵי דָוִד, רָאָה עֵין בְּעֵין •
 כִּי יָיָ עָמוּ, וּמִן שָׁאוּל סָר וַיֵּלֶךְ •
 וַיִּסַּר אֶת דָּוִד מֵעָמוּ, וַיִּפְקִידֵהוּ
 עַל אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה, וַיְשִׁימֵהוּ שׁוֹר אֶלְף •
 וַיֵּצֵא וַיָּבֹא לִפְנֵי עַם הַחֵיל •
 וַיְהִי דָוִד לְכָל הָרָכִיו מִשְׁכִּיל וּמִצְלִיחַ •
 וַיַּגֵּר שָׁאוּל מִפְּנָיו, וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲהָבָהוּ •

כִּי אֲשֶׁר יִקְרָה נֶפֶשׁ דָּוִד הַלּוֹךְ וְנִכְבֶּדֶת
 בְּעֵינֵי יִשְׁרוּן אָחִיו וּבְעֵינֵי צָבָא הַחֵיל •
 כֵּן תִּבּוּ לְשָׁאוּל וְתִהְיֶי בְּעֵינָיו קוֹץ וְחוֹם •
 חֲרֹשׁ עָלָיו רָעָה, כָּל מְזֻמּוֹתָיו לְבִלְעָהוּ •
 הִיא שְׂנֵאָה, שֶׁפֶךְ מִרְרָה! הִיא קִנְיָאָה חֲמַת גִּבּוֹר •
 גַּם בְּרִית אֲהָבָה וְדוּדִים תְּשִׁימָנָה לְבְרִית מָוֶת •
 הַתַּחֲתָן שָׁאוּל בְּדָוִד, נָתַן בָּתּוֹ בְּחִיקָהוּ •

לְהִשָּׁבִית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם, לְהַכּוֹתוֹ נֶפֶשׁ.
 אֲךָ שׁוּא כָּל תַּחְבּוּלוֹתָיו וַיִּכְלִי לְאַפִּס.
 אֶהְבֶּתוּ שְׁנֵאתוֹ וְקִנְאָתוֹ כְּכֹר אֲבָדוֹ.
 סֶךְ אֱלֹהִים בְּעַד מְשִׁיחוֹ, בְּסִתֵּר כְּנָפָיו תִּבְאֶהוּ. —

וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד: הֲיִה לִי לְכַן־חֵיל
 וּלְחֵם מִלַּחֲמַת יְיָ, וְאֲנִי שֹׁכֵרְךָ נִקְבֵּיתִי.
 רֵאָה בְּתִי הַגְדוּלָּה מְרֹב, נָתַן אֶת־נִגְנָה
 לָךְ לְאִשֶּׁת חִיקָךְ, וְשָׁאוּל אָמַר בְּלִבָּהּ
 יָדִי אֵל תְּהִי בּוֹ, וְתְהִי בּוֹ יָד בְּעָלִי פִלֶשֶׁת.
 וַיַּעַן דָּוִד בְּעֵינֹת לִבּוֹ וַיִּשְׁפֹּלֶת רוּחַ:
 מִי אֲנֹכִי וּמָה חַיִּי וּמִי מִשְׁפַּחַת
 אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֶהְיֶה חֶתָן לַמֶּלֶךְ?
 וַיְהִי בַּעַת מְרֹב בֵּת שָׁאוּל לְדָוִד נֹעֶדֶת
 וְהָיָא לְעֶדְרֵי־אֵל הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה נִתְּנָה.
 וַיִּגִּדּוּ לְשָׁאוּל: מִיכַל בַּתְּךָ אֶהְבֶּת
 אֶת דָּוִד. וַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר:

אֶתְנָנָה לוֹ וְתִהְיֶה לוֹ לֶפֶחַ וּלְמוֹקֵשׁ, לְמַעַן
 יֵרֵד בְּרֹאשׁ הַמִּלְחָמָה וַיִּד פְּלִשְׁתִּים בּוֹ תִהְיֶה.
 וַיֵּצֵאוּ אֶת עֲבָדָיו: דִּבְרוּ אֶל דָּוִד בְּסֶתֶר
 לֵאמֹר: חֲפֵץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ וְכָל עֲבָדָיו אֲהַבֹּה,
 וְעַתָּה בֹא עִמּוֹ בְּבְרִית, הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ.
 וַיִּדְּבְרוּ עֲבָדֵי שָׂאוּל בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאָזְנֵי דָוִד בְּלֵט, וַיַּעַן דָּוִד לָמוֹ:
 הַנִּקְלָה הֵיא בְּעֵינַיִכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ
 וְאַנְכִי אִישׁ רָשׁ וְנִקְלָה וּבִדְי אֵין מִהֵר.
 וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְהָשִׁיב אֶל דָּוִד: אֵין חֲפֵץ
 לַמֶּלֶךְ בְּמִהֵר, אֲךָ לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּצָרִיחוֹ.
 בְּמֵאָה עֲרָלוֹת פְּלִשְׁתִּים מִיבֹל תִּהְיֶה לָּךְ לְזֹכֶר.
 וְשָׂאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת דָּוִד בְּיַד אֲנָשָׁי פְּלִשְׁתִּים.
 וַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ
 וְלֹא מָלְאוּ הַיָּמִים וַיָּלֶךְ הוּא וְאֲנָשָׁי חֵיל
 אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיָּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים אֲנָשִׁים מְאֹתִים
 וַיִּכְרַת עֲרָלוֹתֵיהֶם וַיִּמְלְאוּם לַמֶּלֶךְ.

וּשְׁאוּל נָתַן מִיכַל בִּתּוֹ לְאַשָׁת חִיקָהוּ.
וַיֵּרָא שְׁאוּל עוֹד הַפֶּעַם וְנִפְשׁוֹ יָדַעַת
כִּי יֵי עַם דָּוִד לְשָׁמְרוֹ כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵיִן.
וּבְכָל זֹאת מָלֵא לְבֹ מַחֲשַׁבַת נִקְמָת.
וַיֹּסֶף שָׁנוּא אוֹתוֹ, וּמִיכַל בִּתּוֹ אֲהַבְתָּהוּ.

עוֹד נִפְשׁ שְׁאוּל מִפְּנֵי דָוִד מְאֹד יֵרָאֶה
וְעַם יֵרָאֶתוּ גַם שִׁנְאָתוֹ הִלְכָה וְגִבְרָה
וּכְנִיגַע בְּלִבּוֹ הִקְנִיָּה יוֹם יוֹם פּוֹרְחַת.
כִּי מֵדֵי נָפְלוּ שְׁרֵי פְלִשְׁתִּים בְּתוֹךְ הָאָרֶץ
שָׁכַל דָּוִד מְכַל עֲבָדֵי שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ.
וַיִּיקַר שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל לְתַהֲלָה וּלְתַפְאֶרֶת.
וְלֹא יָכּוֹל שְׁאוּל עוֹד הִצָּפֵן חֲמָתוֹ בִּסְתֵר
לֹא פָנָה עוֹד לַעֲשׂוֹת בְּעֶרְמָה וְנִכְלִי אֶן
לְהַבְשִׁיל אֶת דָּוִד לְהַפִּילוֹ בְּיַד אֲנָשֵׁי פְלִשְׁת.
כִּי כַּאֲשֶׁר קָם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נִפְשׁ
גָּמַר אָמַר לְשָׁפוֹךְ דָּם דָּוִד בְּמַכַּת רִצָּח.

וַיֵּצֵאוּ אֶת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְלִכְלֵ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.
 לֵאמֹר: הִמִּיתוּ אֶת דָּוִד וַיִּפְחַד מִן הָאָרֶץ.
 וַיהוֹנָתָן אָהַב אֶת דָּוִד אֲהַבַת נֶפֶשׁ,
 וַיֵּגֵד לוֹ: מִבִּקֵּשׁ שְׂאוּל אָבִי לַהֲמִיתָךְ,
 וַעֲתָה הַשְׁמֵר בְּבִקְרֵי וַיִּשְׁבֶּת בְּסֶתֶר
 וַנַּחֲבֵאתָ בַּשָּׂדֶה וְאֲנִי אֵצֶא וַעֲמַדְתִּי
 לִיד אָבִי בַּמָּקוֹם מִחֲבֹאֶה וְאִדְבַּרְהָ
 בְּךָ אֵל אָבִי, וְרֵאִיתִי מָה וְאֶגֶל אֲזַנְךָ. —

וַיְהִי דָוִד בַּשָּׂדֶה בּוֹדֵד בְּהֶלֶךְ נֶפֶשׁ,
 נָחַם נֶסֶתֶר מֵעֵינָיו, אֵין מִרְעָה אֵין עֵדֶר
 אֲשֶׁר שָׁחֲקוּ לוֹ בְּאֲדָמַת אָבִיו שִׁדְמוֹת בֵּית לֶחֶם.
 וַעֲיִנָּיו צָפוּ מוֹל גִּבְעָה עִיר מוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר מִפְּנֵי יֶסֶתֶר, וַרְגָּלָיו בְּחוּץ גִּדְדוֹ
 עַל לֹא חָמָס בְּכַפּוֹ, חָף מַעֲוִל וּפֶשַׁע,
 אִישׁ גּוֹמְלוֹ רָע, וְתַחַת רִדְפוֹ טוֹב יִשְׁטַמְהוּ,
 הַחֹפֶכִי כְבוֹדוֹ לְקַלּוֹן, וַיִּקְרוּ לְגַעֵ.

וַיֵּאָנַח דָּוִד מְאֹד עַל רָגִישַׁת פִּזְעָלָי אָזֹן
אֲשֶׁר אָפֶס וְרִיק יֵאָהֲבוּ, אֶךְ כָּזֹב יִבְקֶשׁוּ.
כִּי קִנְאָת כְּבוֹד מֶה בְּעֵינָיו, אֶךְ חֲמִדַת הַכֹּל,
נֶפֶשׁ צַדִּיק לֹא יֵדְעָה קִנְאָת אִישׁ בְּרִיעָהּ
וּלְבָבוֹ לֹא כֵן יִחְשׁוֹב, בְּכָל יַעַת אֲהַב יָדָע.
שָׂמַח לָבוֹ בְּטוֹבָם, בְּהַפְרוֹת נִירָם רַב אָכַל,
וּבַחֲלוֹתָם לִבֶּשׁ שֵׁק, עָנָה בְּצוֹם בָּצַר לָמוֹ. —
וַיֵּשֶׁא דָּוִד עֵינָיו וַיֵּרָא מֵרְחוֹק בָּאוּ
שְׂאוֹל וַיהוֹנָתָן בָּנָיו וַתִּלְבָּשֶׁהוּ רוּחַ
וַיַּעֲטֶף לָבוֹ, וּלְפָנָי אֱלֹהֵיו שִׁפְךְ שִׁיחַ.
וַיִּפְתַּח בְּמִזְמוֹר פִּיו, וּבִגְגִינוֹת נִצַּח:
(*) בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי
בָּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי
חֲנִנִי וּשְׁמִעַתְּ תַּפְלִיתִּי:
בְּנִי-אִישׁ עַד-מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה
תֵּאָהֲבוּ רִיק תִּבְקֶשׁוּ כָזֹב סִלָּה:

וידעו כִּי־הַפֶּלֶה יְהוָה חֲסִיד לּוֹ
 יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאִי אֵלָיו:
 רָגֹזוּ וְאֵל הַחֲטָאוּ
 אָמְרוּ בְּלִבְכֶּם עַל־מִשְׁכַּבְכֶּם
 וְדַמוֹ סָלָה:
 וּבָחוּ וּבְחִי־צַדִּיק
 וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה:
 רַבִּים אֹמְרִים מִי־יִרְאֵנוּ טוֹב
 נִסֶּה־עָלֵינוּ אֹר פְּנִיָּה יי:
 נִתְּתָה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי
 מִעַת רָגַגְם וּתְרוֹשָׁם רַבּוֹ:
 בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּכָה וְאִישׁוֹן
 כִּי אֶתָּה יי לְבָדָד
 לִבְטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

קִרְבּוֹ שְׁאוֹל וּבָנוּ וְדוֹר נִחָבָא בְּסִתְרָא.
 וַיִּדְבֹּר יְהוֹנָתָן אֶךְ טוֹב בְּדוֹר וַיֹּאמֶר

אֶל שְׁאוּל אָבִיו: „אָנָּה אֵל יַחְטֵא הַמֶּלֶךְ
 „בְּעֵבְרוֹ בְּדוֹר, כִּי בָּדָו אֵין חָטָא וּפִשַׁע
 „וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹבִים לָךְ מְאֹד וַיִּשְׁרִים בְּעֵינֶיךָ
 „וַיִּשָּׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת גִּבּוֹר פְּלִשְׁתִּי
 „וַיַּעַשׂ יְיָ בָּדָו הַתְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּקָרֵב
 „יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, רָאִיתָ וּלְבָבְךָ שָׂמַח.
 „וּלְמָה תַּחְטֵא בְּדָם נָקִי, וְתַעֲמֹם עַל נַפְשֶׁךָ
 „אֲשָׁמָה וְעֵוֹן פְּלִילִי לְהַמִּית אֶת דָּוִד בְּרָצַח.
 „וַיִּטּוּ דְּבָרֵי יְהוֹנָתָן לֵב מֶלֶךְ לַחֲסֹד
 „וַיִּשָּׁבַע שְׁאוּל בַּיּוֹם הַהוּא, חִי אֱלֹהִים!
 „אִם יוֹמָת, קִרְאֵהוּ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי פִקְדָם.
 „וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד, וַיָּלְכוּ יַחַד
 „אֶל שְׁאוּל, וַיְהִי כַתְּמוֹל שְׁלֹשׁוֹם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. —
 „אִזּוּ נֶאֱלָמוּ חֲכָלֵי שְׁאוּל, שָׁבוּ בּוֹשׁוּ רָגַע,
 „חִפְּףָה אֱלֹהִים עַל מַשִּׁיחוֹ, וְסָר שִׁטָּן וּפָגַע.

ש י ר ח מ י ש י

אכוריות חמה ושטף אף
ומי יעמוד לפני קנאה

בפתן אכורי אדם בשצף ועם
יגעיש ירעיש סביביו בסופה ורעם
לא ישא פני גבר לא יחן נער
גם בנפשו יכזב יסכל דעת ושכל
בהתעות שבור ישגה ויעש בסכל
עד יעבר ועם עד י שקוט הסער

בְּשֹׁטְףֵי מַיִם יִבְסֶה נָר יִשְׁחִית וְרַע
 וְשָׁב הַזָּרִם יִשְׁאִיר קוֹצִים יִגְדֵּל פָּרַע
 בֶּן אִישׁ חֲמָה כִּי יִשְׁלַח חֲרוֹן אַפָּהוּ
 יֵאבֵד מְוָבָה יִבְאִישׁ יַחֲפִיר כְּבוֹד רַע
 יִשְׁכִּית בְּרִית אֲהָבָה בְּרִית קֹדֶשׁ פּוֹרַע
 כְּשֶׁךְ חֲמָתוֹ מוֹם בּוֹ יִבוֹשׁ עַל מַעֲשָׂהוּ

חֲלִי רַע וְאִין מִרְפָּא קִנְיָה בְּלֵב נָכָר
 הַזֶּעַם וְאִין מַעְצָר תִּרְבָּה שׂוֹד וְשָׂבֵר
 בְּרָקֵב בַּעֲצָמוֹת תֹּאכֵל לֵב וְנִפְשׁ
 לֹא יִרְפְּנָה מַעֲנֶה רַךְ וְדָבָר צָדֵק
 בַּחוּמָה פְּרוּצָה יוֹם יוֹם יִגְבֵּר הַבִּדָּק
 לֵב קִנְיָ בְּגִלְיָ יָם גּוֹרֵשׁ טִיט וְדִפְשׁ

כְּטוֹב מִפְעֻלֹת דָּוִד לְתַהֲלָה וְתַפְאֶרֶת
 תָּרַב חֵמַת שְׁאוּל וְקִנְאָתוֹ גִּבֹּרֶת
 חָרַשׁ כָּל הַיּוֹם מִחֲשָׁבֶת נִקְמָה
 אִשׁ רִיב וּמְדוֹן בָּלְבוּ לֹא נִכְבְּתָה
 וְהִיָּקַד עַד תַּחֲתִית וְלֹהֵב עָלֶתָה
 מִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה כִּי זַעֲמָת?

הָהָה שְׁאוּל! אֵיךְ נִעֲוִיתָ עָשׂוֹ הַסְּפֵלָה!
 כִּהְגִּי אֶל בָּנוֹב טַבַּחָה לֹא חֲמִלָה
 אַתָּה חוֹמֶל עַל צֹאן אֶגֶז לְבַל שְׁחַתְּהוּ
 אֵיךְ בְּמִשְׁרָתִי " פָּרְצָה פָּרִיעַ!
 אֲרוּרָה הַקִּנְאָה תַּתֶּם מִן הָאָרֶץ!
 בַּל יוֹסִיף עוֹד אֲנוֹשׁ חֲלָל כְּבוֹד צִלְמָהוּ.

בְּאוֹר הַחַמָּה יֵצֵיץ מִבֵּין עַנְנִים בְּיוֹם גִּשְׁם
 קִרְנָיו בְּהוֹת יִשְׁלִיךְ חֹמוֹ אֶךְ מֵעַט עָלֵי אֶרֶץ
 יֵשֵׁב רוּחַ. — וּפְגִי שָׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ
 וְהִנֵּה נְשִׂאִים וְעֵבִים וְהִנֵּה בָרָד וְרֵעַם.
 כֵּן לֵב שָׂאוֹל כְּמֵעַט. חֲנוּתוֹ לְדוֹד כְּרִנֵּעַ
 חֵישׁ עֲבָרָה עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְתַתְּקֶפֶהוּ
 וְאִין קֶצֶה לְחֶרוֹן אָפוֹ. חֲמָתוֹ מִלְּאֶךְ מָוֶת
 תִּכְלִית שִׁנְאָה שִׁנְאָה אֶת דָּוִד וַיִּמְדְּרֶהוּ
 וּלְקוֹל מְלִיצֵי רָעוֹ אָטַם אָזְנוֹ מִשְׁמוֹעַ
 כָּלָה וְנִחְרָצָה מֵאֲתוֹ לְרֹדְפוֹ עַד שַׁחַת.
 אֶךְ כִּלְשׁוֹן נַחֵשׁ בְּמִנְרַת בְּרוֹזַל נִשְׁכָּת
 אֶךְ דָּמָה תִּגֵּר מִזֶּה. לֵה חֲבוּרָה וּפָצַע
 וְהִבְרִזָּל לוֹ נִשְׁחָת. בְּחִזְקָה תַעֲמֹד מִתְּכַת.

בֶּן שָׂאוֹל מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ, הִרְעִימָה בְּכַעַם,
וְעַם דָּוִד אֱלֹהֵיו לְעֹמֹד בְּרוֹל לְחֵמַת נַחֲשָׁת.

וַתּוֹסֶף הַמֶּלֶכְמָה הָיֹוֹת כְּבֹדָה בְּאַרְץ
וְדָוִד יֵצֵא לְלָחוּם בְּפִלְשְׁתִּים, וַיָּךְ בָּמוֹ
מִכָּה גְדוֹלָה, וַיָּפְנוּ עֶרְף וַיָּנוּסוּ.
וַתִּרַע עֵין שָׂאוֹל בְּדָוִד וּקְנָאתוֹ עָרָה,
וְרוּחַ רָעָה אֶתְּוָתָהּ, וְהוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית
וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ, וְדָוִד מִנְּגֵן לְפָנָיו בְּיָדָיו,
וַיִּשְׁלַךְ שָׂאוֹל אֶת חֲנִיתוֹ לְהַכּוֹתוֹ נִפְשׁ,
וַיִּפְטַר דָּוִד מִפָּנָיו וְהַחֲנִית נִשְׁמָטָה
וַיָּךְ בַּקִּיר, וְדָוִד נָם וַיִּמָּלֵט בְּלִילָה.
וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל מַלְאָכִים לְשָׁמוֹר הַבַּיִת
מֵעוֹן לְדָוִד וְאַשְׁתּוֹ, לְמַעַן הַמִּיתוֹ בַּבֶּקֶר.
וַתִּגַּד מִיכָל לְדָוִד: מַלֵּט נָא נַפְשְׁךָ
בְּלִילָה, וְאַם אֵין מָחָר הָמָת יִמִּיתוּךָ.
וְהִיא מָרַת נִפְשׁ, צָר לָהּ עַל בַּעַל נַעֲוִיָּהּ,

וְתִלְלַל עַל גַּעוֹת לֵב אָבִיהָ וְרָשָׁעָהּ
לְרֹדֹף נָקִי חָנֹם וּלְשַׁפּוֹךְ דָּם חָף מִפָּשַׁע.
וְהוּא חָתָנוּ אִישׁ בָּתּוֹ אֲשֶׁר כָּנַפְשָׁהּ אֲהַבְתָּהּ: —
"אָבִי, אָבִי! עֲבַרְתָּנִי, וְאַתָּה גִּפְשָׁךְ עֲבַרְתָּ!"
וַיִּנְחָמָהּ דָּוִד וְדִבֶּר עַל לֵבָהּ וַיֹּאמֶר:
"אַל תִּירְאִי רַעֲיָתִי תִמָּתִי! אֵל תִּירְאִי,
"הֲלֹא עָמִי אֱלֹהִי, בְּיַד אוֹיְבִי לֹא יַעֲזֹבֵנִי.
"אֱלֹהִים אֲשֶׁר מְלָטָנִי מִמִּלְחָמוֹת תִּיתֵנוּ טָרֶף
"יִצְיָלָנִי לִבָּל אָפוֹל בְּיַד שׁוֹמְרֵי הַבַּיִת
"אֲשֶׁר בִּיגִיָּהֶם מִלֶּאכִי בַעַל זָבוֹב בְּגִי צִלְמוֹת.
"וְאַתָּה מִלֶּאכִי אֵל, יַעֲזֹרוּ עִיגִיָּהֶם וְאַמְלִטָהּ. —
"אַל יִרַע לָבֶךָ, מִיִּכָּל, בְּאַבִּיךָ אֵל תִּלְוֹנִי,
"לֹא הוּא רֹדֶף כְּאוֹיֵב גִּפְשִׁי וַיִּמְרָרֵנִי
"אַךְ שׁוֹטְנִים צִירֵי שְׂאוֹל, יוֹעֲצֵי רָשָׁע הִמָּה.
"לֹא בִי אַךְ בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְחֻקָּיו מְאֹסוֹ
"אֲשֶׁר יִרְאֵתוֹ עַל פָּנָי עַל-כֵּן יִשְׁנֹאוּנִי.
"אֲכֹן אֱלֹהִים צָבָאוֹת יַעִיר וַיִּקְנֶא בְּמוֹ

..כִּי יִקְיֵץ לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם שְׂבַחִי אֱלֹהִים
 ..אֲזוּ יִנִּיעַם בְּחִילוֹ וְלֹא יִחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹנָן. —
 וַיִּקַּח כָּלִי נֶגֶן בְּיָדוֹ וְרוּחַ לְבָשָׁתוֹ
 וְאֵל תִּשְׁחַת לְרֹדֹד מִכְתָּם נֶגֶן הַמִּנְצָח:
 (*) הֲצִילָנִי מֵאוֹיְבֵי ו אֱלֹהֵי
 מִמֶּתֶקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי:
 הֲצִילָנִי מִפּוֹעַלִי אֹנָן
 וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:
 כִּי־הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי
 יְגֹרֻ עָלַי עֲוִים
 לֹא־פָשַׁעִי וְלֹא־חָטָאתִי יי:
 בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ
 עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה:
 וְאַתָּה יי־אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַקִּיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם
 אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגֵדֵי אֹנָן סֵלָה:

יָשׁוּבוּ לָעָרֶב יִהְיוּ בְּקֶלֶב

וַיִּסּוּבּוּ עִיר :

הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם

תַּרְבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם

כִּי־מִי שִׁמְעַ :

וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק־לָמוּ

תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם :

עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמָּרָה

כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי :

אֱלֹהֵי חֶסֶדִי יִקְדָּמֵנִי

אֱלֹהִים יֵרָאֵנִי בְּשׁוֹרְרִי :

אֶל־תִּהְרֹגֶם ׀ פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי

הַנִּיעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ

מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי :

חַטָּאת־פִּימוּ דְּבַר־שִׁפְתֵימוּ

וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם

וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְכְּרוּ :

כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוּ
 וַיֵּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעָקֵב
 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה׃
 וַיָּשָׁבוּ לָעָרֶב יַהֲמוּ בְּכָלֵב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר׃
 הִמָּה יִנְיֶעוֹן לְאָכּוֹל
 אִם־לֹא יִשָּׁבְעוּ וַיִּלְיֵנוּ׃
 וְאֲנִי ׀ אֲשִׁיר עֲנָה
 וְאֶרְנֶן לְבָקֶר חֲסִדָּה
 כִּי־הָיְתָה מְשֻׁנָּב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר־לִי׃
 עֲזִי אֵלֶיהָ אֲזַמְּרָה
 כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי׃

הִיָּתָה נְגִינָתוֹ צָרִי לְיָגוֹן וּמִרְפָּא לְנַפְשִׁי
 וַתַּחֲיֵי רוּחוֹ וְרוּחַ יִקְרַת אִשָּׁת חִיקָהּ׃
 וַתִּזְרִידוּ מִיָּבֵל בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּלֶּךְ

וַעֲיִגִי שׁוֹמְרִים הָכֹהֵן בְּסִנְיֹתָם וְלֹא רְאוּהוּ • —
וַיְבָרַח וַיִּמָּלֵט אֶל שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה.
וַיִּסְפֹּר לוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ •
וְהָאִישׁ הָאֱלֹהִים נָחָם אֶת דָּוִד וַיֹּאמֶר:
„רַם בְּנִי וְהִתְחַוֵּלֵל. אֱלֹהִים אָמַר לוֹ לְרֹדְפֶךָ
לְמַעַן עֲנוּתֶךָ לְנִסּוֹת לָבֶךָ בְּיָמֵי נָעַר
לְהִיטִיבֶךָ בְּאַחֲרִית, כִּי יִתְדֹשׁ גְּעוּרֶיךָ כְּנָשָׁר •
לָכֵן תִּשָּׂא וְתִסָּבֹל וְתִמָּלֵט נִפְשֶׁךָ
עַד בּוֹא חֲזוֹן לְמוֹעֵד וְשְׁאוּל יֵלֶךְ לַמּוֹת
וַיֵּדֶל בֵּיתוֹ עַד מָאֵד, וְקָרַן וַרְעוּ יִגְדַּע.
וַיֹּאמֶר תִּצְלַח לְמַלּוּכָה, עָלֶיךָ יֵצִיץ נֹר
וּבֵיתֶךָ יִכּוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּיָמֵי יָרֵחַ •”

וַיֵּלְכוּ שְׁמוּאֵל וְדָוִד לְגִיזוֹת וְשָׁם יָשְׁבוּ •
וְגִיזוֹת בְּרָמָה עִיר מִצְעָר שֶׁקָּטַת בְּטַחַת
וְשָׁם לָהֶקֶת נְבִיאִים וּמִשׁוֹרְרִים יִתְדֹנוּעְדוּ
וּשְׁמוּאֵל בְּרֹאשׁוֹ, וְדָבַר אֱלֹהִים חַיִּים בְּכִימוֹ •

שם אורה דוד להסתופף כל ימיו על ארץ
שם מצאה נפשו מנוח ולבו מרגוע. —
ויגד לשאול: יושב דוד בננות בסתר.
וישלח שאול מלאכים לננות לקחת
את דוד. ויהי כבוא מלאכי שאול שמה
ותהי עליהם רוח ויתנבאו גם הם.
וישלח מלאכים אחרים, הםה באו
ותנח עליהם רוח ויתנבאו גם הם.
ושלח מלאכים שלשים גם הםה התנבאו.
וילק גם הוא לרמה, ויבא עד שבו
וישאל: איפא שמואל ודוד? ויאמרו:
הנה בננות ברמה וילק שאול שמה
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים, וילק
הלוק ומתנבא עד בואו הרממה.
ויפשט גם הוא בגדיו ויפול ערום שמה
ונבא לפני שמואל כל היום וכל הלילה.
"הגם שאול בנביאים?" על-כן אנשים יאמרו.

הוֹי אֲמָרִים וְלֹא לֵב! הֶבֶל נִדָּף דְּבַר שְׁפָתַיִם!
 הִתְנַבְּאָתָּ שְׂאוּל, לְשׁוֹנָה תִּהְלַךְ בְּקֹדֶשׁ.
 נְאוּם הַנְּבִיאִים בְּשִׁפְתֶיךָ וּלְבָבְךָ לֹא דִחְצָתָ.
 עוֹד נִפְשָׁה מְלֶאכֶה נָקֵם, בְּבִלְיוֹתֶיךָ רָצַח.
 מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֹק וּתְשֵׂא בְרִית אֵל עָלֶי פִּיךָ
 וְאַתָּה רוֹדֵף צַדִּיק, לְשִׁפּוֹךְ דָּמוֹ צָמֵאתָ.
 חֲבֵר אַתָּה לְנְבִיאִים לְאַנְשֵׁי רוּחַ יָדַע,
 וְחָטַשׁ דֶּרֶךְ קֹדֶשׁ וְטָהַר אֲרָחִים עֲזַבְתָּ
 וְחָלַךְ לְהִרְוֹג כֹּהֲנֵי אֵל כְּצֹאן הוֹבֵל לְטֶבַח.
 עָרוֹם פָּשְׁטָתָ לִפְנֵי שָׁמוּאֵל, וְעָרוֹם נִפְשָׁה
 שְׂכַחַת תּוֹכַחַת מוֹסֵר פִּי אִישׁ הָאֱלֹהִים:
 „אֵינִי וְתִרְפִּים הִפְצַר חֲטָאת קָסָם מְרִי”
 וְאַתָּה פִּיךָ בְּקֹדֶשׁ, וְעַם מְרִצָּחִים חָלַקְתָּ.
 קוֹלְךָ קוֹל יַעֲקֹב וַיְדִי עֲשׂוֹ הַיָּדִים. —
 אֲרוּרָה אַתָּה קִנְאָה! שָׁחַת לֵב צַדִּיק וּמִלָּךְ!

וְדָוִד יָדַע בְּלִבּוֹ כִּי מְשׁוּנָע אִישׁ הָרוּחַ
וְלֹא בִטָּח עוֹד בְּשֵׂאוֹל, וְגַם מִפְּנֵי וַיִּלָּךְ
וַיָּבֹא אֶל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁפּוֹךְ לִפְנֵי שִׁיחַ
וַיֹּאמֶר: מָה עֹנִי מָה חָטָאתִי לְאָבִי?
כִּי מִבִּקֵּשׁ אֶת נַפְשִׁי לְשִׁפּוֹךְ דָּמִי אֶרְצֶה?
וַיְהוֹנָתָן לֹא חָאֵמִין, יַעַן הִסְתִּיר מִמֶּנּוּ
אָבִיו אֶת הַדָּבָר וְלֹא גָלָה אֶת אֲוִנָּהוּ.
עַל־כֵּן אָמַר: אֵין זֶה כִּי פָחַד שׁוּא וַחֲרָדַת אָפֶס.
וַיִּשְׁבַּע דָּוִד: חַי יי וְחַי נַפְשִׁי
כִּי כֵן הוּא, כִּי כָפַשַׁע בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת.
וַיַּדַּע הַדָּבָר בְּלֵב יְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר
אֶל דָּוִד: צִוָּה עָלַי וַעֲשִׂיתִי בְעֵדָךְ
כָּל אֲשֶׁר יִכְלֹתִי. וַיֹּאמֶר דָּוִד: הִנֵּה חֲדָשׁ
מִחֵר, וְאַנְכִי יָשׁוּב אֲשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ
אֶל שְׁלֹחָנִי לֶאֱכֹל, וְשִׁלַּחְתָּנִי וְנִסְתַּרְתִּי
בַּשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית, וַחֲקַרְתָּ
אֶת אָבִיךָ, אִם פְּקוֹד יִפְקְדֵנִי, וַאֲמַרְתָּ

נִשְׁאַל מִמֶּנִּי דָּוִד לְרוּץ עִירוֹ בֵּית לָחֶם
 כִּי זָכַח הַיָּמִים לְכָל הַמְּשָׁפָחָה שָׁמָּה.
 אִם כֹּה יֹאמֶר אָבִיךָ: טוֹב, שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ,
 וְאִם יִחָרָה לוֹ, כָּלֶתָהּ הָרָעָה מֵעַם הַמֶּלֶךְ.
 וְעָשִׂיתָ עִמִּי חֶסֶד כַּבְּרִית אֲשֶׁר בֵּין שְׁגִינוֹ
 וְשִׁלַּחְתָּנִי לְשָׁלוֹם, וְאַלְךָ בְּאֲשֶׁר אֵלֶכָה.
 וְאִם עֹון כִּי הִמְיִיתָנִי אַתָּה, וְעַד אָבִיךָ
 לָמָּה תִּבְיָאֵנִי? וַיַּעַן יְהוֹנָתָן: חֲלִילָה.
 חֲלִילָה לָּךְ לְדַבֵּר כֵּן. לָכָּה וְנִצָּא יַחַד
 הַשָּׂדֶה וְנִמְתִּיק סוּד וְאִישׁ אֶל יִשְׁמָעֵנוּ.
 וַיֵּצְאוּ שְׁגִיָּהִם אֶל הַשָּׂדֶה, וַיִּשְׁבַּע
 יְהוֹנָתָן בַּאלֹהִי יִשְׂרָאֵל לַחֲקוֹר נַפְשׁ
 שָׂאוֹל אָבִיו, הַטּוֹבָה הִיא לְדָוִד אִם אֵין.
 וַיֹּאמֶר: אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ לְגִלּוֹת אֲזִנָּה
 אִם טוֹב לָבוֹ אֵלֶיךָ, וְאִם אֶרְאֶה וְאִדְעָה
 כִּי כָלֶתָהּ הָרָעָה אֵלֶיךָ אָבוֹא אֲנִי
 וְנִלְתִּי אֲזִנָּה וְשִׁלַּחְתִּיהָ וְהִלַּכְתָּ

לְשָׁלוֹם, וְהִנֵּה עִמָּךְ יְיָ וְיָרִים רֹאשְׁךָ.
זֹאת יִדְעָתִי, וְעָתָה עֲשֵׂה נָא עִמָּדִי חֶסֶד
גַּם אָתָּה, וַיִּמְעַם בֵּיתִי לֹא תִכְרִית חֶסֶדְךָ
עַד עוֹלָם, בְּהִכָּרַת יְיָ אֱוִיבֶיךָ מִן הָאָרֶץ.
וַיִּכָּרַת יְהוֹנָתָן עִם בֵּית דָּוִד בְּרִית נֶצַח
וַיִּתְּקֵנוּ בָכֶם וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן עוֹד לְדַבֵּר וּלְהַשְׁבִּיעַ
אֶת דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתוֹ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.

שׁוֹשׁ יֵשִׁישׁ וַיַּגֵּל לֵב צַדִּיק כִּי חָזָה נַחֵם,
תְּשׁוּבָב נֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאוֹת צְדָקָה צִמְחַת
בְּקָרֵב זְרוּעֵי עֶמֶל, כְּשׁוֹשְׁנָה פִּרְחַת
מִבֵּין הַחוֹתִים, כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר.
הִנֵּה זֶה יְהוֹנָתָן רַע נֶאֱמָן וְזֶה נֶפֶשׁ
אֶחָד לְצָרָה, וּבְאַהֲבָתוֹ עוֹד יוֹסִיף אֶמֶן.
יָדִים רַפּוֹת יַחֲזֹק, מְלִיו יְקִימוֹן כִּשְׁלִי.
בִּקֵּשׁ הַנִּרְדָּף מֵאֲבִיו וְגַמַּל לוֹ חֶסֶד.

יִכְנַע לְאִישׁ אוֹבֵד וְכִרַת עֲמוֹ בְּרִית נֶצַח
הֵנָּה בֶן יְדִידוֹת תָּמִים, זוֹ אֲהַבָּה נְאֻמָּנָה.
פֶּאֶר, פֶּאֶר לָךְ יְהוֹנָתָן! יְהַלֵּלְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל!
אוֹלָם הָהָא! הִתְחַדְּלָה מְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירָה,
אוֹי כִּי נֶאֱסַפְתָּ וַיֵּשַׁע דָּוִד לֹא חֲזִיתָ!
עוֹד בְּצֵל שְׂדֵי נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת תִּפְגְּשָׁנָה,
שֵׁם תְּשׁוּבָנָה לְהִתְרוֹעֵעַ בִּימִין עֲלִיוֹן נֶצַח. —

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן עוֹד לְדוֹד: מָחָר חֲדָשׁ
וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקַד בְּשִׁלְחָן מוֹשְׁבֶךָ.
וְשִׁלְשֶׁת תִּרְדּוּ מֵאֵד וּבֹאֲתָ אֶל מְקוֹם סֵתֶר
כִּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה וְהַיָּשׁב אֶצְלֵי אָבִן הָאֵוֶל.
וְאֲנִי שְׁלִשֶׁת הַחֲצִים צָדָה אוֹרָה לְשִׁלְחָה
לִי לְמִטָּרָה. וְהֵנָּה אֲשַׁלַּח שֵׁם אֶת הַנַּעַר
לָךְ מֵצֵא אֶת הַחֲצִים, אִם כֹּה אֶמַר לְעָלִים:
הֵנָּה הַחֲצִים מִמָּה וְהֵנָּה קָחָנוּ
וּבֹאֲהָ, כִּי שְׁלוֹם לָךְ וְאִין דְּבָר, חַי אֱלֹהִים!

וְאִם כֹּה אָמַר: הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּנּוּ וְהַלֵּאָה
 אוֹת לֹא טוֹבָה הִיא, לָךְ כִּי יִשְׁלַחֲךָ
 וְהִדְבֵּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עִד יִבְיָנוּ. —
 וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה, וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
 וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ אֶל הַשְּׁלָחַן לֶאֱכֹל לֶחֶם
 וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד, וְלֹא דִבֶּר הַמֶּלֶךְ
 בַּיּוֹם הַהוּא מְאוּמָּה. וַיְהִי מִמָּחָרֵת הַחֹדֶשׁ
 הַשֵּׁנִי, וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד, וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: הֲגֵר לִי מִדֹּעַ
 לֹא בָא בֶן יִשִׁי גַם תָּמוּל גַּם הַיּוֹם לִלְחָם?
 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שְׂאוּל: הִנֵּה זָבַח
 מִשְׁפָּחָה בְּבֵית יִשִׁי, וְאָחִי דָּוִד קָרְאוּהוּ,
 וְנִשְׁאַל דָּוִד מִעַמָּדִי עַד בֵּית לֶחֶם.
 וַיַּחַר אָף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר:
 „בֶּן גִּעּוֹת הַמִּרְדּוֹת! הֲלֹא יָדוּעַ יָדַעְתִּי
 „כִּי בָחַר אֶתָּה בְּבֶן יִשִׁי לְבִשְׁתָּךְ וּלְבִשֶׁת
 „עֲרֹת אִמֶּךָ, כִּי כָל־עַתָּה אֲשֶׁר הוּא עוֹדְנוּ

יִפְנֶע לְאִישׁ אוֹכֵר וְכִרַּת עֲמוֹ בְּרִית נֶצַח
הֵנָּה בֶּן יְדִידוֹת תָּמִים, זוֹ אֶהְבֶּה נְאֻמָּנָה.
פֶּאֶר, פֶּאֶר לָךְ יְהוֹנָתָן! יְהִלְלֶךָ כָּל יִשְׂרָאֵל!
אוֹלָם הֵהָּ! הִתְחַלֵּלְתָּ מִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירָךְ,
אוֹי כִּי נֶאֱסַפְתָּ וַיֵּשַׁע דָּוִד לֹא חֲזִיתָ!
עוֹד בְּצֵל שְׂרֵי נַפְשׁוֹת יְקָרוֹת תִּפְגְּשֶׁנָּה,
שֵׁם תִּשׁוּבָנָה לְהִתְרוֹעֵעַ בִּימִין עֲלִיוֹן נֶצַח. —

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן עוֹד לָדוֹד: מָחָר חֹדֶשׁ
וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקַד בְּשִׁלְחֹן מוֹשְׁבֶךָ.
וְשִׁלְשֶׁת הַיָּרֵד מֵאֵד וּבֹאֲתָ אֶל מְקוֹם סִתָּר
כִּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה וְהַיֵּשֶׁב אֶצְלֵי אָבִן הָאֵוֶל.
וְאֲנִי שְׁלִשֶׁת הַחֲצִים צָדָה אוֹרָה לְשִׁלְחַ
לִי לְמִטְרָה. וְהִנֵּה אֶשְׁלַח שֵׁם אֶת הַנֶּעֱר
לָךְ מִצָּא אֶת הַחֲצִים, אִם כֹּה אֶמַר לְעָלָם:
הִנֵּה הַחֲצִים מִמָּךְ וְהִנֵּה קָחְנוּ
וּבֹאֲהָ, כִּי שְׁלוֹם לָךְ וְאִין דְּבָר, חַי אֱלֹהִים!

וְאִם כֹּה אָמַר: הִנֵּה הִחְצִים מִמֶּךָ וְהִלָּאָה
אוֹת לֹא טוֹבָה הִיא, לָךְ כִּי יִי שְׁלַחָהּ
וְהִדְבֵּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עַד יִי בִינֵינוּ. —

וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה, וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ אֶל הַשְּׁלָחַן לֶאֱכֹל לֶחֶם
וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד, וְלֹא דִבֶּר הַמֶּלֶךְ
בַּיּוֹם הַהוּא מְאוּמָה. וַיְהִי מִמָּחָרֵת הַחֹדֶשׁ

הַשֵּׁנִי, וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד, וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: הֲגֵר לִי מִדֹּעַ
לֹא בָא בֶן יִשִּׁי גַם תָּמוּל גַּם הַיּוֹם לִלְחָם?
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שְׂאוּל: הִנֵּה זָבַח
מִשְׁפָּחָה בְּבֵית יִשִּׁי, וְאָחִי דָּוִד קָרְאוּהוּ,
וְנִשְׂאֵל דָּוִד מִעֲמָדִי עַד בֵּית לֶחֶם.
וַיַּחַר אַף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר:

”בֶּן גָּעוֹת הַמִּרְדּוֹת! הֲלֹא יָדָע יָדַעְתִּי
”כִּי בָחַר אֶתָּה בְּבֶן יִשִּׁי לְכַשְׁתָּהּ וּלְכַשֵּׁת
”עֲרֹנוֹת אִמֶּךָ, כִּי כָל־עַתָּה אֲשֶׁר הוּא עוֹדְנוּ

"חַי עַל אֲדָמָה לֹא תִבּוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ.
 "וַעֲתָה שְׁלַח וְקַחְהוּ אֵלַי, כִּי הוּא בֶן מָוֶת."
 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן: לָמָּה יוֹמֶת בְּאֵין פֶּשַׁע?
 וַיִּטֹּל שְׂאוֹל חֲנִיתוֹ עָלָיו לְהַמִּיתָהוּ.
 וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי כָלָה הִיא וַנְּחַרְצָהּ
 מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת דָּוִד. וַיָּקָם
 מִן הַשְּׁלָחַן בַּחֲרֵי אָף וְלֹא אָכַל לֶחֶם
 בְּיוֹם חֹדֶשׁ שְׁנֵי, כִּי נִפְשׁוּ אֶל דָּוִד גַּעְצָבָת.
 וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂרָה, וַיִּקַּח נָעַר
 קָטָן עִמּוֹ וַיּוֹר הַחֲצִי לְהַעֲבִירָהוּ.
 וַיִּקְרָא לַנָּעַר וַיֹּאמֶר: מַהֵר חוּשָׁה
 אֶל תַּעֲמֹד וְקַח הַחֲצִי, הֲלֹא הוּא מִמָּךְ וְהִלָּאָה.
 וַיִּלְקֹט הַנָּעַר אֶת הַחֲצִי וַיָּבִיאוּהוּ
 וַיּוֹנְתָן נָתַן לוֹ כֵּלָיו לְהַבִּיאַם הָעִירָה.
 הַנָּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֶצֶל הַנָּגִב
 וַנִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וְשָׁלַשׁ פַּעַמִּים הִשְׁתַּחוּ.
 וְדָוִד וַיהוֹנָתָן נִשְׁקּוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ

וַיָּבֹכּוּ גַם שְׁנֵיהֶם עַד דָּוִד הַגָּדִיל בָּבִי.
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן: לָךְ לְשָׁלוֹם! אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ בְּשֵׁם יי' עַד הוּא בִּינִי וּבִינְךָ
כִּן יָקוּם עַד עוֹלָם בֵּין זְרַעִי וּבֵין זְרַעֲךָ. —

נִפְרְדּוּ רַעִים יָקָרִים מִשָּׁכֶת כְּאֲחִים יָחִיד.
שָׁכַתָּה חֲבֵרָתָם וְאַגְדָּתָם לֹא הִתְרָח.
מִדָּוִד יִחָדּוּ נִפְזָרוּ, וּכְלָבוֹתָם נִצְמָדוּ.
עוֹד נֶפֶשׁ אִישׁ בְּאָחִיו בְּקִשָּׁר אֲמִיץ נִקְשָׁרָה.
בְּאַהֲבָתָם שָׁנוּ תָמִיד, בְּעִתִּידוֹת נַחֲמוּ.
נִשְׁכָּרָה רוּחַ שְׁנֵיהֶם, דִּלְפָּה עֵינָם גַּם שְׁנֵימוֹ.
הִשְׁתַּפְּכוּ אִישׁ אֶל חֵיק רֵעֵהוּ, וַיִּלְכוּ,
יְהוֹנָתָן שָׁב הָעִירָה, וְדָוִד בָּרַח נָכָה
אֶל אַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן. וַיַּחְרֹד אַחִימֶלֶךְ
לִקְרֹאת דָּוִד וַיִּשְׁמַח בּוֹ, וַיִּשְׁאַלְהוּ
מִדָּוִד אֶתָּה לְבָדָּךְ וְאִין אִישׁ אֶתָּךְ?
וַיֹּאמֶר דָּוִד: יַעַן צִוֵּנִי הַמֶּלֶךְ

דָּבַר סֵתֶר וַיֹּאמֶר לִי אִישׁ אֶל יַדֵּעַ מְאוּמָּה
וְהַנְּעָרִים אֶל מְקוֹם כְּלָנִי אֶלְמָנִי יוֹדַעְתִּי •
וְעָתָה מַה יֵּשׁ תַּחַת יָדָךְ חֲמִשָּׁה לֶחֶם
אוֹ הַנִּמְצָא תִּנָּה בְיָדִי • וַיַּעַן אַחִימֶלֶךְ •
אֵין לָחֶם חֵל תַּחַת יָדִי כִּי לֶחֶם קֹדֶשׁ •
אִם הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה שְׂמֹר נִשְׁמְרוּ •
וַיֹּאמֶר דָּוִד כִּי אִם אִשָּׁה עֲצוּרָה לָנוּ
כַּתְמוּל שְׁלֹשׁוֹם בְּצֵאתִי וּכְלִי הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ
וְהוּא דָרָךְ חֵל וְאַף כִּי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ בְּכָלִי •
וַיִּתֵּן לוֹ לֶחֶם הַפָּנִים אֲשֶׁר הוֹסֵרוּ
מִלִּפְנֵי יְיָ לָשׂוֹם לֶחֶם חֵם תַּחְתִּיהוּ •
וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד הֵישׁ פֹּה תַּחַת יָדָךְ
חֲנִית אוֹ חֶרֶב כִּי גַם חֶרֶבִי וְכָלִי לֹא לִקְחָתִי
בְּיָדִי כִּי נְחוּץ מְאֹד הָיָה דְּבַר הַמֶּלֶךְ •
וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב נָלִיתָ אֲשֶׁר הַכִּיתָ
בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה לֹוטָה בְּשִׁמְלָה מְנַחַת
אַחֲרֵי הָאֵפוֹד אִם אוֹתָהּ תִּקַּח קִחָה •

כִּי אֵין אַחֲרֵת וּלְתָה בָּזָה. וַיֹּאמֶר
דָּוִד: אֵין כָּמוֹהָ, תִּנָּנָה לִי, וַיִּתְּנָה.
וַיְבָרַח דָּוִד מִנוֹב וַיֵּלֶךְ לְדָרֶךְ.
וַיֵּךְ לִבּוֹ כִּי חָטְאוּ שִׁפְתָיו לְדַבֵּר שָׁקֶר.

וְשֵׁם הָיָה בְּנוֹב אִישׁ אַחֵר מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
בַּיּוֹם הַהוּא נֶעְצָר לִפְנֵי יְיָ בַּקֹּדֶשׁ.
דּוֹאֵג הָאֲדוֹמִי שָׁמוֹ, אֲבִיר הָרוּעִים לְמֶלֶךְ.
וַיֵּגֶד לְשָׂאוֹל: רָאִיתִי דָּוִד בָּא נָכָה
אֶל אַחִימֶלֶךְ בֶּן אַחִיטוֹב, וְהִכְהִין שְׁמֹחַ
וְרֵץ לְקִרְאָתוֹ בֶּן יִשִׁי, וַיִּשְׁאַל לוֹ בְּאֵלֶּה
וַצִּידָה לְדָרֶךְ נָתַן לוֹ מִלֶּחֶם הַקֹּדֶשׁ
וַחֲרֹב גָּלִית הִפְלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ וְשִׁלְחָהוּ.
וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל נָכָה לְקִרְוֹא אֶת אַחִימֶלֶךְ
וְכָל בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים, וַיָּבֹאוּ כָּל־מוֹ
אֶל הַמֶּלֶךְ, וְלֹא יָדְעוּ כִּי בְּנִפְשָׁם נִקְרְאוּ.
וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל: שְׁמַע נָא בֶן אַחִיטוֹב! וַיֹּאמֶר

הַכֹּהֵן: הִנְנִי אֲדוֹנִי. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ:
לָמָּה אַתָּה וּבֶן יִשְׂרָאֵל קָשְׁרָתָם עָלַי קָשֶׁר
בְּתִתֶּנְךָ לִּי לֶחֶם וְחֶרֶב וְשֹׂאֵל לִי בָאֱלֹהִים
לָקוּם עָלַי לְאוֹרֵב וּבֹא בְמֶרֶד וּמַעַל?
וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר:
וּמִי בְּכָל עֲבָדֶיךָ נֶאֱמָן כְּדוֹר חֲתָנְךָ?
מִי כְדוֹר סָר לְמִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבָּד בְּבֵיתְךָ?
הַחֲלוּתִי לִשְׁאֹל לִי בָאֱלֹהִים בְּתָם נֶפֶשׁ,
חֲלִילָה לִּי! אֵל יֹשִׁים הַמֶּלֶךְ בִּי פֶשַׁע
וְלֹא בְּכָל בֵּית אָבִי. כִּי לֹא יָדְעוּ עֲבָדֶיךָ
בְּכָל זֹאת דְּבַר גָּדוֹל אוֹ קָטָן, נִקְיִים נִחְנוּ.
וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ: מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ
אַתָּה וְכָל בֵּית אָבִיךָ יַחַד תָּמוּתוּ.
וַיֵּצֵאוּ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עִמּוֹ: „סִבּוּ
וְהִמִּיתוּ כֹהֲנִי יִי, כִּי גַם יָדָם בְּמֶרֶד
„עִם דָּוִד, וְכִי יָדְעוּ כִּי בֹרַח מִמֶּנִּי
„וְלֹא גָלוּ אֶת אֲוֹנִי.“ וְלֹא אָבוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ

לְשַׁלּוֹחַ אֶת יָדָם בְּכֹהֲנֵי יְיָ לַפְּגוּעַ.
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדָוִיד: קוּם אִתָּהּ קוּמָה!
סֹב וּפְגַע בְּכֹהֲנִים. וַיֵּקָם אִישׁ הָרִשָּׁע
דָּוִיד הָאֲדֹמִי וַיִּפְּגַע בָּהֶם. וַיָּמָת
בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה כֹּהֲנֵי אֱלֹהִים
נוֹשְׂאֵי אֵפוֹד בָּד. — קוֹל דְּמִיָּהֶם צָעֲקוּ שְׁמַיְמָה! —
גַּם בְּנוֹב עִיר הַכֹּהֲנִים שָׁלַח יָדוֹ בְּרֹצַח.
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה הַכֹּל הָפָה לְפִי חֶרֶב. —
אֹי לָהּ דָּוִיד! דֵּם הַקְדוֹשִׁים שָׁפְכוּ יְדֶיךָ
אֲשֶׁר תָּמוּל נַעֲצֶרֶת עִמָּם לְהַתְקַדֵּשׁ שָׁמָּה.
אֹי לָהּ וְכָל מִתְקַדְּשֵׁי שְׂוֹא עִמָּהּ. בְּשִׁפְתֵּי
הַכְּבָדוֹ אֵל וְלִבָּכְם נִתְעַב, תִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ!

אִז חֲפָרָה הִלְבְּנָה, אִסְכָּה נִגְהָה הַשָּׁמֶשׁ.
שָׁחוּ צָבָא מָרוֹם, מִלְּאָכֵי שְׁלוֹם מִר בָּכִיו.
הִקִּיצוּ וְרִנְנוּ בְּאֲשֻׁמְנִים שׁוֹכְנֵי צִלְמוֹת,
שְׁעִירִים דָּקְדוּ בְּאֵילִים, רִפְּאִים צָהָלוּ וְהִרְיֵעוּ:

הַכֹּהֵן: הִנְנִי אֲדוֹנִי. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ:
לָמָּה אַתָּה וּבֶן יִשְׂי קִשְׁרָתָם עָלַי קֶשֶׁר
בְּתַתְּךָ לֹו לָחֶם וְחֶרֶב וְשֹׂאוֹל לֹו בְּאֵלֶּה
לָקוּם עָלַי לְאוֹרֵב וּבּוֹא בְּמָרְדִּי וּמַעַל?
וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר:
וּמִי בְּכָל עֲבָדֶיךָ נֶאֱמָן כְּדוֹר חֲתָנְךָ?
מִי כְּדוֹר סֵר לְמִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבָּד בְּבֵיתְךָ?
הַחֲלוּתִי לְשֹׂאֵל לֹו בְּאֵלֵּהִים בְּתָם נֶפֶשׁ,
חֲלִילָה לִי! אֵל יֹשִׁים הַמֶּלֶךְ בִּי פֶשַׁע
וְלֹא בְּכָל בֵּית אָבִי, כִּי לֹא יָדְעוּ עֲבָדֶיךָ
בְּכָל זֹאת דְּבַר גָּדוֹל אוֹ קָטָן, נִקְיִים נֶחֱנוּ.
וַיֹּאמֶר לֹו הַמֶּלֶךְ: מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ
אַתָּה וְכָל בֵּית אָבִיךָ יַחַד תָּמוּתוּ.
וַיֵּצֵאוּ לָרָצִים הַנֹּצְצִים עִמּוֹ: „סִבּוּ
”וְהִמִּיתוּ כוֹהֵנִי יִי, כִּי גַם יָדָם בְּמָרְדִּי
”עִם דָּוִד, וְכִי יָדְעוּ כִּי בּוֹרַח מִמֶּנִּי
”וְלֹא גָלוּ אֶת אֲדוֹנִי.” וְלֹא אָבוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ

לְשַׁלּוּחַ אֶת יָדָם בְּכֹהֲנֵי יְיָ לִפְגּוֹעַ.
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדֹאֵג: קוּם אִתּוֹ. קוּמָה!
סֹב וּפְגַע בְּכֹהֲנֵים. וַיֵּקָם אִישׁ הָרָשָׁע
דֹּאֵג הָאֲדוֹמִי וַיִּפְגַע בָּהֶם, וַיָּמָת
בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה כֹהֲנֵי אֱלֹהֵי
נוֹשְׁאֵי אֲפֹד בָּד. — קוֹל דְּמִיָּהֶם צָעֲקוּ שְׁמוּמָה! —
גַּם בְּנוֹב עִיר הַכֹהֲנִים שָׁלַח יָדוֹ בְּרָצַח,
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה הַכֹל הָפָה לְפִי חֶרֶב. —
אֹי לָהּ דֹּאֵג! דָּם הַקְדוֹשִׁים שָׁפְכוּ יְדֶיךָ
אֲשֶׁר תָּמּוּל נַעֲצָרָתָ עִמָּם לְהַתְקַדֵּשׁ שָׁמָּה.
אֹי לָהּ וְכָל מִתְקַדְּשֵׁי שְׂוֵא עִמָּךְ, בְּשִׁפְתֵימָם
הִכְבְּדוּ אֶל וְלִבָּכֶם נִתְעַב, תִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ!

אִז חִפְרָה הַלְבָנָה, אֲסַפָּה נִגְהָה הַשֶּׁמֶשׁ,
שָׁחוּ צָבָא מָרוֹם, מִלְּאָכֵי שָׁלוֹם מִר בָּבִיו.
הִקִּיצוּ וְרִנְנוּ בְּאֲשֻׁמְנִים שׁוֹכְנֵי צִלְמוֹת,
שְׁעִירִים דָּקְדוּ בְּאֵילִים, רַפְּאִים צָהָלוּ וְהִרְיֵעוּ:

"הָאֵחָהּ הָאֵחָהּ רָאָתָהּ עֵינָיו, רֹאֵשׁ נְשָׂאֵנוּ.
 "הָבוּ סִרְפָּר וְדִרְדֵּר, הָבוּ כָּל קוֹצֵי יַעַר,
 "לָבוּ וְעָטְרוּ עֲטָרָה מִבְּעַד לְצִמָּת גְּבִירָנוּ,
 "נָזַר לְרֹאשׁ בֵּעַל זָבוּב, בָּעוֹז יָדוֹ גִּבֹּר חֵיל!
 "יָרָה חֵץ לְמִטָּרָה, אֶל הַשְּׁעָרָה קוֹלָע.
 "חֵץ קִנְיָה שִׁחַת הַלֵּב, גִּט צָרִיק לְתַהוֹ.
 "נָפְלוּ כֹהֲנֵי יי, בְּיַד יִשְׂרָאֵלִי נָפְלוּ,
 "אֲפֹדִי בָד בְּיַד מֶלֶךְ בָּנֵי יַעֲקֹב נִגְעָלוּ.
 "וַיְהִי דֹר אוֹיְבֵנוּ הָעַמִּיק הָעֲמִיק לָרֶדֶת,
 "בְּצִבִּי מִדָּח רִגְלֵיו לִפְנֵי רוֹדֵף נִדְרוּ,
 "אֶף לָבוּ נִתְעַב, חֵלֶל שִׁפְתָיו בְּמִכְטָא שָׁקֵר,
 "לֹא יִשְׁחִית וַיֵּרַע עוֹד לָנוּ, יִכְלֹנוּהוּ!" —
 "יֹשֵׁב שָׁמַיִם יִשְׁחַק, אֶרֶץ יִלְעַג לָמוֹ,
 "וַיֹּאמֶר לְאֶרְאֲלָיו: הִסּוּ, אֶל הַעֲצָבוֹ
 "בַּפְּרוֹחַ רִשְׁעָה כִּמוֹ עֹשֵׁב, וְתִצִּיץ בְּרִנֵּעַ,
 "לְהַשְׁמִדָה עַדִּי עַד, לַהֲיוֹת לְדִרְאוֹן נֶצַח.
 "וְאַתֶּם אֵל תִּתְּרוּ לְרִנְעִים עוֹד יְבוֹאוּ

וַיִּמְטוּ פַעַמֵי מְשִׁיחִי וַיֵּד שָׁטָן גְּבוּרָת
הֵלֵא בְמוֹם עֲמֹדִי בְסוּד הָאֱלֹהִים גְּבוּרָת.
מְלַחֶמֶת טוֹב בְּרָעָה זֶה יַעֲזֹד זֶה מוֹעֲדָת.
אוֹלָם אַחֲרִית רְשָׁעָה לְנִצָּח נְשֻׁמָּדָת.
מְשִׁמִּי נְשֻׁקָף צֶדֶק, אֶמֶת מֵאֶרֶץ אֲצִמִּית
יְרוֹם קָרָן בֶּן יֵשׁוּ, בֵּית דָּוִד יִפְרִיחַ.

נִיר דָּוִד

שירי הפארת ועטרת הוד לגאון עוזנו, רוח אפינו
משיח אלהי יעקב, נעים ומירות ישראל
ומופת לכל יראו אלהים

דוד בן ישי מלך ישראל
ע"ה נ"ע.

מספרים נפלאות חייו, יראת אלהיו,
ועוזו גבורותיו ונגינותיו,

בעשרים שירים

סאח

שלום הכהן.

N I R D A V I D

WIEN, 1834

Bey ANTON Edlen v. SCHMID,
kaiserl. königl. privil. Buchdrucker und Buchhändler.

נִיר דוֹד

מחברת שניה

כולל

חמשה שירים

מנום דוד מנוב עיר הכהנים

עד פשטו בגדוד בשדה פלשתים.

ש י ר ש ש י

גם כי אלך בניה צלמות
לא אידא דע
כי אחת עמדי

במתים חפשי בחללים שוכבי קבר
לא יפקדו לא יעלו על לב גבר
בן מרחיק גרוד בארץ לא לו ינוע
חדל אוהב ורע כל היום שחוק
אין נחם בצר אין מי יאמץ כח
לעין מוצאו לא גבר דל לפני שוע

אל תבכו למת אל תנודו ליורד שחת.
 באין שמחה ואין עצב על עפר נחת.
 בכו בבה להולך. באדמת זר אורח.
 ינום לפני רודף ברגל מועדת
 ולא ידע לראות עוד ארץ מולדת
 מחמת מושל וזעם אפו כי ברח.

גם רוד מנבעה ביום שמחת חודש
 בא מפני שאול נכה עיר הקדש
 שם ידעו ערכו ולקראתו תרדו.
 לנרדף חנם טוב וחסד נמלו.
 אחיה! בדם נפשותם על צדיק חמלו! —
 משם לאדמת נכר בפעמיו נדרו.

דָּלְפוּ עֵינֵי אֲבִיר וְנִפְּשׁוּ בַּחֲלָה
 „אֹוִי לִי בְּאֶרֶץ זָרִים מִפֶּלֶט אֲיַחֲלָה!” —
 וְהִנֵּה תַנְחוּמֹת אֵל רֹוחוֹ הַבְּלִיָּגָה:
 „אֵל תִּירָא דָּע, עֲמִךָ בְּצָרָה הִנֵּנִי
 „גַּם בָּגִיא צִלְמוֹת שָׁמָּה תִמְצְאֵנִי.
 „שִׁבְטִי וּמִשְׁעַנְתִּי עִמָּךָ אֲצִיגָה.”

גַּם בְּאֶרֶץ גִּזְרָה יָד בֶּן יִשִׁי דָּמָה
 יִקְרוּ וְהוֹדוּ עִמּוֹ בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁמָּה
 לְרֹאשׁ וְקֶצֶין שְׁמוֹהוּ גְבוּרֵי תִיל.
 גְּבִיא כֹהֵן וְאַפּוֹד אֱלִיוֹ נִהְרוּ
 בֵּית אָבִיו וְדַעֲיוֹ לְרֹאוֹתוֹ מִהְרוּ
 אֵל לְמִשְׁיחוֹ הַגִּיָּה חֲשַׁכַת לִיל.

יִשְׁלִיךְ אֱהָלִים לְשׁוֹדְדִים, מְרִגִּז אֶל בֹּטָח
 עֲרִיץ עַל מִטָּתוֹ סְרוּחַ, יִשְׁכַּב וְאֵין פָּחַד.
 יָקוּם וַיֹּאכַל לְמַעַדְגָּיו, שְׁלַחְנוּ מִלֵּא דָשֵׁן.
 וְאִישׁ צַדִּיק פֶּאֶר מַעֲלָלִים וּכְלִיל הַדֶּרֶת נִפְשׁ
 גַּם מִפְּנֵי רוּדָף לְמַלֵּט חַיָּתוֹ מִעֲבוּר בְּשָׁלַח.
 בִּבְקָר קָם וְחִרַד, יִשְׁבַּע נִדְדִים עַדִּי נִשְׁקָה.
 נִדַּח מֵאֶרֶץ מוֹלָדָתוֹ, אֲשֶׁר בָּעָז יָמִין יִשְׁעֵהוּ
 עָשָׂה לָהּ גִּפְלָאוֹת, נִךְ אַחֲזֹר צָרִיחָהּ.
 יַעֲזֹב בֵּית אָבִיו וְרָעִיו, יִטּוֹשׁ אִשְׁתּוֹ חֵיקָהּ.
 בּוֹרַח מֵאִישׁ אֲשֶׁר בִּנְעִים כְּנוּרוֹ הִבְרִיחַ
 מִמָּנוּ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה כִּי תִבְעֶתְהוּ.
 מֶלֶךְ בְּכָל כָּחוֹ עֲבָדָהּ, גְּרוֹשׁ יִגְרֶשְׁהוּ
 מִהִסְתַּפֵּחַ בְּנִחָלָתוֹ יְיָ אֲדַמַּת קֹדֶשׁ

וַיֵּלֶךְ עֵיף וַיַּגַּע וַצִּמָּא לַמַּיִם
לָנוֹד וּלְנוֹעַ בְּאַרְצוֹת זָרִים עֹזְבֵי אֱלֹהִים
בֵּין אֹיְבֵי עַמּוֹ לִבְקֶשׁ מִפֶּלֶט וּמִנוֹחַ.
אָהָה! אֲשֶׁר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יִשְׁטַמְהוּ וַיִּמְרָדוּ
בֵּין מַלְכֵי גֹדֵר אֵיךְ יִמָּצֵא מָנוֹס וְסִתְרוּ! —
כֵּן סָרַעְפֵי דָוִד וַרְעִיּוֹנָיו הִבְהִילוּהוּ
בִּבְרָחוֹ מִנוֹב, וּבְאַמְתַּחַתוֹ מִעַט לָחֶם קָדַשׁ
יָבֵשׁ נִקְרִים, לִשְׁבוּעַ יוֹם אִו יוֹמִים.
וַחֲרֹב גָּלִית עַל יִרְכּוֹ, וְאֱלֹהָיו בָּלְבְּהוּ
מִן הַמִּצָּר קָרָא יְהוָה, וּבִמְרָחֵב עָנָהוּ. —

וַדָּוִד בָּרַח מִנוֹב בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּלֶךְ
לָנוֹד בְּאַרְצֵן פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֶל אֲבִימֶלֶךְ
הוּא אָבִישׁ מֶלֶךְ גֵּת, וַיִּבְקֶשְׁהוּ וַיֹּאמְרוּ:
"אֲנִי בֶן יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שְׂאוּל גִּבּוֹרִי בְּרַחְתִּי.
"עֲלֵה עָלַי רוּחַ מוֹשֵׁל עַל אֵין חֲטָא וְאֵין
"וַעֲזֹבְתִי אֶת אֶרְצִי וְאָבֹא לַחֲסוֹת בְּצֵל שִׁבְטָהּ."

"אֲמַצָּא נָא חֵן בְּעֵינֶיךָ, וַעֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד
 "בְּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה בִימֵי קֹדֶם אֲבִימֶלֶךְ
 "עִם אֲבֹרָהֶם מִקּוֹר הַצֵּבִי, אֲשֶׁר חָנְנוּ וַיֹּאמְרוּ:
 "הִנֵּה אֶרֶץ לְפָנֶיךָ, בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁבָה."
 "זָכְרָה לִי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ בִּבְאֵר שָׁבַע.
 "עַד הוּא הָאֵשֶׁל שֵׁם יַחַד שְׁנֵיהֶם נִשְׁבָּעוּ,
 "אֵף אֵת בְּרִיתוֹ עִם יִצְחָק בְּלָכְתוֹ אֵלָיו גִּרְרָה
 "כָּרְתוּ יַחַד וַיִּשְׁבָּעוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.
 "וַעֲתָה דֹרֶךְ נָא בְּעֵקֶבוֹתֵיהֶם, אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ!
 "חֵן לִי מִחֶסֶד בְּאֶרֶץ, וְאַהֲיָה לָּךְ לְעֹבֵד
 "נֶאֱמָן וְתַמִּים, וְשָׁלוֹם מִלְּבוֹתֶיךָ תָּמִיד אֲדַרְוֶשָׁה.
 "אִם כְּטוֹחַ יִכְטֹחַ בִּי לִבְךָ, סִפְחֵנִי
 "אֶל אַחַת הַפְּקוּדוֹת, אִם לְמַרְעָה וְעֵדֶר.
 "אִם בְּלֹהֶקֶת הַמִּגְנָנִים, אִם בְּיוֹצְאֵי צָבָא וְחֵיל,
 "וְלָכָל אֲשֶׁר תִּפְקְדֵנִי יֵשׁ לֹאֵל יָדִי לְשִׁרְתֶּךָ,
 "וּבְכָל כַּחַי אֶעֱבֹדְךָ, וְלִמְשַׁמְעֶתְךָ אֲסִירָה."
 "וַיַּעַן אֲבִישׁ: לִשְׁמַע אֲנִי שְׁמוֹעַךָ שְׁמַעְתִּי.

יִדְעָתִי כִּי מִהִיר אָתָּה מָאֵד בְּמִלְאכְתָּךְ.
 לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה, לָךְ פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחַ,
 וְעַתָּה עָמוּד וְאֲשַׁמֶּעַ עֲצַת חֲכָמִי מִהַ יִּעְצֹנִי.
 וַיִּפֹּן הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹעָצָיו וַיֹּאמֶר לָמוּ:
 "זָכְחִי שְׁלָמִים עָלַי, תּוֹדוֹת לְדָגוֹן אֱלֹהֵינוּ
 "הִנֵּה זֶה אִישׁ מְהֻלָּל, אִישׁ מוֹפֵת וּפְלֵא
 "נִבְאֵשׁ בְּעָמוֹ, מֵאֵם בְּזֹרַע יַעֲקֹב וַיַּעֲזֹבָהוּ.
 "וּבָא לַחֲסוֹת בְּצֵל כְּנָפֵי, בְּאַרְצִי לְהִסְתַּפֵּחַ.
 "הִבָּה וּנְקַבְּלֵהוּ, כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בָאָרֶץ."
 וַיַּעֲנוּ לוֹ אֲנָשָׁיו: "חֲלִילָה לָךְ הַמֶּלֶךְ!
 "הֲלֹא זֶה דָּוִד הָעֶבְרִי מֶלֶךְ הָאָרֶץ.
 "הִנֵּה הוּא הִכָּה אֶת גִּלְיָת גְּבוּר עַמּוֹנוֹ.
 "וַיַּעֲלֵיו הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת בְּשִׁיר תַּעֲנִינָה:
 "הִכָּה שָׂאוֹל בְּאַלְפֵּיו וְדָוִד בְּרִבְאֲתָיִם."
 "אָרֶץ יְהוּדָה לוֹ הִיא, בִּישְׁרוֹן מִמְּשַׁלְתָּהוּ.
 "אֶךְ עָרוֹם יַעֲרִים, בָּא לִרְאוֹת עֲרוֹת הָאָרֶץ.
 "לְשָׁגוֹב מִבְּצָרֵינוּ וּלְמַסַּע עוֹבֵד יִשְׁיִמְנוּ."

"למען הקים דבר גלית, אשר פיו הכשילהו
 "לאמר: אם אתם תכוני, עבדיכם נחנו." —
 וישם דוד בלבו את הדברים האלה
 ויֵרָא ויַחַת מִפְּנֵי אָבִישׁ הַמֶּלֶךְ.
 וישנו את טעמו ויִתְהוֹלֵל לְעֵינָיו.
 וְהוֹרִיר רִירוֹ אֶל זָקְנוֹ כְּאִישׁ חָסֵר דַּעַת.
 ויָתוּ בִידוֹ לִפְנֵיהֶם עַל דִּלְתוֹת הַשָּׁעַר.
 ויאמר אָבִישׁ אֶל עֲבָדָיו: לָמָּה תָבִיאוּ
 אֵלַי אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ? חָסֵר מִשְׁנָעִים אָנִי.
 כִּי הִבֵּאתֶם אֶת עֲבָרִי זֶה עָלַי לְהִשְׁתַּגֵּעַ?
 הֲזֶה יָבוֹא אֶל בֵּיתִי? — ויִגְרְשֻׁהוּ ויֵלֶךְ. —

חֲלִלָה דוד ותלֹאֲתֶיהָ מֶה נִפְלְאוֹ
 הֵן גִּדְּלָה לְמוֹקֵשׁ לָהּ, וְחִשְׂיָה לְאָבִן נָגַף.
 הוֹסֶפֶת דַּעַת הוֹסֶפֶת מִכְאוֹב וְנִגַּע
 קֶלֶון שְׁבַעַת מִכְבוֹד, בּוֹ מִתְפַּאֲרֶת.
 עַל כִּי נִזְרָאוֹת עֲשָׂתָה יְמִינָה רִדְפָה מֶלֶךְ.

על כִּי בַּאֲרוֹךְ בְּנוֹת עִמָּךְ חָרַד לָבֶךְ.
 וּבְאֶרֶץ זָרִים תִּיָּךְ תְּלוֹאִים מִנָּגֶד. —
 לְהִלָּךְ נָגֶד הַחַיִּים מֶה לָּעֲנִי יוֹדֵעַ?
 עֲתָה פָּנָה לְרֹאוֹת חֲכָמָה וְהוֹלִלּוֹת וְסָכָל.
 הִתְהוֹלֵל אַךְ לְעֵינֵיהֶם, וְלִבּוֹ צָפֹן דָּעַת.
 שָׁנָה אֶת טַעְמוֹ, וַיָּתוּ עַל דִּלְחוֹת הַשַּׁעַר
 לֹא אֲמָרִים דְּקִים כִּי אִם כָּתַב יֵשׁר וְצָדֵק.
 וְכֹה אָמַר:

„מֶה לָּכֶם תִּחְרְדוּ נְסִיכֵי אֶרֶץ?
 „מֶה מִפְּנֵי תִירָאוּ, אֲנִי עָנִי וְגִזְעִי?
 „לֹא אֶתְאוּ לְכַסְאֲכֶם, וְעַמֻּרוֹת רָאשֵׁיכֶם לֹא תִפְצְעֵתִי.
 „אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם, וַחֲמוּדוֹ כָּעֵשׂ תִּמָּס.
 „אַף רוֹזְנִים מִשְׁחָק לִי, וּמַלְכִּים לִי לְקָלָם.
 „לֹא תִרֶב מִלְחָמָה לְגִבּוֹלֵיכֶם הִבֵּאתִי.
 „לֹא אֲשַׁנֵּב מִכֶּם עִיר וּמִבְצָר, שָׂדֶה וּבָרָם.
 „לֹא אֲמַר לָכֶם הִבּוּ, מִכַּחֲכֶם שִׁחֲדוּ.
 „דַּק מְנוּחַ תִּנּוּ לָכֶם רִגְלִי, וְגַם אֶתֶם נִוְחוּ.

„ואני זאת לכם אֶתְנָה: כִּי תִגְמְלוּ לִי חֶסֶד.
 „אֲבִיעָה לָכֶם רוּחִי. שָׁכֵל טוֹב וְלִקְחָה.
 „סֵם חַיִּים! מִי בִקֵּשׁ סֵם חַיִּים? יְגוֹשׁ הִנֵּה.
 „לָכוּ וְאַל־מִדְרָכֶם מֵה נָעִים בְּחַיֵּי חֵלֶד.“ —
 וַיִּקַּח אֶת כְּנוֹרוֹ וַיִּשָּׂר שִׁיר לְמֹד.
 הִיא שִׁירַת אֲבִרְכָה בְּכָל עֵת. מְלֹאָה הַשְּׂכָל וְדַעַת.
 הִלֵּא הִיא בְּתוֹבָה בְּסֵפֶר תְּהִלּוֹת לְדוֹר הַמֶּלֶךְ. —

וַיִּבְרַח דָּוִד מִגֵּת וַיִּמְלֹט וַיֵּלֶךְ
 אֶל מְעֵרַת עֲדָלָם. הִנֵּה בְּגִבּוֹל אֲדוֹם נִגְבָּה
 לְגִבּוֹל מִטָּה בְּנֵי יְהוּדָה. בְּשִׂפְלָה לְאַרְץ
 מְעֵרָה רַחֲבַת יָדַיִם וּלְמַתְחַבְּאִים סָתָר.
 וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו אָחִיו וְכָל בֵּית אָבִיו שָׂמָּה.
 כִּי יֵרְאוּ מִחַמַּת שָׂאוֹל לְשֹׁכֵת בֵּית לָחֶם.
 וְתָהִי מִשְׁפַּחַתוֹ עִמּוֹ וַיִּנָּחְמוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ. —
 בַּמְעֵרָה זֹאת הִחֵל קֶרֶן דָּוִד לְצִמּוּחַ.
 בְּעֲנוּתוֹ יְרוֹם אָבִיוֹן וַיַּעַשׂ לוֹ חֵיל.

כִּי שֵׁם הַתְּקַבֵּצוֹ אֵלָיו אֲנָשֵׁי מְרֵי נֶפֶשׁ
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מוֹשְׁבוֹתָם צָר וּמְצוֹק מְצָאמוּ.
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים עִם דָּוִד וַיָּבֹאוּ
 לְהִתְנַחֵם בּוֹ וּלְהִיּוֹת לָמוֹ אִמָּץ בְּרַפִּים.
 וַיְהִי מִסֶּפֶרם אַרְבַּע מֵאוֹת שׁוֹלְפֵי חֶרֶב
 וַיְשִׁימוּהוּ עֲלֵיהֶם לָשָׁר. וְאֵל מִשְׁמַעְתּוֹ סָרוּ.
 וַהֲיִתָּה זֹאת רֹאשִׁית מְמַשְׁלָתוֹ. מִמְּלַכֶּת צֶמַח
 עַל יָרֵעַ קֹדֶשׁ בְּאַדְמַת חַל בָּאָרֶץ לֹא לָמוֹ. —
 וְאַחֲיוֹ בְּקֶרֶב הַמִּתְנַה. וְהֵם רֹאשֵׁי הַחֵיל. —
 וּבָנִים יְגוֹן וְאַנְחָה. וְסָרָה מִנּוּ עֲצָבָת
 סִמָּךְ לָבוֹ בְּאֱלֹהֵיוֹ. בּוֹ נִפְשׁוּ חֲסִידָה
 כִּי לֹא יַעֲזֹבֵהוּ. לֹא יִטְשֵׁהוּ לְנִצָּחַת.
 וַיִּקָּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה. וַיִּקָּח כְּלִי זָמֵר.
 הָעִיר הַנִּבֶּל וּבְנוֹר. הָעִיר הַשְּׁחָר.
 וַהֲיָה כְּנִגֻן הַמִּנְגֵּן וְנִחָה עֲלָיו רוּחַ.
 וַיֹּמַר מִזְמוֹרָיו לְהוֹדוֹת לְעֲלִיּוֹן חֲסִידָהוּ.
 וּבִמְעָרָה בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי שְׁאוֹל הַמֶּלֶךְ

אל-תשחת לְדֹר מִכָּתָם גִּנּוּן הַמִּנְצָח :

(חֲנִנִי אֱלֹהִים וְ חֲנִנִי

כִּי בָהּ חֲסִיָּה נִפְשִׁי

וּבְצֶל-כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה

עַד-יַעֲבֹר הַזֹּהַת :

אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן

לֹאֵל גִּמַּר עָלַי :

יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם וְיִוְשִׁיעֵנִי

חֲרָף שֹׁאֲפֵי סֵלָה

יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ :

נִפְשִׁי וְכִתּוֹךְ לְבָאִם אֲשַׁכְּבָה

לְהַטִּים בְּנֵי אָדָם

שְׂנֵיהֶם חֲנִית וְחֶצִים

וְלִשְׁוֹנָם חֶרֶב תִּדָּח :

דוֹמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים

עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדָה :

רָשָׁתָּהּ הַכִּינּוּ לְפָעַמִּי
 כָּפַף נַפְשִׁי בָּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָהּ
 נָפְלוּ בְּחוּבָה סָלָה:
 נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נִכּוֹן לִבִּי
 אֲשִׁירָה וְאֶמְרָה:
 עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנִּכָּל וְכִנּוֹר
 אֲעִירָה שָׁחַר:
 אֹרֶךְ בָּעַמִּים וְאֶרֶץ
 אֶמְרָה בְּלִאֲמִים:
 כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חֶסֶדָּהּ
 וְעַד-שָׁחֲקִים אֶמְתָּהּ:
 רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים
 עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדָהּ:

מִשֵּׁם הַלֵּךְ דָּוִד מִצֵּפָה מוֹאֵב, וַיֹּאמֶר
 אֶל מֶלֶךְ מוֹאֵב: "אָבִי וְאִמִּי אֵלַי בָּאוּ
 מֵאֶרֶץ יְהוּדָה, פְּלִטִים מִפְּנֵי שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ."

וַאֲנִי וְאֲנָשֵׁי הוֹלְכִים לְתוֹר מְנוּחָה לָנוּ.
 יֵשְׁבוּ נָא אָבִי וְאִמִּי תַּחַת צֵל שִׁבְטָךְ.
 עַד אֲשֶׁר יָדוּעַ אֲדַע מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים.
 זָכְרָה לָמוֹ כִּי נִצַּר מֵעַמָּךְ הַזֶּה.
 אִם מִשְׁפַּחְתָּנוּ רוּחַ מוֹאֲבִיָּה אִשָּׁת בָּעוּ.
 וַיִּנָּחֶם פָּנָי מֶלֶךְ מוֹאָב, וַיִּמָּצְאוּ חֶסֶד.
 וְכָל יְמֵי הַיּוֹת דָּוִד בְּמִצּוֹדָה שָׁמָּה יֵשְׁבוּ.
 וְאַחֲרֵי זֶה לֹא יָדְעֵנוּ מַה הָיָה לָמוֹ. —
 וְגַד הַנְּבִיא בָּא אֶל דָּוִד בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי
 וַיֹּאמֶר: לֹא תֵשֶׁב בְּמִצּוֹדָה, לָךְ וּבֵאתָ
 אֶרֶץ יְהוּדָה, וַיָּבֹא דָוִד יַעַר חֶרְתָּ. —
 וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל כִּי דָוִד וְאֲנָשָׁיו שָׁבוּ
 אֶל אֶרְצוֹ, וְכִי נוֹדְעִים הָמָּה בְּאֶרֶץ,
 וַיִּירָא מְאֹד, וַיִּשָּׂם בְּלִבּוֹ לְלַחֹם בָּמוֹ.
 אִזּוֹ הִגִּיד דָּוִד אֶל הָאֲדֹמִים לְשָׂאוּל הַמֶּלֶךְ
 כִּי בָּא דָוִד נָבָה אֶל בֵּית אַחִי־מֶלֶךְ

וְכִי נָתַן לוֹ הַכֹּהֵן לֶחֶם קֹדֶשׁ וְחֶרֶב.
וַיִּהְיוּ שְׂאוֹל כַּהֲנִי נֹכַח וְהַחֲרִים עִיר הַקֹּדֶשׁ.

בְּאוֹר מִצֵּל מֵאֵשׁ בֶּן אַחֵד לְאַחֵימֶלֶךְ
בֶּן אַחִיטוֹב הַכֹּהֵן נִמְלֹט מִהֲרוּגֵי חֶרֶב
וַיִּבְרַח אֶל דָּוִד, וַאֲפֹד הוֹרִיד בְּיָדָהוּ.
וְשֵׁם הַפְּלִיט אַבְיָתָר, הוּא גָלָה אֶזְרוֹ
דָּוִד, כִּי הָרַג שְׂאוֹל אֶת כַּהֲנֵי אֱלֹהִים.
וַיִּשָּׂא דָוִד קוֹל זִמְיוֹ וַיַּעֲזִינוּ נְזִלוֹ דְּמָעָה.
וַיֹּאמֶר אֶל אַבְיָתָר: אֲנִיָּה לִי! יָדַעְתִּי
בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם דּוֹאֵג אִישׁ הָרָשָׁע
כִּי הִגִּיד יִגִּיד לְשְׂאוֹל, אֲנִי לִי כִי חָטָאתִי!
אֲנֹכִי סְבוֹתִי בְּכָל נַפְשׁוֹת בֵּית אָבִי.
שִׁבָּה אֵתִי אֶל תִּירָא, עָמִי אַתָּה מִשְׁמֶרֶת.
כִּי אֲשֶׁר יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשִׁי יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשִׁי. —
וַיֵּלֶךְ דָּוִד הַחֲדָרָה וַיִּבֶךְ בַּסֶּתֶר.

כָּרַע נָפֶל אֶרְצָה, נָשָׂא כַּפָּיו שָׁמַיְמָה
 וַיֹּאמֶר: „שְׁחֹתִי אֱלֹהִים, מָה מָאֵד שְׁחֹתִי.
 „גָּדוֹל כִּיָּם שְׁבָרִי, אֹוִי מִי יִרְפָּאֲנִי!
 „נִהְרָגוּ כַּהֲנֵי יי, בְּאַשְׁמֹתִי נִהְרָגוּ
 „הֵן אֲנֹכִי חָטָאתִי, אֲנֹכִי הִעֲוִיתִי,
 „שִׁקְרָתִי לִכְהֵן, וְלֶחֶם קֹדֶשׁ אֲכָלְתִּי
 „הוֹאֵל וְתִרְכָּאֲנִי, הִתֵּר יָדְךָ בְּצַעֲנִי,
 „וְאַלֶּה הַקְדוֹשִׁים מָה עָשׂוּ, כִּי בָם אֲנִפֹּת
 „וְהַשְׁלַחַם כָּלֻמוֹ כָּצֹאן הִרְגָה לְבֵית מִטְבַּח. —
 „וְהִנֵּה קוֹל אֱלֹהִים קוֹרֵא בְּאָזְנִי וַיִּנְחַמְהוּ:
 „דָּמָה בְּנִי דָוִד דָּמָה, מִנֵּעַ קוֹלְךָ מִבְּכִי,
 „נִקִּיתָ מִדָּם כַּהֲנֵי, לֹא אָתָּה סְבוֹתָ.
 „אַלֶּה אֲנִי פָעַלְתִּי, מִיָּדִי זֹאת נִגְזְרָה.
 „הֵן עָתָה עֹון בֵּית עָלִי בְּדַמֵּיהֶם רָחֲצוּ,
 „וּבָךְ אֵין אֲשָׁמָה לֶחֶם קֹדֶשׁ כִּי אֲכָלְתָּ,
 „כִּי לָךְ יָאָתָה, אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי, וְלֹא נִחַמְתִּי
 „אָתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם, עַל דְּבָרְתִּי מֶלֶכִּי צָדֵק.

..אך שִׁפְךָ דָם מִשְׁרָתִי עַל בֵּית שְׁאוּל אֶפְקְדָה.
 "וַיִּמַּח שֵׁם דּוֹאג, מֵאֶרֶץ חַיִּים אֲשֶׁר־שָׁהוּ."

וַיִּנָּחֶם דָּוִד וַיִּקָּם מֵעַל הָאָרֶץ
 וַתַּחֲיֶהוּ רוּחַ, וַיִּקַּח כָּלִי הַזֶּמֶר
 וְעַל דּוֹאג הָאֲדוֹמִי שִׁיר מִשְׁכִּיל שֶׁר הַמְנַצֵּחַ:
 (*) מִה־תִּתְּהִלֵּל בְּרָעָה הַגְּבוּר
 חֶסֶד אֵל כָּל־הַיּוֹם:
 הוֹוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנָה
 כִּתְעַר מִלָּטֵשׁ עֲשֵׂה דַמְיָה:
 אֲהַבָּת רַע מְטוֹב
 שֶׁקֶר ו מַדְבֵּר צֶדֶק סָלָה:
 אֲהַבָּת כָּל־דְּבָרֵי־בָלַע
 לְשׁוֹן מְרֻמָּה:
 גַּם־אֵל יִתְצָה לְנֹצֶחַ
 יַחֲתֶה וַיִּסְחָק מֵאֱהֹל

(*) תחלים ג"ב

וְשִׁרְשֶׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֵלָה׃
 וַיֵּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ
 וַעֲלִיו יִשְׁחָקוּ׃
 הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא יֵשִׁים אֱלֹהִים מַעֲוֹוֹ
 וַיִּבְטַח בָּרַב עֲשָׂרוֹ
 יַעֲזֹ בַהֲוֹתָו׃
 וְאֲנִי ׀ כְּזִית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים
 בִּטַּחֲתִי בַחֲסֵד־אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃
 אֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ
 וְאֶקְוָה שְׁמֶךָ כִּי־טוֹב
 נִגְדַּת חַסִּדִּיָּךְ׃

בִּיחִי דָוִד וְאֲנָשִׁיו חֹנִים בְּיַעַר חֶרֶת.
 הָלוֹךְ וְשׁוֹב הַתַּפְּשָׁם אֲנָשֵׁי חֵילוֹ אֶל נֶגֶב
 אֶרֶץ יְהוּדָה וַיַּחֲזִקוּ סָבִיב בְּכָל עָרֶיהָ
 וַיִּשְׁאָלוּ אֶכָּל לָמוֹ, וּבַתְּחִנוּנִים יִדְּבָרוּ,
 וַיּוֹשְׁבֵי הָעָרִים אֵלֶּה גָּמְלוּ אֹתָם הַחֲסֵד

לַמַּעַן דָּוִד אֲדוֹנֵיהֶם כִּי נִכְבָּד בְּאַרְיֵן.
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּשָׁב דָּוִד לְבֵדּוֹ בַּיַּעַר
 מִנִּגַן עָלָיו גָּבֹל וְכִנּוֹר עָלָיו הַגִּיטָה.
 וַהֲנִיחָה קוֹל קוֹרָא בְּאַזְנוֹיו. עוֹרְרָהוּ וַיֹּאמֶר:
 "עוֹרְרָה נָא בֶן יִשְׂי! קוֹם דָּוִד בְּרֹאשׁ חֵילָךְ!
 "בָּא פְּקוּדֹתֶךָ, מוֹעֵד צֵאתְךָ לַיִּשָּׁע עִם אֱלֹהִים,
 "הֵן לָזֹאת נֹסֶדֶת, עַל-כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהֶיךָ.
 "צִרִי יְהוּדָה קָמוּ, פְּלִשְׁתִּים לְקָרֵב נִגְשׁוּ.
 "יֹשְׁבֵי קַעֲיִלָה בְּצָר, יִצִּיק לָמוּ אוֹיְבָמוּ,
 "יִשְׁסוּ גִרְנוֹתָם, וַעֲמַל כַּפָּם יִבְלָעוּ.
 "פָּרְשׁוּ מִצּוֹקִים יְדֵיהֶם, קִרְאוּ אֲחֵיהֶם לַעֲזֹר.
 "קוֹם דָּוִד וְגִבּוֹרֶיךָ, מְשִׁיחַ אֱלֹהִים קוֹמָה!
 "הִבָּה לָמוּ עוֹרֹת מִצָּר, פִּלְט עֲמָךְ!"

שִׁיר שְׁבִיעִי

משיב רעה תחת טובה
לא תמוש רעה מביתו

מֵעֵין נִרְפֵּשׁ מִקּוֹר מִשְׁחַת לֵב רָשָׁע
שֶׁחַ גְּבוּהוֹת אָדָם נִטְבָּע בֵּינוֹן פִּשְׁעֵי
מִבְּהֵמוֹת אֶרֶץ מֵאֵר יִמְךָ עֲרִכָּהוּ.
אֱלֹהִים בְּגוֹמְלֵי טוֹבָם לֹא יִמְעְלוּ מַעַל
יָדַע שׁוֹר קוֹנוֹ וְחֲמוֹר אֲבוֹס בַּעַל
וְיֹד בּוֹגֵד בְּאִישׁ חֲסִדוֹ, רָעָה יִגְמְלֵהוּ.

מַה תִּגָּאֵה יְלֹד אִשָּׁה חוֹטֵא וּבַעַר ?
 הֲלֹא הַכֵּלִם יְכַלִּימוּךָ חֵיתוֹ יַעַר .
 אֲרִי טוֹרֵף וְדָב שֶׁכּוֹל טוֹבָה יִפְּירוּ .
 מִגְדָּלִם מִנְעֵר מִמְצִיא מִזֶּן לָמוֹ
 שְׁלָמִים הֵם אַתָּם . וְשֵׁן לֹא יִשְׁלַחוּ בָמוֹ
 וְרָשָׁעִים מִכִּזְבֵּי טוֹבָה . בְּרִית יִפְּירוּ .

זֶה דָּוִד זֶה חֲלָדוֹ , חָגִם יִשְׁטַמּוּהוּ .
 רָעָה תַחַת טוֹבָה רַבִּים יִשְׁלַמּוּהוּ
 אֵף יוֹשְׁבֵי קַעֲיִלָּה עָלָיו רַע וְזָמֹם
 אֲשֶׁר בָּדָם מִנִּי צָר בְּהִצָּק לָמוֹ פְּלִשְׁתִּי
 לֹלֵא אֵל הוֹדִיעֵנו , נִלְכַּד בְּרִשְׁתִּי
 לְהַסְגִּירוֹ בְּיַד אוֹיְבֵינוֹ בְּלִבָּם שְׁמוֹ .

מִקְנֶה נָכַל גָּנַן דָּוָר אִישׁ חֵיל
 חוֹמָה הָיָה לָמוֹ יוֹמָם וּלְלַיִל
 עַד גַּם אַחַת מֵעֲדָרוֹ לֹא נִפְקְדָה •
 וְהָאִישׁ רַע מַעֲלָלִים הָעֵיט בְּגוֹמְלָהוּ
 גָּחַן דָּפִי בְּדוֹד, גָּלַעַב בְּמִלְאַכָּהוּ • —
 אַךְ עַל קִדְקָדוֹ אֲשַׁמְתּוּ יִרְדָּה •

לֹא-בֶן נָפֶשׁ צַדִּיק, בִּרְכָה יִשְׁפִּיעַ
 גּוֹמֵל חֶסֶד לְשׁוֹנְאָיו, רַעֲבִים יִשְׁבִּיעַ,
 יֵצֵר בְּמִצּוֹקָם וַיַּחֲיֵשׁ עֶזֶר לָמוֹ •
 עַל-בֶּן בְּטוֹב צַדִּיקִים קָרְיָה שִׂמְחַת
 וּמִבֵּית רְשָׁעִים רָעָה לֹא נִסְחַת
 יֵאָבֵד חֵילָם, בְּקוֹץ מִגֵּד בְּלָמוֹ •

עָלָה אֲרִיָּה מִסִּבְכוֹ וּסְבִיבּוֹ מֵאֵד נִשְׁעָרָה.
בֶּן מִמְעַרְת עֲדָלָם בְּקוֹם דָּוִד גִּבּוֹר חֵיל
וּלְפָקוּדָתוֹ עֲמָדוֹ לְמֵאוֹת גִּבּוֹרֵי כַח
מִלְמָדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יִרְכָּהוּ.
שָׁמְעוּ אוֹיְבָיִם יִרְגָּזוּ, צָרִים אֲחֻזּוֹם רָעַד.
שָׁמְעוּ עֲנֻיִם וַיִּשְׁמְחוּ, מִצּוֹקִים וַיִּנְחֻמוּ.
הִנֵּה זֶה גִּבּוֹר, זֶה צָדִיק, זֶה מְשֻׁנָּח אֱלֹהִים
לֹא לְהַצִּיר וּלְהַצִּק, לֹא לְחַמֵּס שְׁלֵף חֲרָב,
אֶךְ לְחַסּוֹת וּלְהַגֵּן, לְהוֹשִׁיעַ עֲנֻי אֶרֶץ,
לְשַׁבֵּר יַד עֲרִיצִים, מִסִּגְר אֲסִירִים לְפָתַח
זֶה מִגֵּן דָּוִד, זֶה יְסוּדָתוֹ עָלֵי חֶלֶד.
וְעַל כָּל עוֹ לַעֲמוֹ מִבְּטַח יִשְׁרוֹן אֱלֹהִים שָׁמְחוּ.
לְרַבּוֹת עֲצָמָה לְאִין אוֹנִים, לְהִיּוֹת לְמִשְׁעָן לְמוֹ.

על-פֶּן אָמַר לוֹ גַּד הַחֲזוֹה לָשׁוּב אֶרֶץ
יְהוּדָה, וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל יַעַר חֶרֶת.

וַהֲגִד לְדָוִד לֵאמֹר: פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים הֵמָּה
בְּקַעֲיֵלָה, עִיר מִבְּצָר בְּקֶצֶה גְבוּל הָאָרֶץ.
וְעַל הָעִיר יִצּוּרוּ, וְאֵת הַגִּרְנוֹת יִשְׂסּוּ.
וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיּוֹד אֶפּוֹד הַקֹּדֶשׁ:
הֲאֵלֶךְ וְהִכֹּתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה?
וַיַּעֲנֵהוּ וַיֹּאמֶר: לֵךְ וְהִכֵּיתָ
בַּפְּלִשְׁתִּים, וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קַעֲיֵלָה מִיַּצְרֵיהָ.
וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו: הִנֵּה אֲנַחְנוּ
יֹרְאִים כֹּה בִיהוּדָה, אַף כִּי קַעֲיֵלָה גִלְכָּה
אֶל מַעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים, פָּנִים וְאַחֲזֹר אוֹיְבֵינוּ.
וַיֹּסֶף דָּוִד עוֹד לִשְׁאוֹל שְׁנִית בְּאֵלֶּה,
וַיַּעֲנֵהוּ יי: קוּם רֵד קַעֲיֵלָה בְּלִי פֶחַד,
כִּי אֲנִי נֹתֵן מַחְנֶה הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶיךָ.
וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאַנְשָׁיו קַעֲיֵלָה, וַיִּלָּחֶם

בַּפְּלִשְׁתִּים, וַיֵּךְ מִכָּה גְדוֹלָה בָּמוֹ.
וַיָּנַח מִקְנֵיהֶם, וַיּוֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה נוֹשְׁעוּ.
וַיְהִי דָוִד וַחֲיִלּוֹ בְּמִבְצָר, וַיַּעֲמְדוּ שָׁמָּה. —
בְּשִׁמוֹעַ שְׂאוּל וַיִּשְׁמַח בָּלְבוֹ וַיֹּאמֶר:
נָכַר אוֹתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי, שָׁם אֲשִׁיגֶהוּ.
כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בָּעִיר דִּלְתִּים וּבָרִיחַ
וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כָּל עַם הַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת
קַעֲיֵלָה לָצוּר אֶל דָּוִד וַחֲיִלּוֹ וּלְתַפְשֹׁהוּ.
וְדָוִד יָדַע כִּי מִחֲרִישׁ שְׂאוּל עָלָיו אֵין
וַיֹּאמֶר אֶל אֲבִיתָר הַכֹּהֵן: "הִגִּישָׁה
"הָאֶפֶוד!" וַיֹּאמֶר: "יְיָ אֱלֹהֵי! שְׁמוֹעַ
"שָׁמַע עֲבָדְךָ כִּי מִבְּקֶשׁ שְׂאוּל לָבוֹא הִנֵּה
"לִשְׁחַת הָעִיר בְּעִבּוּרִי הַיָּרֵד? הִיִּסְגִּירוּ
"וַיּוֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה אוֹתִי וְאֶנְשֵׁי בֵּיד אוֹיְבֵינוּ?"
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ: "יֵרֵד אֵף יִסְגִּירוּ?" —
וַיָּקָם דָּוִד מִקַּעֲיֵלָה וְאִתּוֹ הַחֵיִל
בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֶשֶׁר הִתְהַלְּכוּ.

על־כֵּן אָמַר לוֹ גַּד הַחֲזוֹנָה לְשׁוּב אֶרֶץ
יְהוּדָה, וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל יַעַר חֶרֶת.

וַיִּגְדֵּל לְדָוִד לֵאמֹר: פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים הֵמָּה
בְּקַעֲיֵלָה, עִיר מִבְּצָר בְּקֶצֶה גְבוּל הָאָרֶץ.
וְעַל הָעִיר יִצּוּרוּ, וְאֵת הַגִּרְנוֹת יִשְׂסוּ.
וַיִּשְׁאַל דָּוִד בְּיַד אֶפְרַיִם הַקֹּדֶשׁ:
הֲאֵלֶךְ וְהִכֹּתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה?
וַיִּי עָנָהוּ וַיֹּאמֶר: לֵךְ וְהִכֵּיתָ
בַּפְּלִשְׁתִּים, וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קַעֲיֵלָה מִצָּרֶיהָ.
וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו: הִנֵּה אֲנַחְנוּ
יֹרְאִים פֹּה בַיהוּדָה, אַף כִּי קַעֲיֵלָה גִלְכָּה
אֶל מַעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים, פָּנִים וְאַחֲזֹר אוֹיְבֵינוּ.
וַיֹּסֶף דָּוִד עוֹד לִשְׁאוֹל שְׁנִית בְּאֵלֶּה,
וַיַּעֲנֵהוּ יי: קוּם רֵד קַעֲיֵלָה בְּלִי פֶחַד,
כִּי אֲנִי נֹתֵן מַחֲנֶה הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶיךָ.
וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאַנְשָׁיו קַעֲיֵלָה, וַיִּלָּחֶם

בְּפִלְשֵׁתִים, וַיֵּךְ מִכָּה גְדוֹלָה בָּמוֹ.
וַיָּנֹהַג מִקְנֵיהֶם, וַיּוֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה נִוְשְׁעוּ.
וַיְהִי דָוִד וַחֲיִילוֹ בְּמִבְצָר, וַיַּעֲמֵדוּ שָׁמָּה. —
בְּשִׁמוֹעַ שְׂאוּל וַיִּשְׁמָח בָּלָבוֹ וַיֹּאמֶר:
נָכַר אוֹתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי, שָׁם אֲשִׁיגֶהוּ.
כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר דָּלְתִים וּבְרִית
וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כָּל עַם הַמְּלָחָמָה לָרֶדֶת
קַעֲיֵלָה לָצוּר אֶל דָּוִד וַחֲיִילוֹ, וּלְתַפְשֹׁהוּ.
וְדָוִד יָדַע כִּי מִחֲרִישׁ שְׂאוּל עָלָיו אֵין
וַיֹּאמֶר אֶל אֲבִיתָר הַכֹּהֵן: "הִגִּישָׁה
"הָאֶפֶוד!" וַיֹּאמֶר: "יְיָ אֱלֹהֵי! שְׁמוֹעַ
"שָׁמַע עֲבָדְךָ כִּי מִבְּקֵשׁ שְׂאוּל לָבוֹא הִנֵּה
"לִשְׂחַת הָעִיר בְּעִבּוּרִי הַיָּרֵד? הִיִּסְגִּירוּ
"וַיּוֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה אוֹתִי וְאֶנְשֵׁי בֵּית אוֹיְבֵינוּ?"
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ: "יֵרֵד אֵף יִסְגִּירוּ?" —
וַיָּקָם דָּוִד מִקַּעֲיֵלָה וְאִתּוֹ הַחֵיִל
בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֶשֶׁר הִתְהַלְּכוּ.

וְשֹׂאוֹל שָׁמַע בִּי דָוִד וְאֲנָשָׁיו נִמְלְטוּ
מִקַּעֲיֵלָה. וַיַּחְדֵּל לָצֵאת אַחֲרֵיהֶם שָׁמָּה. —

אָנָּה יְלֶךְ דָּוִד? אֵיךְ מָנוֹס וְסֹתֵר?
מִרְעַת אֲנוֹשׁ מִרְכָּסִי אִישׁ אָנָּה יִצְפֶּנָּה?
הוּא יֵלֹד אִשָּׁה, הוּלָכִי קוֹמָה הוּלָכִי שְׂתִים!
בָּשׁוּ מִהוּלָכִי אַרְבַּע, שָׁחוּ מִחֵיתוֹ טָרֶף,
הִמָּה יִטְרֹפוּ לְמִלְאוֹת נַפְשָׁם בִּי יִרְעֻבוּ,
יִשָּׁבְעוּ יָנוּחוּ, יִשׁוּבוּ לְסִבְכָּם לְהִרְגִיעַ,
וְלִמְצִיא מַחְיָה לָמוֹ בְּרִית שְׁלוֹמָם יִשְׁמֹרוּ,
לֹא יִרְעוּ לֹא יִשְׁחִיתוּ, נֶאֱמָנִי רוּחַ הַמָּה.
וְאַתֶּם לָכֶם קוֹמַת גִּוְיָה וְשִׁפְלוֹת נֶפֶשׁ
כְּבוֹד אֱלֹהִים וְצִלְמוֹ עַל פְּנֵיכֶם תַּחֲלִילוּ,
כָּל הַיּוֹם עָלֶיךָ תַתְּעִיבוּ מִפֶּקֶר עַד עָרֵב,
צָדִיק וְנָקִי תִרְדְּפוּ, לֹאִישׁ חֲסִידְכֶם רָע תִּגְמֹלוּ. —
בּוֹ לָכֶם יוֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה! בּוֹ לָכֶם וְקָלָם!
אֲשֶׁר וְרוּעוֹ יִגֵּן עֲלֵיכֶם לְשַׁחֲתָהוּ תוֹמוֹ.

אֲשֶׁר פָּדַבְם מִנִּי צָר בְּיַד צָר תִּזְכִּירוּהוּ
 לָמָּה לָכֶם גְּבוּהַ קוֹמָה לְהִשְׁקִיף שְׁמַיְמָה
 וְתִרְאוּ אֹרֶךְ בְּהִיר בִּשְׁחָקִים, וּבִרְקַ הַשָּׁמַיִם
 וְאַתֶּם לָעֶפֶר תִּתְּנוּ, לְשֹׂאֵל תִּעֲתְדוּ. —
 וַיֹּאמֶר דָּוִד: אֶרְחִיק מִבְּנֵי אָדָם יָחִיד,
 לֹא מֵהֶם לֹא מִהֶמוֹנָם, תִּגְעַל נַפְשִׁי בָמוֹ.
 בֵּין פְּרָאִים שׁוֹכְנֵי מִדְבָּר אֶבְחַר מְקוֹם לְשִׁכְתִּי,
 פְּגוֹשׁ אֶרֶץ גִּיהִם וְרֹב שָׁפוּל וְכָל חֵיתוֹ יַעַר
 וְאֵל אָדָם בְּרָעָתוֹ וְאֵל אֲנוֹשׁ בְּשַׁחִיתוֹתָהּ.
 וַיֵּשֶׁם אֶל הַמִּדְבָּר פָּנָיו, וַיֵּשֶׁב שָׁמָּה.

וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּהָר בְּמִדְבָּר וַיֵּף הוּא וְהַחֵיִל.
 וַיֵּף גַּם בְּהַפְרָדוֹ מִחֲבֵרַת אָדָם פּוֹעֵלִי אֶן
 וְדָבָר אֵין לוֹ עִמָּהֶם, לֹא נִחְלָה וְחֵלֶק,
 בְּכָל זֹאת לֹא סָרָה קִנְאָתָא שְׂאוּל, וַיִּרְדְּפוּהוּ
 וַיִּבְקֹשׁ נַפְשׁ דָּוִד כָּל יָמָיו עַל אֶרֶץ,
 אֶךְ הָאֱלֹהִים עִם הַנִּרְדָּף, וְלֹא עֲזָבָהּ.

וַיֵּרָא דָּוִד כִּי לֹא חָדַל שְׂאוּל מִלָּכֶת
אַחֲרָיו לְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ. וַיֵּרֶד מֵאֵד הַמְּדִבְרָה.
וַיָּשָׁב בְּחֹרֶשֶׁה בְּמִדְבַּר זִיף לְהַסְתֵּר שָׁמָּה. —
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חֹרֶשֶׁה
וַיַּחֲזֹק אֶת יָדוֹ בְּאַלְהִים וַיִּנְחַמְהוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ אֵל תִּירָא כִּי לֹא תִמָּצֵאָה
יָד שְׂאוּל אָבִי. הִנֵּה לְמֶלֶךְ נִמְשַׁחְתָּ
וְתִמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל. לְמַשְׁנֶה לָּהּ אֶהְיֶה אֲנִי.
זֹאת יֵדַעְתִּי וְגַם שְׂאוּל אָבִי בֶן יוֹדֵעַ.
עוֹד הַפֶּעַם אִישׁ עַל צִוְּאָרֵי רֵעֵהוּ נָפְלוּ
עוֹד הַפֶּעַם אִישׁ בְּחִיק אָחִיו הִשְׁתַּפֵּךְ נֶפֶשׁ.
וַיִּכְרְתוּ בְרִית לִפְנֵי יְיָ שְׁגִיהֶם יָחַד.
וַיָּשָׁב דָּוִד בְּחֹרֶשֶׁה וַיּוֹנָתָן שָׁם דֶּרֶךְ
אֶל בֵּיתוֹ הַגִּבְעָה עִיר מוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ.
וְלֹא רָאוּ עוֹד אִישׁ רֵעֵהוּ עָלֵי תֵּבֵל אֶרֶצָה. —

כִּי גַעַמָּה נִפְשׁ יְהוֹנָתָן! אֶת כָּלִילַת יִפְיֹ
 תִפְאֶרֶת זָרַע מְלוּכָה, הוֹד בְּנֵי אָדָם יַחַד!
 אִם אֶזְכְּרִי יַחַד לִבִּי, וְנִפְשִׁי רוֹמְמָה.
 נֶאֱמַן לִבִּי וְזֶה כְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר.
 אֶהְבֶּתְךָ אֵשׁ אֱלֹהִים לְהַבְיָה יְדִידוּתִיךָ,
 מֵהֵיכַל מֶלֶךְ מִעַרְשׁ שָׁנִי יִדְרֶת
 לְבַקֵּשׁ אוֹהֵב נִרְדָּף בִּישִׁימוֹן יִלַּל תַּהוֹ.
 וְנִקְלוֹת עוֹד מְזֹה, עֲנוּתְךָ נִפְלְאָה,
 לָךְ יֵאָתָה כִּסֵּא אָבִיךָ, אֶתָּה יוֹרֵשׁ עֶצֶר.
 וְתֹאמַר לְאוֹהֲבֶיךָ: "אֶתָּה מֶלֶךְ וְאֲנִי מְשֻׁנָּה."
 בָּלֵב אָבִיךָ קִנְיָאָה, נִפְשׁוֹ נָקָם מְלֹאָה,
 וְאֶתָּה מָלֵא אֶהְבָּה לְלוּבֵשׁ בְּהָדָר יִקְרָה,
 וּפִיךָ מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר לוֹ: "לְמַלְכוּת עֲתִידָתְךָ"
 וְתִסְלֶסְלֶהוּ עוֹד טָרָם לְמְלוּכָה הַצְּלִיחַ.
 עוֹדוֹ מְרֻדָּף בְּלִי חֹשֶׁךְ, בִּימֵי מְרוּדִים וְעֲנִי
 תִשָּׁח תִּשְׁפֹּל לְפָנָיו לֵאמֹר: "מְשֻׁנָּה אֲנִי"
 יַעַן יָדַעְתָּ עֲרֻכּוֹ, נִעְלָה עַל אָדָם יַחַד.

על שִׁכְמוֹ נִאָּוָה הַמִּשְׁרָה, על רֹאשׁוֹ עֲטָרָה.
וְאֵין קִנְיָאָה אֵין חֶמְדָּה בְּלִבָּהּ וְתַכְיֵהוּ. —
שׁוֹפְטֵי אָדָם! אֵל תִּקְוֶטוּ בְּדוֹר פּוֹשֵׁעַ
מִכְבִּירֵי הוֹהָה עָלֵי הוֹהָה, שָׁבֵר עָלֵי שָׁבֵר,
הִמָּה בְּעוֹכְרֵי דָוָר, וַיְמִי עֲלוֹמִיו יַעֲצִיבוּ,
אֵל תִּאֲשִׁימֵם, נֶפֶשׁ אַחַת תִּכְפֹּר עָלֵימוֹ,
נֶפֶשׁ יְהוֹנָתָן הַמְּסוּלָּאָה וְרַבַּת עֶרְךָ,
בְּעָבוֹרוֹ כָּל בְּנֵי דָוָר נִשְׁוִי חֲטָאָה כְּסוֹי פֶּשַׁע.
בְּצִדְקוֹ יִמְלֹט חַבֵּל, יִטְהַר כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.

רְאִינוּ צִדְקַת צְדִיק, רְאִינוּ וְשִׂמְחָנוּ.
עֲתָה רִשְׁעַת רִשְׁעִים נִבְיָטָה עַל מֶרֶץ נֶפֶשׁ.
חָרְשׁוּ הַזִּיפִים עַל דָּוָר מַחֲשָׁבַת אֶן.
בְּמִדְבָּר סְבִיבוֹתָם שָׁכֵן צְדִיק בְּרֹאשׁ חֵילָהוּ,
לֹא הִרְעָה וְהִשְׁחִית לְאִישׁ, חוֹמָה הָיָה לָמוֹ
מִגֵּן וּמִחֲסֵה מִשְׁוֹרְדֵי יוֹם וְחוֹמָסֵי לַיְלָה,
וְהִמָּה חֲלָף תִּגְמֹלוּהָ לְאַבְדּוֹ וְקָמוֹ.

וַיַּעֲלוּ הַיּוֹפִים אֶל שְׁאוֹל גִּבְעָתָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ: "הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ
 "שֵׁם בְּמִצְדּוֹת בְּחִירְשָׁה אֲשֶׁר בִּישִׁימוֹן יְמִינָה.
 "וַנַּעֲתָה לְכָל אֹת נִפְשָׁךְ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת
 "רֹד, וְלָנוּ הַסִּגִּירוֹ בְּיָדְךָ אֲדוֹנָנוּ."
 כָּלוּ הַשּׁוֹטְנִים לְדַבֵּר וַעֲיָנִי שְׁאוֹל אֹרֹו
 וַיֹּאמֶר: בְּרוּכִים אַתֶּם לֵאלֹהֵי שָׁמַיִם
 כִּי חֲמַלְתֶּם עָלַי וְשׁוֹבַכְתֶּם נֶפֶשׁ נַעֲצָבָת.
 הַיּוֹם גִּלּוֹתֶם מִלְכִּי אֶבֶן מַעֲקָת.
 הִנֵּה עָתָה יְרוּחַ לִי, עָתָה אֲשַׁאֵף רוּחַ.
 אֲנַקְמָה בְּעַבְדִּי מֹוֹרֵד, גִּמּוֹל יָדוֹ אֲשִׁיבָה.
 לָכוּ נָא בְנֵי הַבֵּינֹו עוֹד, דַּעוּ וִירָאוּ מְקוֹמָהוּ
 וּבְכָל אֲשֶׁר תִּדְרוּךְ בָּךְ רַגְלוֹ תִשְׁיִמוּ עֵינַי.
 וַתָּרוּ כָּל הַמַּחֲבָאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁמָּה.
 כִּי אָמְרוּ לִי, כִּי עָרוֹם יַעֲרִים הוּא, יִשְׁמְאִילָהּ
 אִם יִמִּין, וַיִּמִּין כִּי יִשְׁמְאִיל, וְאַתֶּם תִּשׁוּבוּ
 אֵלַי אֶל גִּבּוֹן, וְהִלַּכְתִּי אַתְּכֶם וְחִפְשֹׁתִי

אוֹתוֹ בְּכָל אֲלָפֵי יְהוּדָה, אִם יִשְׁנֻ בָּאָרֶץ.
וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וַיִּבֶּהוּ.

וַדָּוִד וְאֲנָשָׁיו חָנוּ בְּמִדְבַּר מַעֲוֹן יְמִינָה
לִישִׁימוֹן בְּעֶרְכָּה, וּשְׁאוּל וַחֲיִילוֹ קָרְבוּ
לְבַקֵּשְׁהוּ, וַיִּגִּדּוּ לְדָוִד וּלְרֵד הַסֵּלַע,
וַיִּשְׁכֹּן בְּמַעֲוֹן, וַלְבוּ נָכוֹן בְּטוֹחַ
וַיֹּאמֶר: "לִי לֹא אִירָא, בּוֹ חֲסִיתִי,
עָלְיוֹ סִמְכָה נַפְשִׁי, נִפְלְאוֹת יַצִּילָנִי.
הָאוֹיֵב קָם עָלַי בְּעֵתוֹתַי פֶּתְאוֹם יִבְעֹתוּהוּ,
גַּם עָלְיוֹ יָקוּם אוֹיֵב, אַחֲזֹר יִסִּיגְהוּ,
וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹרְרִי, כִּי יַחְרֹד חֲרֹדֶת מָוֶת,
אִוּ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּנְדָרִי לְאַלְהֵי.
וַיִּקַּח כָּלִי זִמְרָה, וַתִּלְבַּשְׁהוּ הָרוּחַ
וּבִגְדֵינֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד שֶׁר הַמְּנַצֵּחַ:
(* אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי

וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּדַיְגֵנִי׃
 אֱלֹהִים שָׁמַע תִּפְלֹתַי
 הָאֵוִינָה לְאִמְרֵי־פִי׃
 כִּי יָרִים וְקָמוּ־עָלַי
 וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
 לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְדָם סֵלָה׃
 הִנֵּה אֱלֹהִים עֶזְרִי לִי
 אֲדָנִי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי
 יָשִׁיב הָרַע לְשָׂרָהִי
 בְּאַמְתָּךְ הִצְמִיתָם׃
 בְּנִדְבָה אִזְכָּח־הֶלֶךְ
 אֹדֶה שִׁמְךָ יי כִּי־טוֹב׃
 כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי
 וּבְאִיְבֵי רָאִתָּה עֵינִי׃

בְּאִשֶּׁר יַחְלוּם הָרַעַב וְהִנֵּה לִפְנֵי אֵכֶל
 יוֹשִׁיט כַּפּוֹ לְבָלְעוֹ. וְהִקִּיץ וְרִיקָה נַפְשָׁהוּ.

בֵּן דְּמִתָּה נָפֶשׁ שְׂאוּל לְשִׁבּוּעַ נָקָם, וְאִין.
 הַנִּרְדָּף מוֹל עֵינָיו, יָדוֹ הָדָה לְחִפְשָׁהוּ
 אוֹלָם כַּעֲבוֹר סוּפָה יִחְלֹף יַעֲבוֹר וְאִי־נָנוּ. —
 שְׂאוּל וַצָּבָא חִילוּ בְּמִדְבַּר מְעוֹן הַגִּיעוּ.
 וַיִּשַׁג שָׂמָּה אֶת דָּוִד וּגְבוּרֵי חֵיל
 אֲשֶׁר אִתּוֹ, מִצַּד הָהָר מִזֶּה חוֹנִים הָמָּה,
 וְשְׂאוּל וַצָּבָאוּ בָּאוּ מִצַּד הָהָר מִנֶּגֶד,
 וְדָוִד נִחָפוּ לְלָכֶת חֵישׁ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ,
 וְאֲנָשֵׁי שְׂאוּל עוֹטְרִים אוֹתוֹ וְחִילוֹ לְחִפְשָׁהוּ
 וַיְהִי בְּאַפָּם מָקוֹם לָנוֹם הִנָּה וְהִנָּה,
 עוֹד מֵעַט וְדָוִד גָּפַל בְּיַד שְׂאוּל רוֹדְפָהוּ. —
 וְהִנָּה מִלֶּאךָ בָּא אֵל שְׂאוּל לֵאמֹר: מִהָרָה וְלָכָה
 כִּי הַפְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ, בְּחֵיל רַב בְּאַרְצָהּ נָפְלוּ.
 כְּשִׁמוֹעַ שְׂאוּל הַבְּשׂוּרָה זַע וַיִּלָּכֶת,
 וַיַּעֲזוֹב מִרְדּוֹף אַחֲרֵי דָוִד, וַיִּפֹּן
 וַיֵּלֶךְ לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים לְגַרְשָׁם מִן הָאָרֶץ.

על-כן לסלע זה סלע המחלקות קראו.
כי שם גחלק מחנה ממחנה ולא לחמו.

קול אל קול קורא מבשר בזבול הרקיע.
רני פלט. רני פלט. צבא עליון הריע:
גפלאות עשית זה. על-כן גחורה
בשמים ענה ועל הארץ חסדיה
חלצת עני מעניו. מצר פדיתהו
לרודף שלחת רודף אחר הסיגהו.
דוד משיחה ראה בשונאיו והחליף כח.
ירועו בבירים ולמתי מספר מנוח.
אשרי עו לו בך אלהי צבאות מלכנו.
ידמו מתי שאול. ונחנו בך תפארתנו.

שִׁיר שִׁמְיָנִי

יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
שמן ראש אל יני ראשי

בְּגִיד עִם בְּשָׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ מְשֻׁחַ
יַפְעַת הוֹד נֹר עַל רֹאשׁוֹ תְּנוּחַ
נֶאֱדָר וְנוֹרָא לְעַמּוֹ, קְדוֹשׁ לְאֱלֹהִי
לְבוֹ בֵּיד יי לְאִשֶּׁר יַחְפוֹץ יִטְהוֹ
חוֹתֶם עַל לֵב חוֹתֶם עַל יָד יְשִׁימָהוּ
יִנְשְׂאוּ יִנְטְלוּ גְבוּהַ עַל גְּבוּהַ.

כִּי קֹדֶשׁ הוּא לֹא חָלוּ בוֹ יָדַיִם
 כָּל הַמְחַלֵּל כְּבוֹדוֹ יֵאָשֵׁם כְּפָלִים
 גַּם כְּבוֹד יְיָ חָלַל בּוֹזֵה תַּפְאֶרֶת
 מֶלֶךְ אֵל תִּקְלָל גַּם בְּסֶתֶר חֲדָרֶיהָ
 אֲנִי תִרְאֶה אֵל תִּבְהַל מִשְׁפָּטֶיהָ
 עַל שְׁגִיגַת שְׁלִיט הִלֵּא תִכְסֶּה הָעֵטָרֶת.

אֲשֶׁר מִמְּכֹון שְׁבָתוֹ עָלִי אֶרֶץ יִשְׁגִּיחַ
 יִסֵּר לְאֻמִּים וּנְגִידֵיהֶם יוֹכִיחַ
 יֵדִין מְלָכִים כִּי יִפְרְצוּ עֲלֵיהֶם פָּרִץ
 הֵן בָּיְדוּ שֶׁבֶט אֶף וּמִטָּה זַעַם
 לוֹ חֲצִי מָוֶת לוֹ בָּרָקִים זֶרַעַם
 בְּקוֹמוֹ לִשְׁפּוֹט עַם יַחַד נָסִיבִי אֶרֶץ.

שִׁיר שִׁמְיָנִי

יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
שמן ראש אל יני ראשי

בְּגִיד עֵם בְּשֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ מְשֻׁחַ
יִכְעַת הוֹד נֹר עַל רֹאשׁוֹ תְּנוּחַ
נִאֲדָר וְנוֹרָא לְעַמּוֹ, קְדוֹשׁ לְאַלְהֵי
לְבוֹ בֵּיד יי לְאִשֶּׁר יַחְפוּץ יִטְהוֹ
חוֹתֶם עַל לֵב חוֹתֶם עַל יָד יְשִׁימָהוּ
יִנְשְׂאוּ יִנְטְלוּ גְבוּהַ עַל גְּבוּהַ.

כִּי קֹדֶשׁ הוּא לֹא חָלוּ בוֹ יָדַיִם
 כָּל הַמַּחֲלִיל בְּבוֹרוֹ יֵאָשֵׁם בְּפָלִים
 גַּם בְּבוֹר יִי חֲלִל בּוֹזֵה תַּפְאֶרֶת
 מֶלֶךְ אֵל תִּקְלָל גַּם בְּסֵתֶר חֲדָרֶיהָ
 אֲזֶן תִּרְאֶה אֵל תִּבְהִל מִשְׁפָּטֶיהָ
 עַל שִׁנְיֹת שְׁלִיט הִלֵּא תִכְסֶּה הָעֵטָרֹת •

אֲשֶׁר מִמְּכּוֹן שְׁבָתוֹ עָלִי אֶרֶץ יִשְׁנִיחַ
 יִסֵּר לְאֻמִּים וַיַּגִּידֵיהֶם יוֹכִיחַ
 יִדִּין מְלָכִים כִּי יִפְרְצוּ עֲלֵיהֶם פָּרִץ •
 הֵן בָּיְדוּ שֶׁבֶט אָף וּמִטָּה זַעַם
 לוֹ חֲצִי מָוֶת לוֹ בָּרָקִים וְרַעַם
 בְּקוֹמוֹ לְשֹׁפוֹט עַם יַחַד נָסִיבִי אֶרֶץ •

חֶסֶד עֵין דָּוִד עַל בֶּן קִישׁ רוֹדְפָהוּ
 יָקָר בְּעֵינָיו הַמּוֹתָה לְאִישׁ שׁוֹנְאָהוּ
 מִפְּנֵי הַלֵּךְ מִדָּחִי אֶל דָּחִי
 יְדוֹ הַשִּׁנְתָּהוּ כֹּן לֹא נִגְעָה
 הַנִּרְאָה כְּזֹאת. אִם כְּזֹאת נִשְׁמָעָה?
 הַיִּמָּצָא אִישׁ אֶת אוֹיְבוֹ וְשִׁלְחוֹ וַיָּחִי?

וְדָוִד נִשְׁמַר בְּמַשִּׁיחַ יְיָ לִנְגֻזֵּה
 אֲטָם אֲזִנּוֹ עֶצֶת גְּבוּרָיו מִשְׁמוֹעַ
 וַיִּשְׁמַע בְּדַבְּרֵיו לְכָל הַשְּׁחִיתָהוּ:
 "יִהְיֶה לִּי צַדִּיק חֶסֶד וַיּוֹכִיחֵנִי.
 "אֱלֹהִים יָרִיב רִיבִי הוּא יְדִינֵנִי.
 "כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ יִפְקֹד עַל מַעֲשָׂהוּ."

בָּיִם סוֹעֵר יִגְרְשׁוּ מִיָּמָיו טִיט וְרָפֶשׁ
 כֵּן תִּגְעַשׁ רוּחַ קִנְאָה וְתַעֲבִיר נֶפֶשׁ גָּבֵר •
 חֲשִׁימֵן לֵב קִנְאָה, אָטוּם אֵזֶן וְטַח הָעֵינָיִם,
 יִרְדּוּף וְלֹא יִחְשׂוֹךְ, כּוֹרֶה שַׁחַת וַיִּטְמֹן רֶשֶׁת
 וַיִּפּוֹל בְּשַׁחַת יַפְעַל, בְּרֶשֶׁת יָדָיו טָמְנוּ • —
 אֵף כִּי נִזְרָאוֹת חָזָה שָׁאוּל עֵינָיו בְּעֵין
 שָׁם בְּסֻלֵּעַ הַמַּחֲלָקוֹת יָד אֱלֹהִים חוֹפֶפֶת
 עַל דָּוִד מְשִׁיחוֹ כָּעַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף נֶשֶׁר,
 כִּי הִגָּה אֵךְ כְּפֶשַׁע בֵּינוֹ וּבֵין הַמּוֹת,
 רוֹדְפֵיו סִבְבוּהוּ • — אֵךְ רָגַע יַעֲבֹר וַאֲיָנָמוּ,
 סָרוּ מִלֹּא-אֹיֵב לְקִרְאָת אֹיֵב לְלָבֶת,
 וְדוֹד רָאָה בְּשׁוֹרְרָיו, וְנֶפֶשׁ צַדִּיק נִמְלָטָה,
 בָּבֶל וְאֵת קִנְאָת שָׁאוּל לֹא סָרָה לֹא תִדְלָה •

עוד בְּעֶרְהָ בּוֹ רוּחַ נָקָם כָּאֵשׁ לְהִטֹּת.
 וַיּוֹסֶף לְבַקֵּשׁ אֶת הָדוֹד לְהוֹרִידוֹ שָׁחַת.
 עַד בֵּיַד נִרְדָּף נָפַל רוֹדֵף, וְעֵינָיו נִפְקְחוּ
 וַיֵּרָא כִּי לֹא אֹיֵב אֲשֶׁר חִרָף וַיִּגִּידהוּ.
 כִּי תַחַת רָעָה טוֹכָה, תַּחַת שְׁנֹאָה חֶסֶד.
 וַיֵּרָא וַיִּבּוֹשׁ, לִפְנֵי עֲבָדָיו בָּכָה מֶלֶךְ
 הַדּוֹדָה לוֹ אֲוִלָתוֹ, וְהִנָּחֵם עַל מַעֲשָׂהוּ —
 וַעֲזֹדְנוּ לוֹ שָׁב. עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה בְּזַעַם.

יָדַע הָדוֹד קִנְאָת שְׁאוּל כִּי מְאֹד קִשְׁתָּהּ
 וְכִי לֹא יִחַדֵּל הַקִּנְאָה מִבֹּא עוֹד לְרַדְפָּהּ.
 וַיַּעֲזוֹב מִצּוֹדֹת חִרְשָׁה שֵׁם נִחְבָּא עַד הִנָּה
 וַיֵּלֶךְ לְהִתְחַבֵּא בַּמִּצְדּוֹת עֵין גִּדִּי.
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שְׁאוּל מֵאַחֲרֵי אִישׁ פִּלְשֵׁת
 וַיִּגֵּד לוֹ לֵאמֹר: הִנֵּה הָדוֹד בְּעֵין גִּדִּי.
 וַיֹּאמֶר: „שָׁנְכָה יָדִי בַּפִּלְשֵׁתִים, יְכוּלָתִי.
 „עָתָה אֵלֶךְ בְּכַחִּי זֶה, אֲרִדּוּף הַפֶּעַם

„אֲשֵׁי בֶן יִשִּׁי צוֹרְרִי, וְלִמְנוֹת אֶתְנָהוּ.
 „רַחֵם לֹא אֶרְחָמֶנּוּ, יִכָּחַד מִן הָאָרֶץ.“
 וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּחוּרֵי חֵיל
 וַיֵּלֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּכָל אֹתוֹת נֶפֶשׁ. —
 אַךְ הִפִּיר אֱלֹהִים עֲצָתוֹ, הִנִּיא מַחְשָׁבוֹת גָּבֹר
 אָנָּה אֶת שְׂאוֹל לִידֵי דָוִד בְּמִקְרָה רָנַע,
 וַיִּהְיֶה לְבַב מֶלֶךְ, וַיֵּרֶךְ בְּשֶׁמֶן
 וַיֵּדַע כִּי הִסְכִּיל עָשׂוֹ לְטָמוֹן לְצַדִּיק רֶשֶׁת.

וַיְהִי בְּלָכְתוֹ עַל-פָּנָי צוּרֵי הַיַּעֲלִים לְבַקֵּשׁ שָׁמָּה.
 וַיָּבֹא אֶל גְּדֵרוֹת הַצֹּאֵן אֲשֶׁר עַל הַדֶּרֶךְ
 וַשֵּׁם מַעְרָה וַיָּבֹא שְׂאוֹל לְהִסֵּךְ אֶת רַגְלָיו
 בְּדֶרֶךְ מֶלְכִי קָדָם לְסוּךְ רַגְלָם בְּשֶׁמֶן. —
 וַדּוֹד וַאֲנָשָׁיו בִּירְכָתִי הַמַּעְרָה יֵשְׁבוּ,
 וְסָבִיב לָמוֹ שֶׁקֵּט וְדַמְיָה בְּדַמְיָת לַיֵּל
 אֵין פּוֹצָה פָּה וּמַצְפִּצָּה, כָּל אֲנֹן שׁוֹמֵעַ.
 כָּל נֶפֶשׁ רוֹמָמָה, בְּעֵטוֹף לֵב הַמְּשׁוֹחַ

נָעִים וְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל מִטִּיב גִּגֵּן וְזָמֵר.
וּמִשְׁכִּיל לָדוֹד הַפֶּלֶא שְׁפָתָיו תִּטּוֹפְנָה:

קוֹלִי אֶל־יְיָ אֲזַעֵק

קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶתְחַנֵּן:

אֲשַׁפּוֹךְ לִפְנֵי שִׁיחִי

צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד:

בְּהִתְעַטֵּף עָלַי וְרוּחִי

וְאַתָּה יִדְעָה נְחִיבָתִי

בְּאַרְחֻז־אֶהְלֶךְ

טָמְנוּ פֶה לִי:

הִבֵּט יָמִין וְרָאָה

וְאִין־לִי מִכִּיר

אֶבֶר מָנוֹס מִמֶּנִּי

אִין דּוֹרֵשׁ לִנְפָשִׁי:

זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יְיָ

אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי

חֲלָקִי בָאָרֶץ הַחַיִּים
הַקְשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי
כִּי־דִלּוֹתִי מְאֹד
הִצִּילָנִי מִדָּפִי
כִּי אֶמְצֹו מִמָּנִי:
הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי
לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ
כִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים
כִּי תִגְמַל עָלַי:

קוֹל גְּעִים קוֹל דְּמָמָה דָּקָה דוֹד הַשְׁמִיעַ.
בְּפִי הַמַּעְרָה לֹא נִשְׁמַע זְמֶרֶת יִרְכּוּתֶיהָ
אֲךָ בִּשְׁחָקִים הֶאֱזִינוּ, אֶרְאֵלִים שַׁעֲשְׁעוּ.
וַיְהִי אֲךָ כָּלָה הַמְּזֹמֵר לִנְגֹן מְזֻמָּרָהוּ
וְרַגְלֵי שְׁאוּל אֶל פֶּתַח הַמַּעְרָה צָעְדוּ. —
רְאוּהוּ דוֹד וְחִילוֹ, חֲשֹׁבוּהוּ בְּרֹאשׁ חִיל,
וַיֵּאָחֶז אִישׁ חֶרֶבוֹ וַיַּעֲרֹכּוּ לַמַּעְרָכָת.

בְּרֹאוֹתָם כִּי לָבְדוּ בָּא אֶךְ לְהַסֵּךְ רִגְלִים
 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו: חֲזֹק אֲדוֹנֵינוּ!
 הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּשָׂר לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 לֵאמֹר: הִנֵּנִי נֹתֵן אֶת אוֹיְבֶיךָ בְּיָדְךָ.
 עַתָּה עֲשֵׂה לּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ כִּי יָכוֹלֶת.
 וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ בָּלֵט אֶל הַמֶּלֶךְ
 וַיַּכֶּת כִּנָּף הַמַּעִיל אֲשֶׁר לְשָׂאוֹל וַיֵּלֶךְ
 וַיָּשָׁב לְאֲנָשָׁיו. וְהִנֵּה כְּהֵלֶם פָּעַם
 גַּפְעַם לֵב דָּוִד עַל כְּרָתוֹ כִּנָּף הַכְּבֹד
 אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ. וַיִּהְיֶה אֶת אֲנָשָׁיו וַיֹּאמְרוּ:
 "חֲלִילָה לִּי מִיּוֹ מַעֲשׂוֹת זֹאת לְשָׁלוֹחַ
 יָדִי בְּאֲדוֹנֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. כִּי מִשִּׁיחַ
 יְיָ הוּא, עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ."
 וַיִּשְׁמַע אֶת אֲנָשָׁיו בְּדִבְרֵי הַשֶּׁבֶל וַדַּעַת
 וְלֹא נָתַנוּם לְקוֹם וּלְגַעַת יָדָם בַּמֶּלֶךְ.
 וְשָׂאוֹל קָם מִן הַמַּעְרָה וַיֵּלֶךְ לְדָרֶךְ.

אַחֲרֵי כֵן יָצָא דָוִד מִן הַמְּעָרָה חוּצָה
 וַיִּקְרָא אַחֲרָיו שְׂאוּל לֵאמֹר: „אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ!“
 וַיִּבֹט שְׂאוּל אַחֲרָיו, מִשְׁתָּאָה לְדַעַת
 קוֹל מִי קוֹרֵא, קוֹל עָרֵב לְאָזֶן שִׁמְעַת,
 קוֹל עוֹזֵר מַעֲמָקֵי לֵב, וַיּוֹרֵד חֲדָרֵי בָטָן.
 „זֶה הַקּוֹל קוֹל דָּוִד, אִישׁ מְרוֹדוֹת יִשְׁבִּיעָנִי,
 הֵהוּא יִקְרָא שְׁמִי בְּאַהֲבָה וּבְמִתְקַן שְׁפָתַיִם?“ —
 וַיִּקְוֶה דָּוִד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶפְסִים אֶרְצָה
 וַיֹּאמֶר: „לָמָּה אֲדֹנָי לְדַבֵּת אָדָם שִׁמְעַת
 הָאִמָּרֶת הַזֶּה דָּוִד מִבִּקֵּשׁ דַּעְתָּה?
 הֲנֵנּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיהָ כִּי שָׁקֵר
 „עָנֹו בִּי הַשּׁוֹטְנִים לְדַאֲבוֹן נַפְשִׁי גַם נִפְשָׁה,
 כִּי נִתְּנָה „ בְּיָדִי וְאָמַר לְהִרְגָּהּ
 „בְּחַיּוֹתָהּ בַּמְּעָרָה, וְתַחֵם עֵינִי עָלֶיהָ
 „וְלֹא אָבִיתִי שְׁלוֹחַ יָד בְּאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 „כִּי מָשִׁיחַ „ הוּא, אָבִי! רְאֵה נָא כִנָּף מַעֲיָלָה
 „בְּיָדִי, הֵן בְּכָרְתִּי הַכִּנָּף וְלֹא הִרְגֵּיתִיהָ

"דע נא איפוא בי בדי אין רעה ופשע.
 "לא חטאתי לך לא פשעתי, לא שונאך אני
 "מתמול שלשום ואתה צודה נפשי לקחת.
 "ישפוט יי ביני ובינך ונקמני
 "יי ממה, אולם ידי בך אל תהי.
 "באשר יאמר משל קדמוני: מרשעים יצא רשע.
 "ראש שבטי ישראל! איה נא תפארתך?
 "אחרי מי יצא מלך ישראל בחיל ורכב?
 "אחרי מי רודף? אחרי פרעוש, אחרי כלב.
 "יריב יי ריבי וישפטני מידך." —
 "וען שאול, ועיניו פגחל גזלו דמע:
 "הקולך זה בני דוד? הוה! הכלם הכלמתני!
 "צדיק אתה ממני, כי אתה החסד
 "והטובה גמלתני, ואני רעה גמלתיך.
 "הגדת היום טוב לך ורוממות נפשך
 "כי סגרני יי בידך ולא הרגתני
 "וכי ימצא איש אויבו ובדרך טוב שלחהו?

"יִשְׁלַמְךָ יי בַּחֲסֵד עָמִי עֲשִׂיתָ. —
 "וְאַנִּי יָדַעְתִּי כִּי תִמְלֹךְ, וְקָמָה בְיָדְךָ
 "מִמְּלַכֶּת יִשְׂרָאֵל, מִזִּרְעָךָ לֹא יִסּוּר שְׁכֶמְךָ.
 "וְעַתָּה הַשְׁבֵּעָה נָא לִי בַּי אֱלֹהֵינוּ
 "אִם תִּכְרִית אֶת זִרְעִי אַחֲרֵי מִן הָאָרֶץ
 "וְאִם תִּשְׁמִיד אֶת שְׁמִי וְהָאֲבֵד זְכָרִי מִקָּרֵב
 "בֵּית אָבִי." — וַיֹּאמֶר: אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ! —
 "וַיֵּלְכוּ וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ.

הַשְׁלֵמוֹ שְׁנֵי רָאשִׁים מְשֻׁוּחִים, נְגִידֵי שְׁכֵמֵי אֱלֹהִים.
 זֶה לְעַמָּת זֶה צְדָקָת לָבָם וְרַב עֲרֻכָם הִפְּרִיחוּ.
 יָדַע דָּוִד מֵרַח רוּחַ שְׁאוּל כִּי גִדְּלָה,
 כִּי אֲבֵד נָרוֹ וְקָרַן בֵּיתוֹ תִּגְדֵּעַ.
 צָר לוֹ עָלָיו, וְהוּא כְּגִבּוֹר לֹא יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ.
 הִנֵּה בְּסוּר אֱלֹהִים נֹעֵץ, וּמָה יַעֲשֶׂה גִבּוֹר? —
 נִכְנַע דָּוִד לִפְנֵי שְׁאוּל בְּעֵבֶר לְמַלְךְ.
 יָדוֹ לֹא נִגְעָה בְּמַלְכוּתוֹ בַּחוּט לְרַחֵב.

לֹא הִשְׁתַּדֵּר בְּעָמּוֹ כָּל עוֹד שְׂאוֹל חַי בְּאֶרֶץ.
 וְשְׂאוֹל חָדַל מִשְׁנוֹא אֶת דָּוִד וּלְקַנְיָהּוּ.
 יָדַע כִּי הֵבִין יְיָ אֶת כָּסְאוֹ לָנֶצַח
 וְגַר עוֹלָם יִהְיֶה לוֹ לְקוֹם בִּימֵי יִרְחָ.
 וְשִׁוּא תַעֲמוֹל יַד מִשְׁבִּית עִם יְיָ יִבְנֶה בַּיִת.
 וַיֹּאמֶר נֹאֶשׁ, וְלֹא שָׁם עוֹד מִגִּמַּת פְּנִימוֹ
 לְהִכְרִית גִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁמִידוֹ מִן הָאֶרֶץ.
 אֵף זָכַר חֲסִידֵי דָוִד, אֲשֶׁר חָסָה עָלֵיו עֵין
 עֵת נִסְגַּר בִּידּוֹ, וּבִדְרֹךְ טוֹבָה שְׁלַחָהּ
 וַיִּכַּר נֶפֶשׁ דָּוִד כִּי נִעְלָה וְרוּמָמָה.
 "לֵךְ בֶּן יִשְׂרָאֵל, לֵךְ יְאֻתָּה תִּהְיוּ וְתִפְאֶרֶת
 "לֵךְ חֲמִדַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַל רֹאשָׁהּ הָעֲטֹרֶת"
 אָמַר שְׂאוֹל, וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ גִּבְעָתָה.
 וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עַל הַמְּצוּדָה עָלוּ הִמָּה
 וְלֹא יָרְאוּ עוֹד מִפְּנֵי שְׂאוֹל, וַיֵּשְׁבוּ בְטָח.

כִּי הָאֱמִין כּוֹאֵת, עַל לֵב מִי עֲלָתָה כְּאֵלָה.
 אֲשֶׁר פָּעַל שָׁמַן, אֲשֶׁר עוֹלְלוּ מִשְׁחִיתִי נֶפֶשׁ!
 אַחֲרֵי כְרוֹת הַבְּרִית וּלְבָבוֹת יַחַד נִפְגְּשׁוּ
 אַחֲרֵי רְאוּתוֹ עָמְלוֹ לָרִיק וַיִּגִּיעוּ לְאַפָּס
 בָּא שָׁאוּל עוֹד הַפֶּעַם בְּרֹאשׁ אֲנָשֵׁי חֵיל
 לְבַקֵּשׁ נֶפֶשׁ דָּוִד וּלְהוֹרִיד חַיּוֹ שְׁאוּלָה.
 וְאֵת פְּעֻלַּת שׁוֹטְנִים אוֹיְבֵי דָוִד וְשׁוֹנְאֵי מֶלֶךְ
 הִסִּיתוּהוּ יוֹעֲצִים רָעִים, חֵץ לְשׁוֹנֵם שָׁנָנוּ
 לֵאמֹר: „מַה לָּךְ הַמֶּלֶךְ כִּי רִפְתָּה רוּחְךָ?
 „עוֹד לֹא נֹאשָׂה הַתְּקוּהָ, עוֹד יֵדְךָ גְּבֻרַת
 „לְהַכְרִית צָר וְאוֹיֵב הַחוּמָּם עֲטָרַת רֹאשְׁךָ.
 „אַל תִּפֹּת מַחְלָקוֹת לְשׁוֹנוֹ וְחִכּוֹ רַךְ מִשְׁמָן
 „קָרְבוֹ הוֹזַת מְרָמָה וְתֶךְ, כָּלוּ מִתְעַתֶּע.
 „בְּשִׁפְתַּי רִמְיָה יִגְנוֹב לְבָבוֹת, וְלֹא אֵל בְּחָרָהוּ.
 „אַל תִּחְשׁוֹב לוֹ צְדָקָה וְחֶסֶד כִּי לֹא הִרְגָּךְ
 „בְּכַרְתּוֹ כִּנְף מִעֲלֶיךָ, לֹא בָתָם וַיִּשָּׂר
 „לֹא בְטוֹב לֵב עָשָׂה, אֶךְ מִירְאָה מִפְּנֵינוּ.

„כִּי לוֹ נָגַע בָּךְ יָד, לְקַרְעִים נִתְחַנוּהוּ.
 „יָדַע וְאֵת הַמִּוֹרָד, עַל כֵּן בְּשָׁלוֹם שְׁלָחָהּ. —
 אֹוִי לָכֶם מִחֲרֹתֵי רִיב, לְשׁוֹנֵכֶם כְּחֶמֶת נַחֲשׁ!
 כּוֹנְנֵנוּ חֲצֵם לִירוֹת וַיּוֹרוּ בָלָב הַמָּלָה.
 הִעִירוּ קִנְיָתוֹ לְלָבוֹשׁ נָקָם עוֹד הַפֵּעַם.
 אֹולָם כְּאֶחָזוּ קֵשׁ אֵשׁ, וְהַחֲשֵׁשׁ תַעֲלֶה לְהַב.
 רָגַע וְהִנֵּחַ נִכְבְּתָהּ, הִתְעִיף בָּהּ וַאֲיִן
 כֵּן קִנְיָת שְׁאוֹל הָאֲחֵרוֹנָה כְּכַתִּיל בְּלִי שָׁמֶן
 כִּמְעֹט הִצְתָּה עֲמָמָה, וְתִכְבֵּ לְנֹצָח.

הַזִּיכִּירִים הַמְלָשָׁנִים בָּאוּ לְשָׁאוֹל גִּבְעָתָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ: הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ
 בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי יִשְׁיִמוֹן הַמִּדְבָּרָה.
 וַיִּקַּח שְׁאוֹל שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים בְּחֹרֵי חֵיל
 וַיֵּלֶךְ לִבְקֹשׁ אֶת דָּוִד אֶל מִדְבַּר זִיפָה.
 וַיַּחֲזֵן שְׁאוֹל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל הַדֶּרֶךְ.
 וְדָוִד יוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁכֵּן לְכַטָּח.

וַיִּשְׁמַע כִּי בָא שְׁאוּל אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה
וְלֹא הָאֱמִין. וַיִּשְׁלַח מְרַגְלִים לְתוֹר וּלְדַעַת.
וַיַּדַּע כִּי בָא שְׁאוּל אֵל נָכוֹן לְבַקֵּשׁהוּ.
וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ.

סָר פַּחַדוֹ מִפָּנָיו שְׁאוּל. וַנִּפְשׁוּ מֵאֵד יָדַעַת
לְהַתְרַצוֹת עִם אֲדוֹנָיו אוֹהֵב מִשְׁפָּט וְצָדִיק.
וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שְׁאוּל חָנָה שָׁמָּה.
הַמֶּלֶךְ שָׁכַב בְּמַעְגָּל. וְסָבִיב לוֹ שֵׁר צָבָאָהוּ
אֲבִנֵּר בֶּן גֵּר וְכָל עַם הַחֵיִל כָּלָם יִשְׁנׁוּ.
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל אִישׁ הַחֵתִּי, אַחֵימֶלֶךְ.
וְאֵל אֲבִישׁי בֶן צְרוּיָה אַחֵי יוֹאָב שֵׁר הַחֵיִל:
מִי יֵרֵד אֵתִי הַמַּחְנֶה אֵל הַמֶּלֶךְ?
וַיֹּאמֶר אֲבִישׁי: יְרוּד אֵרֵד אִתָּךְ אָנִי.
וַיָּבֹא דָוִד וְאֲבִישׁי אֵל הָעָם לִלְחָה
וְהִנֵּה שְׁאוּל שָׁכַב יָשֵׁן בְּמַעְגָּל לְבָטָח
וְחֲנִיתוֹ מִרְאשֵׁתָיו הִיָּתָה מְעוּכָה בָּאָרֶץ
וְאֲבִנֵּר וְעַם הַחֵיִל שׁוֹכְבִים יִשְׁנִים סָבִיבָהוּ.

וַיֹּאמֶר אָבִישׁי אֶל דָּוִד: הֲאֵחָ רָאִינוּ!
 סָגַר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אוֹיְבֶיךָ בְּיָדֶיךָ.
 וְעַתָּה אֲפָנוּ גַּם בַּחֲנִית וּבֶאֱרִץ
 פָּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנָּה לוֹ. וַחֲדַל לָנֶצַח.
 וַיֹּאמֶר דָּוִד: חֲלִילָה! אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ.
 כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְיָ אֱלֹהֵי
 וְנִקָּה? לֹא גָחַנוּ כִּי אִם יְיָ יִגְפָנוּ
 אוֹ יוֹמוֹ יָבֹא וּמָת. אוֹ בְּדָבָר אוֹ בְּחָרֶב.
 בְּמִלְחָמָה יִרְדּוּ וְנִסְפָּה. וְלֹא חָגַע בּוֹ יָדָנוּ.
 וְעַתָּה קַח גַּם הַחֲנִית וְאֵת צַפְחַת הַמַּיִם
 אֲשֶׁר מִרְאֲשׁוֹתָיו וְגִלְכָּה לָנוּ. — וַיִּקְחוּהוּ
 וַיֵּלְכוּ לָהֶם. וַיֵּאֵן רוּאָה וַיֵּאֵן יוֹדֵעַ
 וַיֵּאֵן מִקִּיץ. כִּי תִרְדַּמְתָּ יְיָ עָלֵיהֶם נִפְלָה.

וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעַל שָׁמָּה
 עַל רֹאשׁ הָהָר מִרְחוֹק רַב הַמָּקוֹם בִּיגִימוֹ.
 וַיִּקְרָא אֶל הָעָם וְאֶל אֲבִנֵי בִכְח:

„הלא תענה אבנר!“ ויען אבנר ויאמר:
 מי אתה קראת אל אדונינו המלך?
 ויאמר אליו דוד: „שר הצבא! שמעני.
 „הלא איש אתה ומי בישראל כמותך
 ולמה לא שמרת אל אדוניך המלך.
 „כי בא אחד העם להשחית נפש יקרהו.
 „חי יי! כי אשמים אתם, כלכם בני מות.
 „על אשר לא שמרתם אדוניכם משיח אלה.
 „ועתה אי חגית המלך וצפחת המים
 „אשר מראשתי?“ — ותפקחנה עיני המלך
 וישמע ויבר את קול דוד, ויאמר:
 „הקולך זה בני דוד? האתה קראת?“
 ויאמר דוד: „קולי, אדוני המלך!“
 „שאני כי אדבר, ועל פניך אוכיחה.
 „למה דלקת אחרי בלי חשך? מה עשיתי
 „ומה בידי רעה? — שמע נא אדוני המלך.
 „אם יי אלהים הסיתך בי, מנחה יריח.

"וְאִם בְּנֵי הָאָדָם, אֲרוּרִים לִפְנֵי יְיָ הַמֶּלֶךְ
 "כִּי גֵרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם בְּנִחַלְתָּ יְיָ מִהֶסְתַּפַּח.
 "לֵאמֹר: "לֵךְ עֲבוֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים כְּגוֹי אֶרֶץ"
 "כִּי בָעֵינֶי אֲדַמַּת קֹדֶשׁ לְדֶרוֹךְ כַּף רֶגֶל
 "עַל אֶרֶץ טַמְאָה, בְּאֱלֹהֵי גֹבֶר סָפַקְתִּי. —
 "כַּאֲשֶׁר יִדְרוֹף הַקּוֹרָא בְּהָרִים תִּנְיִדְנִי,
 "אֵל יְפוֹל דָּמִי אֶרְצָה מִנֶּגֶד בְּנֵי אֱלֹהִים.
 "עַד אֲן יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְצוּר צִיד
 "אַחֵר פָּרַעֲוֹשׁ אֶחָד? מָתִי תִשְׁקוּט וְתִגְנוֹחַ?
 "הֶרֶף גַּם יֵרֶךְ מֶלֶכְיָר דִּי אֵף חַיִּיהָ. —
 "נִיעַן שְׂאוּל: חֲטַאתִי שׁוֹב בְּנֵי דָוִד, שׁוֹבָה
 "כִּי לֹא אֶרַע לָךְ עוֹד, לֹא אוֹסִיף רִדְכָךְ
 "תַּחַת כִּי הַיּוֹם יִקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ
 "הִנֵּה הִסְכַּלְתִּי עָשׂוּ, הִרְבָּה לְמָאֵד שְׂגִיתִי.
 "וַיֹּאמֶר דָּוִד: "הִנֵּה אֲתִי חֲנִית הַמֶּלֶךְ
 "יַעֲבֹר גַּם אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיִּקְחָהּ.
 "וַיִּי שֵׁיב לְאִישׁ כְּאִמּוֹנָתוֹ וְצִדְקָתוֹ.

"אֲשֶׁר נִחַנְךָ יְיָ הַיּוֹם בְּיָדִי וְלֹא אָבִיתִי
 "לְשַׁלּוֹחַ יָד בְּמַשׁוֹחַ בְּשָׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ.
 "וַהֲנֵה כְּאֲשֶׁר גָּדְלָה הַיּוֹם בְּעֵינֵי נִפְשָׁךְ
 "הַגָּדֵל נִפְשִׁי בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, מִצָּרָה לְחִלָּצִנִּי."
 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה לֵאלֹהֵינוּ,
 בָּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָוִד! יָדַעְתִּי בְּנֵי יָדַעְתִּי
 גַּם עָשָׂה תַעֲשֶׂה גַם יָכֹל תֻּכַּל וְתַצְלִיחַ. —
 וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ, וּשְׂאוֹל שָׁב לְמִקְוֵהוּ.

שיר שיעי

מענה נך ישיב חמה
ודבר עצב יעלה אף

חיים ומות ביד לשון הנמו
אמן לפה, ושפתים עז למו
לחרות אף, לשבית ריב, לצדיק ולרשיע.
לשון מרפא עין חיים, חטאים יניח,
ויש בוטה כמדקרות הרב, רוש יצמיח,
פי אויל מחתה, שפת חכם חן תביע.

כִּי יִחַטֵּא אִישׁ לְאִישׁ בְּחִמּוֹ כַּפִּים
 אוֹ אִם בְּדַבְרֵי מִצָּה יִגְרֶה אַפָּיִם
 חוֹטֵא כִּי יִתְרַפֵּס יִרְהֹב רֵעֵהוּ.
 בְּמַעֲנֶה רַךְ יֵשִׁיב חֲמָה יִשְׁכַּךְ זַעַם
 אוֹלָם דְּבַר עֶצֶב יִרְבֶּה פֶּעַם וְרַעַם
 נִרְגָּן גַּם כִּי יִצְדֵּק פִּיו יִכְשִׁילֵהוּ.

שְׁלַח דָּוִד אֶת דְּבָרוֹ בְּחֵן שְׁפָתַיִם
 לְשֹׁאוֹל מֵאִישׁ כָּלִבִּי מִסֵּת יָדַיִם.
 לֹא בָּא בְּשֹׁכְרוֹ לֵאמֹר: "חֲבֹתִי,
 "הֵן שֹׁכֵר לְחִילִי, עֲדִירִיךָ נָטְרוּ
 "מִחוּמָּי יוֹם וּלְיָלָה מִקִּנְךָ שָׁמְרוּ"
 אַךְ תַּחֲנוּגִים דִּבֶּר: "הֵב, אִם נִדְבַתְּ."

וְנָבֵל קָשָׁה לִבָּהּ, בְּשֵׁמוֹ בֶּן מַעֲשָׂהוּ
מַחֲסוֹר לְאִישׁ מֵאֵן תֵּת מִמוֹתֶיהוּ.
אֶה הָעֵיט בְּדוֹד, חֶרֶף אֲנָשֵׁי חֵיל,
אֲזִי יַעִיר הַגִּבּוֹר, וַיִּקֶּם בּוֹעֵם,
וַיֹּאמֶר: "רַב לִי, אֲנִקְמָה הַפֵּעַם" —
אֶךְ מִבּוֹא בְדָמִים מִנְעֶתָהוּ אֲבִיגַיִל.

אִשָּׁה טוֹב שֶׁבֶל לְקִרְאָתוֹ חֲרָדָה
בְּשִׁפְתַּי חֵן וְחֶמֶד לִפְנֵי צַעֲדָה,
מִלֵּאךְ מְלִיץ הַטִּיף נֶפֶת שִׁפְתֶּיהָ
מִגֵּד שָׁמַיִם פִּיהָ, מִגֵּד יַעֲדוֹן, —
שָׁמַע דּוֹד, וְהִשִּׁיב חֶרֶב אֶל גִּדּוֹן,
חֶם עַל בֵּית נָבֵל כִּי נָשָׂא פָנֶיהָ.

קִיץ לְכָל תְּכֵלֶה. וְיָבוֹל גַּם לְאַרְךְ אֲפִים.
 אָנוּשׁ לֵב אָנוּשׁ, פְּנָעִים יֶאֱחָזְרוּ וְיִזְוָע.
 גַּם כִּי יֵשָׂא אִישׁ מִכְאוּבוֹ וְיִסְבּוֹל בְּעַמִּים
 אֹו שָׁלֵשׁ, אִם עַד עֶשֶׂר יִחַטֵּם לְתַגְרֵת רָשָׁע.
 וַיִּהְיֶה גִּוּוֹ לַמִּכִּים וּלְמוֹרְטִים לְחִי,
 הֵלֵא בְּאַחֲרִית יִלְאַה גִּשּׁוּא עֲמָל וּבָעַם.
 יִמָּאן הָיוֹת מִטָּרֵת צָרִיו, מִרָמָם לְפוּעֵלִי אָוֶן.
 תַּעֲזִיר קִנְיָתוֹ, יִהְיֶה יָדוֹ לְמִתְקוֹמָהוּ. —
 הִנֵּה דָוִד זֶה צְדִיק, זֶה מְשִׁיחַ אֱלֹהֵינוּ.
 דָּבָא וְשִׁפְלָ רוּחַ, עֲנֹת לְבוֹ נִגְלָתָה
 אֶף לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו, וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסִבָּל,
 וְלֹאֲוִיבָיו חָנָם גָּמַל תַּחַת רַעְיָה חֶסֶד,
 מֶלֶךְ רוֹדֵף גִּבְשׁוֹ גִּבַּל בְּיָדוֹ בְּעַמִּים

וְלֹא עָשָׂה נִקְמָה וּבִדְרֹךְ טוֹבָה שְׁלַחַהּוּ.
 אֲמַנִּים כִּיּוֹם עָבְרָה עָלָיו רוּחַ אַחֲרֵת
 נִשְׁפָּךְ מִדֶּרְתּוֹ עַל זֶה מִחֲרָף, וְאָמַר לְשַׁחֲתֵהוּ.
 לֹא־לֹא חֲכַמַּת אִשָּׁה כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים סוֹכֶכֶת
 עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ לְמַלֵּט חַיָּתָם מִעֲבוֹר בְּשָׁלַח
 לֹא נִשְׁאָר שְׁרִיד לְאִישׁ קָשָׁה, כִּילִי יֹרֵעַ עֵין.

כִּיּוֹם הַמָּשַׁח שָׁאוּל עַל יִשְׂרָאֵל לְמֶלֶךְ
 וְשִׁמּוּאֵל חַי עִם אֱלֹהָיו בָּרָמָה עִיר שְׁקֵמַת.
 וַיַּעֲזוֹב בֵּיד בֶּן קִישׁ שֶׁכֵּט מַלְכוּת עֲמָהוּ
 אַךְ בַּמִּסְתָּרִים רוּחַ הַחַוָּזָה חוֹפֶפֶת
 עַל יִשְׂרָוֶן, וְתַכְלֶתוֹ לֹא־ל בַּעֲדָם נִמְלָצָה.
 וַיְהִי שָׁאוּל שְׁלִיט בְּגִוִּיּוֹת שְׁבָטֵי אֱלֹהֵי
 וְשִׁמּוּאֵל שָׁרֵר כְּמִקְדָּם עַל לֵב עַל נֶפֶשׁ.
 כִּי הִלְכוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מִצֹּק וּמֵר רוּחַ
 וְכָל אֲשֶׁר יִרְאֶת שְׂדֵי בְלָבָבוֹ נוֹגֵעַ
 וַיִּקְחוּ בִּרְכָתוֹ וַיָּשׁוּבוּ לְהִרְגִיעַ.

וַיְדַר בְּיָמָיו מְרוֹדוֹ הַלֵּךְ וְשָׁב לְבַקְרוֹ בְּסִתְרֵי
 וְאִישׁ אֱלֹהִים חִזְקָהוּ, וּכְאֹב אֶת בְּנוֹ יִנְחָמנוּ. —
 וְשְׁמוּאֵל מָתָה, יָמִים אֶחָד כְּבוֹד שְׁלֵבֵעַ,
 וַיִּקְבְּצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְמִסְפַּד מֶרֶז וְנָהִי
 וַיִּקְבְּרוּהוּ שָׁם בְּרָמָה מְקוֹם מוֹשְׁבֵהוּ.
 אַךְ דָּוִד הַגִּידִל בְּכִי וְנִפְשׁוֹ מְאֹד אֲבָלָת
 כִּי הָלַךְ מִמָּנוּ מְנַחֵם וּמֹשִׁיב גִּפְשׁוֹ.
 אָמַר דָּוִד: „פֶּן יִשְׁטְמֵנִי שְׂאוּל וְעוֹד יִרְדְּפֵנִי,
 „אוּלִי בְּנִשְׂאוֹ פָּנֵי שְׁמוּאֵל יָדוֹ דָּפְתָה מָנִי,
 „פָּנֵי מִי יֵשֶׁא עֲתָה? עֲתָה יוֹסִיף לְבַקֵּשְׁנִי.“ —
 וַיַּעֲזוֹב אֶת הַמְּצוּדָה וַיָּקָם וַיֵּרֶד
 אֶל מְדַבֵּר פֶּאֶרֶן עִם גְּבוּרָיו אֲנָשֵׁי חֵיל.
 וַיֹּאמֶר אֶל לָבוֹ: פֹּה אֶמְצָא מָלוֹן וְסִתְרִי.
 כִּי בַּפֶּאֶרֶן הָהָר וּבְנָה מְצָאוֹ מְנוּחַ
 יַעַת גִּרְשׁוֹ מִמְּקוֹמָם וְנָדְרוֹ וְנָעוּ כְּמוֹנִי.
 וּמִלְּאֶךָ אֶל נַחֲמָם, יִנְחָם לְבִי גַם אֲנִי —
 קְרוֹב הַמְּדַבֵּר לְכָל עֹבֵר לְאֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת

מִשָּׁם שָׁלַח יִשְׂרָאֵל לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ.
 כֹּה אָשַׁב וְאֶתֹר מַה יֵּלֵךְ יוֹם אֶו יוֹמִים. —
 וְהָעָרִים הַקְּרוֹבוֹת לְמִדְבָּר פָּאָרָן לְקַצְהוּ
 מִעֹן זִיף וּבִרְמֵל שְׁלֹשֶׁת עָרֵי יְהוּדָה הֵמָּה.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד בְּמִעֹן, וּבִבְרִמֵּל מַעֲשָׂהוּ,
 וְלוֹ מִקְנֵה רֶב, צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעִזִּים אֶלֶף.
 וְשֵׁם הָאִישׁ הַהוּא נָבָל, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבִּיגַיִל,
 וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שָׂכָל יִפֹּת מְרֹאָה וְתֹאֵר,
 וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים, גֹּזַע מִחֶמֶר
 כָּלֵב רֹאשׁ מִשְׁפָּחוֹת יְהוּדָה, וְהוּא בְּשׁוֹשָׁנִים חֹזֵה,
 וְהַלְוָעִים קָרְאוּ לוֹ כָּלֵבִי לְכַנּוֹתוֹ כִּי שְׁנַיִם
 עַל שֵׁם רֹאשׁ מִשְׁפָּחוֹתוֹ, וְעַל כִּי נִבְּזָה בְּכָלֵב. —
 וַיְהִי נָבָל בְּבִרְמֵל בְּגִזּוֹן אֶת צֹאנָהוּ,
 וְדוֹד וְאֶנְשָׁיו נָדוּ בְּמִדְבָּר בְּמַחֲסוֹר וְעָנִי.
 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי גִזּוֹן נָבָל, וְכִי יַעֲשׂ
 מִשְׁתָּה גְדוֹל לְגִזּוֹנִים וּלְכָל אֲנָשֵׁי הַבָּיִת.

וַיִּשְׁלַח עֲשָׂרָה נְעָרִים לֵאמֹר: עָלוּ בִּרְמֶלֶה,
שִׁאלוּ לְשָׁלוֹם גָּבֵל בְּשָׁמַי, וְכֹה תֹאמְרוּ:
"כֹּה לְחַי! שָׁלוֹם לָךְ וּבִרְכָּה בְּאַסְמִיךְ,
"שָׁלוֹם לְבֵיתְךָ, שָׁלוֹם לְכָל הַנְּלוּיִם אֵלֶיךָ!
"וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי כִּי גִזְזִים לָךְ, וְכָלְכֶם שָׁמַח.
"עַתָּה הָרוּעִים אֲשֶׁר לָךְ הָיוּ עִמָּנוּ
"לֹא הִכְלָמְנוּם וְלֹא נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָּה
"כָּל יְמֵי הַיּוֹתָם בְּבִרְמֶל, עֲזָרִים הָיוּ לָמוֹ
"לְשִׁמּוֹר הָעֵדֶר, שִׁאל נָא נְעָרֶיךָ וַיִּגִּידוּ.
"יִמָּצְאוּ הַנְּעָרִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ
"כִּי עַל יוֹם טוֹב בָּאוּ, הִנֵּה נָא לַעֲבָדֶיךָ
"וּלְבִנְךָ לְדוֹר אֶת אֲשֶׁר יֵדָךְ מִצָּאָה:
"כִּי הִנֵּה בְּרִבּוֹת הַטּוֹכָה רַבּוֹ אוֹכְלֶיךָ."
וַנְּעָרֵי דָוִד בָּאוּ אֶל גָּבֵל וַיְדַבְּרוּ
בְּשֵׁם דָּוִד כָּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּנּוּחוּ
וְלֹא בָּאוּ כְּאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה בִּזְרוּעַ כַּח.
וַיַּעַן אוֹתָם גָּבֵל עֲזוֹת וַיֹּאמֶר לָמוֹ:

„מִי דָּוִד מִי בֶן יִשִׁי כִּי אִשָּׁא פָּנֶיהוּ?
 „הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים מִתְּפָרְצִים מִפָּנֶי אֲדוֹנֵימוֹ.
 „וְאֶקַּח מִימִי וְלַחֲמִי, וְטַבַּחְתִּי אֲשֶׁר טַבַּחְתִּי
 „לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ גּוֹזֵז, וְאַתָּן לְשֹׁטִי אֶרֶץ
 „לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יֵדְעָתִי אִי מְזַה הֵמָּה.
 וַיִּהְפְּכוּ נַעֲרֵי דָּוִד לְדֶרֶכָם וַיָּשׁוּבוּ
 לְדָוִד, וַיִּגִּדּוּ לוֹ בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה.
 וַיֹּאמֶר לָהֶם דָּוִד: חֲגְרוּ אִישׁ חֲרִבָּהּוּ!
 וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ חֲרָבוֹ, וְגַם דָּוִד חָגַר חֶרֶב,
 וּבְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ אַחֲרֵי דָּוִד הָלְכוּ
 וּמֵאֲתָיִים לְשִׁמּוֹר עַל הַכְּלָיִם נִשְׁאָרוּ.

וַנַּעַר אַחֵר מֵהַנְּעָרִים הַגִּיד לְאַבְיָגַיִל:
 „סַעַר עָתִיד לְבִיתְךָ, לְרֹאשׁ אִישׁךָ שׂוֹד וְשָׂבָר.
 „הִנֵּה שְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל אֲדוֹנֵינוּ
 „בְּדִבְרֵי בְרִית וְשָׁלוֹם, וּבְאִמְרֵי שְׁפָר בְּרַכָּהּוּ.
 „וְנִגְבַּל עָנָה אוֹתָם קִשּׁוֹת, וַיַּעַט בָּמוֹ.

"וְהָאֲנָשִׁים טוֹבִים לָנוּ מְאֹד, כִּי לֹא הִכְלָמְנוּ
 "כָּל יְמֵי הַתְּהַלֵּכְנוּ אִתָּם, וְלֹא פָקְדְנוּ מְאוּמָה,
 "חֹמֶה הָיוּ עָלֵינוּ גַם יוֹמָם גַּם לַיְלָה,
 "כָּל יְמֵי הַיּוֹתְנוּ רוּעִים בַּשָּׂדֶה הָעֵדֶר.
 "וְעַתָּה דַעֲי וּרְאִי מַה תַּעֲשֶׂה לְהַחֲדִיל הַשָּׂכָר
 "כִּי כָלְתָה הָרָעָה עַל כָּל בֵּית אֲדוֹנֵינוּ.
 "וְהוּא בֶן בְּלִיעַל מְדַבֵּר אֶל גִּבּוֹר הַחֵיל. —
 וַתִּמְהַר אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח לֶחֶם וַיֵּין
 וַצֵּאן עֲשׂוּיוֹת, וַדְּבָלִים, צְמוּקִים וְקָלִי
 וַתִּשֶׂם עַל הַחֲמוּרִים, וַתֹּאמֶר לְנַעֲרֶיהָ:
 עֲבְרוּ לִפְנֵי, וְאֲנִי אֲחֲרֵיכֶם בּוֹא אֲחִישָׁה.
 וַתֵּלֶךְ אֲבִיגַיִל, וְלֹא־יָשָׁה לֹא הִגִּידָה.
 וְהִנֵּה הִיא רֹכֶבֶת עַל הַחֲמוֹר וַיּוֹרְדֶת
 בְּסֶתֶר הָהָר, וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו בָּאוּ
 וַחֲרָבָם שְׁלוּפָה בְיָדָם, וַתִּפְגְּשֶׁם בַּדֶּרֶךְ —
 וַדָּוִד אָמַר: הִנֵּה אֲךָ לִשְׁקָר שְׁמִרְתִּי
 כָּל אֲשֶׁר לָזָה בַּמִּדְבָּר וְלֹא נִפְקַד לּוֹ מְאוּמָה.

וְעָתָה יָשִׁיב לִי רָעָה תַּחַת מְזֻכָּה וְהֶסֶד .
 גִּלְאַיִתִּי נִשְׁוֹא הַוּוֹת אָדָם, וְדוֹנָם גִּלְאַיִתִּי .
 לְהֶאֱדִיךְ עוֹד אִפִּי לְצָרִים כָּלֵל לֹא יִכְלֹתִי .
 רַבּוֹת סִבֵּלְתִי בְּעַנְיִי, אֲנִקְמָה הַפַּעַם .
 כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאוֹיְבֵי דָוִד, וְכֹה יוֹסִיפֶה!
 אִם אֲשֹׁאִיר לוֹ אָבִן בְּקִיר עַד אֹרֶךְ הַבֶּקֶר . —

כִּרְאוֹת אֲכַנִּיל אֶת דָּוִד וְהִמָּהֵר וְהִרְדּוּ
 מֵעַל הַחֲמוֹר, וְתַפּוֹל לְאַפְיוֹ עַל פָּנָיָהּ
 וְתִשְׁתַּחוּ אֶרְצָה, וְתַפּוֹל לְרִגְלָיו וְתֹאמַר:
 „בִּי אֲנִי אֲדוֹנִי הָעוֹן, בִּי אֲנִי הַפֹּשַׁע,
 תִּדְבֹּר שְׂפָתְךָ בְּאָזְנִי, שְׁמַע נָא אֲמָתְךָ
 „אֵל נָא יְשִׁים אֲדוֹנִי לְבוֹ אֵל אִישׁ הַבְּלִיעַל
 „אֵל גָּבֹל הַזֶּה, כְּשֵׁמוֹ כֵּן הוּא כֵּן מַעֲשָׂהוּ,
 „גָּבֹל הוּא וְגָבֹל עִמּוֹ, וְאַתָּה אֵל תִּכֵּן
 „אֵל תִּשְׁעָה אֱלֹיו, אָבִן לֹא תִהְיֶה תִפְאֲרֶתְךָ
 „לְרִיב עִמּוֹ, לְנֶעַת בּוֹ יָד, לְחַלֵּל חֲרָבְךָ.

"הֵן לֹא יִכְבְּדוּ מְכַבְּדָיו, וּבֹוּיוֹ לֹא יִקְלוּ.
 "וְאִם אֶת אֲמַתְךָ הָרִיב, שִׁמְעֵנָה לְהַצְדִּיקְנִי.
 "לֹא רָאִיתִי אֶת גַּעְרֵי אֲדֹנָי אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ.
 "וְעַתָּה אֲדֹנָי, חֵי יְיָ וְחַי נַפְשְׁךָ! כִּי מִנְעָךָ
 "יְיָ מְבֹוא בְּדָמִים, וַיִּדְּךָ לָךְ הוֹשִׁיעַ.
 "הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא, יִהְיוּ כְנָבָל אוֹיְבֶיךָ.
 "וְהַמְּבַקְשִׁים רָעָה לְאֲדֹנָי תִּהְיֶה אַחֲרֵיתָם כְּמוֹהוּ. —
 "וְעַתָּה קַח נָא הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר מִנִּשְׁת
 "שִׁפַּחְתָּךְ לְאֲדֹנָי, וְנִתְּנָה לְנַעֲרֶיךָ." —

וְתוֹסֵף עוֹד לְדַבֵּר. הֵצֵק חֵן בְּשִׁפְתֶיךָ
 וְתֹאמַר: "שָׂא נָא אֲדֹנָי, שָׂא לְפָשַׁע אֲמַתְךָ.
 "הִנֵּה עָשָׂה יַעֲשֶׂה יְיָ לְאֲדֹנָי חֶסֶד
 "וְהֶקֶם יָקִים לוֹ בֵּית גְּאֻמָּן כִּימֵי יְרֵחַ.
 "כִּי מִלְחָמוֹת יְיָ בְּאוֹיְבָיו אֲדֹנָי נִלְחָמָה
 "לְבָךְ תָּמִים, וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְּךָ מִיָּמֶיךָ.
 "וַיָּקָם אָדָם לְרִדְפָךָ, לְבַקֵּשׁ נַפְשְׁךָ.

"וְהִיָּתָה נַפְשׁ אֲדוֹנִי צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים
 "אֵת יי אֱלֹהֶיהָ בְּסֶתֶר כְּנָפֶיו סָלָה.
 "וְנַפְשׁ אוֹיְבֶיהָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלָע.
 "וְהָיָה בַּעֲשׂוֹת יי לָהּ הַטּוֹבָה וְהַחֲסֵד
 "אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהּ, וְצִוָּה לְנָגִיד עַל עַמָּהּ.
 "לֹא תִהְיֶה זֹאת לָהּ לְפֹקָה וּלְאֵבֶן גִּגֵּף
 "לְשֹׁפֵךְ דָּם חַנּוּם וְלַהּוֹשִׁיעַ לָהּ יְדִיהָ
 "וְהִיָּטִיב יי לְאֲדוֹנִי, וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמָתְךָ." —
 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר לְאַבְיָטָל:
 "בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא
 "אֲשֶׁר שָׁלַחְךָ לְקַרְאֹתִי, בְּרוּכָה אַתָּה אִשְׁתׁ חַיִּל!
 "וּבָרוּךְ טַעַמְךָ, חֵן וְנֶעֱם שְׂפָתוֹתֶיךָ.
 "אֲשֶׁר כָּלִיתָנִי מִבּוֹא בְּדָמִים וַיְדִי לִי הוֹשִׁיעַ.
 "אוֹלָם חַי יי אֲשֶׁר מִנְּעֵנִי מִהָרַע
 "כִּי לֹאֹל מִהָרַת לָבוֹא לְקַרְאֹתִי בַּדֶּרֶךְ
 "אִם נֹתֵר לְנָבֹל מִשְׁתִּין בְּקִיר עַד אֹרֶךְ הַבֶּקֶר.
 "עֲתָה עָלַי לְשָׁלוֹם לְבִיחָךְ, וְשִׁכְנִי לְבֵטַח.

”כִּי שָׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ, וְאִשָּׁא פָנַי.” —
וַיָּקַח מִנְחָתָהּ מִיָּדָהּ, וַיִּשְׁלַחַהּ.

בַּשָּׁנִי כּוֹכְבִי אֹר כִּי יִפְגְּעוּ בְּמַסְלֹול רָקִיעַ
רָגַע נִפְגְּשׁוּ נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת. רָגַע וְנִפְרְדּוּ.
יָקָר בְּאֲנָשִׁים וַיִּקְרַת נָשִׁים נִדְּבָרוּ יָחַד
זֶה אֵל זֶה הִתְרָאָה, זֶה עַל זֶה הִתְפַּלְאוּ.
בְּחֵן שִׁפְתֶיהָ אֲשֶׁרְתּוּ בְטַעַם לְשׁוֹנוֹ שִׁבְחָהּ,
לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תִהְלֶה, לְאֲצִילִים תִּפְאָרֶת,
וַיִּמָּהְרוּ וַיִּתְפָּרְדּוּ, כִּי הִיא בְּעֶלֶת בְּעַל. —
לְחַזוֹת עוֹד פָּנִימוֹ לֹא חָמְדוּ לֹא זָמְמוּ.
אֲכֵן אֱלֹהִים צִוָּה לְרַחוּקִים: הִתְקַרְבוּ.
הִסִּיר מִרְאֵשׁ נָבֶל עֲטָרַת נָשִׁים וַיִּתְּנָהּ
לְאִשֶּׁר נְאוּה לוֹ, וְתֵאוֹת צְדִיקִים נִהְיָתָה. —

שָׁבָה אַבִּיגַיִל אֶל נָבֶל אִשָּׁה וְתִמְצָאָהּ
וְהִנֵּה מִשְׁתָּה וּשְׂמִיחָה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתָּה מֶלֶךְ

וְלֹב נָבֵל טוֹב עָלָיו, וְהוּא שְׂבוּר מִיָּין.
 וְלֹא הִגִּידָהּ לוֹ מְאוּמָה עַד אֹר הַבֶּקֶר
 וַיְהִי בַּבֶּקֶר בָּצֵאת מִנָּבֵל הַיָּין
 וַתִּגַּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיָּמָת לָבוּ בְּקֶרְבוֹ וְהוּא הָיָה לְאָכָן.
 כִּי פוֹתָהּ תָּמִית קִנְיָאָה, לְאֹוִל יִהְרֹוג פַּעַשׁ.
 וַיְהִי בַּעֲשֻׁרַת הַיָּמִים וַיַּחֲזֹק עָלָיו חֲלִיָּהּ,
 וַיִּנָּפְחוּ יְיָ וַיִּבְחַד מִן הָאָרֶץ. —
 וַיִּשְׁמַע ה' וַיִּשָּׂא כִפְיוֹ הַשָּׁמַיְמָה
 וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי מוֹשֶׁפֶט וְצָדֵק
 אֲשֶׁר רַב רִיב חֲרָפְתִּי מִנָּבֵל, וַנִּקְמָנִי,
 וַהֲשִׁיב גָּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וַיְדִי חֶשֶׁךְ מֵאֵן
 לְבַל תּוֹשַׁע לִי זְרוּעֵי, וַיִּמְנֵי לֹא יִשְׁפֹּטֵנִי. —
 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָיו אֶל אֲבִיגַיִל בְּרָמְלָה
 וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר: "הָדוּד שְׁלַחְנוּ
 "אֵלֶיךָ לְקַחַת אוֹתָךְ לְאִשָּׁת חִיקָהּ."

וְתִקֶּם וְתִשְׁתַּחֲוּ אַפִּים אֶרְצָה
 וְתֹאמַר: "הִנְנִי לְשִׁפְחַת אֲדוֹנִי וְלֹא לְגִבֹּרֶת."
 וְתִקֶּם וְתִרְכַּב עַל הַחֲמֹר, וְחָמֵשׁ נַעֲרוֹתֶיהָ
 הוֹלִכוֹת לְרִגְלָהּ, וְתִמְהַר אַבְיָגַי לְלָכֶת
 אַחֲרֵי מִלְּאָכִי דָּוִד, וְתִהְיֶה לְאִשְׁתּוֹ חֵיקָהוּ. —
 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד אִשָּׁה וַשְׁמָה אֶחָיִנֶעַם
 מִיִּזְרְעֶאל, וְתִהְיֶינָה לּוֹ נָשִׁים שְׁתֵּים. —
 וְשֹׁאֵל לָקַח מִיכַל בִּתּוֹ אִשְׁתּוֹ דָּוִד וַיִּתְּנָהּ
 לְאִישׁ אֶחָד מִגִּלִּים וּשְׁמוֹ פִּלְטִי בֶן לִישׁ.

אֵיכָּה בֶן יִשִׁי! אֵי רוּחִי תִשְׁיַנֶּה?
 אָנָּה אוֹלִיךָ כְּנוֹרִי פִּלְאִיךָ לְשִׁמְיָע?
 לֹא בַמִּדְבָּר לֹא בַמְּצוּדָה לֹא בַיַּעַר חָרַת
 אֵף לֹא בַגְּבַעַת הַחֲכִילָה תִשִּׁים קִנְיָךְ.
 אָהֵה! עֹזֶבֶת נִחַלֶת צָבִי וּמִדְּבָרוֹת גְּבוּלֶיךָ,
 שִׁבְתָּ לְאֲדָמַת גִּבֹּר, שִׁבְתָּ אֶל אֶרֶץ פִּלְשֶׁת.

אֵיךְ אֲשִׁיר שִׁיר עֹדָה וְאַתָּה בְּאַרְץ נִטְמָאתָ ? —
 אֵיךְ עוֹ מִבְּטָחָךְ, כִּי תִגּוֹר מִפָּנַי תָּרֵב,
 תִּגּוֹר מִמֶּלֶךְ צַדִּיק, נָדָר לְבַל רְדֹפְךָ,
 וְאֵל זָרִים אֹיְבֵי עַמְּךָ תִּלָּךְ לְהִתְרוּעֶעַ?
 לָמָּה גָּתָה הַלָּכָתָ אֶל אֲבִישׁ הַמֶּלֶךְ
 וְהוּא מִסְרֵגִי פְלִשְׁתִּים הַעוֹרְכִים לְקָרֵב מִעֲרֹכָתָ
 לַעֲלוֹת בִּיהוּדָה וּלְקִיצָנוּ, לְשִׁפּוֹךְ דָּם עִמָּךְ ! —
 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בַשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים אַתָּה וְחִילָךְ ? —
 הֵן כְּנוּרֵי כְּנוּרֵי ! אֵיךְ בְּיָדֵי תִנּוּעַ !
 אֲזַמֵּר, אִם אֲשֶׁא נָהִי, אִם עַל עָרְכִים אֶתְלָךְ ? —
 לָךְ דָּוִד וְעַמְּךָ בֶן יִשִׁי הַעִירוֹתִי שָׁחַר,
 בָּךְ הַגִּיוֹן לִבִּי, בָּךְ מַעֲנֵנִי כַחֲלָלִים שָׁרוּ,
 כִּי גָדוֹל אַתָּה, מְאֹד נִפְלְאתָ עוֹדָה נָעַר,
 עוֹדָה רוּעָה עֲדָרִי יִשִׁי בְּשִׂדְמוֹת בֵּית לָחֶם,
 אֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַדּוֹב שָׁרִיתָ גַם יְכַלֶּתָ,
 גָּדוֹל עֲתָה וְנִפְלְאוֹת עָשִׂיתָ בְּבֵית מֶלֶךְ

בְּנִגְנָה לְפָנָיו בְּיָד, רוּחוֹ וּלְבָבוֹ חַיִּית;
 גְּדוֹל עֲתָה, מְאֹד נִעְלִית בְּצַעֲדָה בְּכַח
 לְקִרְאָת גְּבוּר נָשׁוּק וּבִידָה אֵין חֶרֶב
 רַק בְּמִקְלָה וּבְקַלֵּעַ וּבִשְׁם צְבָאוֹת אֱלֹהִים
 וַתִּקְנֵא לְאֱלֹהֶיהָ וַתַּעַשׂ לָהּ שֵׁם וַחֲיִיל.
 גְּדִלָת אֶף רוֹמְמָת פַּעֲמֶיהָ כִּי גָדְרוּ
 מִפָּנֶי רוֹדֶה, בָּדָד וּגְלָמוֹד בְּכַפֵּן וְעָנִי.
 גִּבּוֹן לִבָּהּ בְּטוֹחַ בִּי בְּסִתָּר מַחְבְּאֶיהָ
 אִזְּ קִדְמוֹ שָׁרִים אַחֵר נֹגְגִים לְהִלָּלָהּ בְּשַׁעַר. —
 אֵיכָה עֲתָה דָּוִד? מְשִׁיחַ אֱלֹהִים אֵיכָה?
 בְּשִׁידָה פְּלִשְׁתִּים בְּרֹאשׁ חֵילָהּ בְּגִדּוֹד פְּשֻׁטָּה,
 לְמַהֵר שָׁלַל חָשׁ בּוֹ, וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא חַיִּית
 לְהִבִּיא גִתָּה בְּשֶׁרֶת אֶן וּשְׁמוֹעַת שָׁבֵר
 לְאֹמֵר: כְּאֵלָה עָשָׂה דָּוִד, כֹּה מְשַׁפְּטֵהוּ! —
 אֲחֻשָּׁה אֲנִי, וְקוֹי כְּנוּרִי יִדְמוֹ לְנִצָּחַת, —
 אֶךְ אֱלֹהִים יוֹדֵעַ מְקוֹרָהּ, הוּא מְשַׁחָהּ

הוא אמר: "מַעֲצָאתִי עֲבָדִי, בְּחִירִי רָצִיתִי,
 "שְׁוִיתִי עֹזר עַל גִּבּוֹר, לִקְרֹב לַמִּדְתִּיהוּ"
 וְאֲנִי בָעֵר וְלֹא אָדַע סוּדָה וְסוֹד אֱלֹהִים.
 עַל־כֵּן אֶמְרָתִי אֶסְפָּרָה כִּמּוֹ כֹּל תִּלְאוּתִיךָ,
 כֹּל אֲדִין כֹּל אֶהְיֶלֶל, לֹא אֶקְטֵן וְלֹא אֶגְדִּילָה.
 אֲשֶׁר קָרָה אֶגִּידָה, כַּאֲשֶׁר קָרָה אֶזְמִרָה.

שיר עשירי

הכפירים שואגים לטרף
ולבקש מאל אכלם

רבים מכאובים לאדם עלי חלד
אך לעמל יולד לצרה יולד
טוב כי ישבח רישו ישא ויסבלנו
רגעים יחלופו בהרף עין תשועה
בערב ילין בבי לבקר תרועה
והפטח באל חסד יסובבנו

אִלָּם אוֹיֵב מֵצִיק רָעַב הִנֵּהוּ
 אָדָם אֲרִי טוֹרֵף כִּי יַחֲסֹר לַחֲמָהוּ
 לְשׂוֹא תִקְרָא בִּינָה, שׂוֹא נַחֵם תָּרֵב,
 בְּכַפֵּן וַחֲסֹר אָטָמוּ אֲזָנָיִם
 בָּטָן כִּי תַחֲסֹר תַּחֲשַׁכְנָה עֵינָיִם
 מִחֲלָלִי רָעַב טוֹבִים חֲלָלִי חָרֵב.

שֵׁשׁ מֵאוֹת רִגְלֵי גִבֹּרִים יַחַד הִלְכוּ
 בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה אַחֵר דָּוִד נִמְשָׁכוּ
 לְבַד מִטָּף וְנָשִׁים, הַנוֹדְדִים לֶלֶחֶם,
 צָעָקוּ אֶל דָּוִד: "אֲדֹנָי עֶזְרַת עֲמָךְ,
 "הֵן לָנוּ אֵכֶל, לֶמָּה נָמוֹת נִגְדָּךְ."
 נִעְצַב אִישׁ אֶל אִשְׁתּוֹ, אִם אֵל פְּרִי רִחֵם.

וְדָוִד בָּצָר, קָצְרָה יָדוֹ מִהוֹשִׁיעַ
 יֵרָא שׁוֹב לַיהוּדָה לְכָל יִשְׁחִית וַיֵּרִיעַ
 לֹא בָעַם אֶרְצוֹ לֹא בַשָּׂאוֹל מִקְנֵאֵהוּ.
 וַיֹּאמֶר: „לָכוּ וְנָשׁוּבָה אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 „פִּשְׁטוֹ בְּגִדּוֹר וְקָחוּ בְחֶרֶב וְקִשְׁתִּים
 „וַיִּשְׁבְּרוּ רַעְכוֹן בְּתֵיכֶם אִישׁ לְפִי אָכְלָהוּ.”

„עַמְּמֵלֶק, גִּשּׁוּרִי וְגִזּוּרִי, עַמִּי חֲרַמְנוּ
 „מִדָּוִד דָּוִד מִלְחָמָה בָּם לֹאֱלֹהֵינוּ.
 „יָפְלוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ, יָפְלוּ בְחֶרֶב.” —
 חֲפֹז חֵיל דָּוִד וַיִּשְׁלַלְם לְקָחוּ,
 שָׁבוּ לְאֲבִישׁ גִּתָּה, יַחֲדוּ שְׂמָחוּ
 בָּקָר אָכְלוּ עֵד, חֲלָקוּ שָׁלָל בְּעֶרְבָּה. —

בַּפְּרָאִים צִמְאִים בַּמִּדְבָּר, בָּרְעוּב וְאָבִי יַעֲר,
 וְהֵם מְלֻמְדֵי מַחְסוֹר, בָּאֵת נַפְשָׁם שְׁאָפוּ רוּחַ,
 בֶּן דָּוִד וַחֲלִילוֹ תָעוּ בַּצִּיָּה יְשִׁימוֹן תַּהוּ,
 גִּתָּר מִצְמָאוֹן גְּרוֹנָם וְאָכַל זַעִיר לָמוּ,
 וַיִּלְמְדוּ שְׂאֵת מַחְסוֹר, לְסָבּוֹל כָּפֹן וְעָנִי,
 וְדוֹד יֵרָא אֱלֹהִיו, תּוֹרָתוֹ בְּחוֹךְ מַעֲיָהוּ,
 הַחֲזִיק בַּמוֹסֵר גַּם אֲנָשָׁיו, וְתוֹרָה צִוָּה לָמוּ
 לְכָל יִשְׁלָחוּ צַדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ וְחָמֶם יִדִּימוּ,
 וְכֹה אָמַר לָהֶם: "שִׁמְעוּנִי זֶרַע עִם קֹדֶשׁ!
 "אֱלֹהִים דָּבָר לְהַקִּים לִי כֶסֶף, לְהַכִּין לִי בַּיִת,
 "וְנָר עוֹלָם יִתֵּן לִי לְקוֹם בִּימֵי יְרֵחַ,
 "וְאַתֶּכֶם שֵׁם שׁוֹמְרִים לְרֹאשֵׁי, בָּמוֹ עָנִי לְסוֹבְבֵנִי,
 "לְמַעַן יִיטֵב גַּם לִי גַם לָכֶם בְּאַחֲרֵיתָנוּ

„ברום קרן ישעי. ואני למלוכה אצליח.
 „אתם תהיו משנים, ושלשים בראש החיל.
 „לכן שמרו לנפשכם, שמרו משפט וצדק.
 „ואל תגעלו בחכם כפיכם, כבודי אל תחללו.
 „שאו וסבלו ימי רעה, וימי טובה בא ימהרו.“ —

סרו האנשים למשמעתו, ויטו און
 לקול מוסרו, ושמעו אמרו פי געמו.
 על-כן ידם אמונה, חכם וגול חילו.
 לא הכלימו רועי יהודה אשר רעו שמה
 במדבר עדרם, ומאומה לא נפקד למו.
 לא שאלו בחזקה, לא לקחו בכח ורוע.
 ציה גם חם נשאו, עני וכפן סבלו. —

וישאו להם נשים וירב מחסור תבית. —
 טפם ועולליהם שאלו ללחם ואין,
 לאמותם יאמרו: איה דגן ומים?
 ואין בגר לבסות בשרם ואין מנעל לרגל.

כַּפְּרָאִים צִמָּאִים בַּמִּדְבָּר. בָּרְעוּב וְאָבִי יַעֲרִי,
 וְהֵם מְלֻמְדֵי מַחְסוֹר, בָּאֵת נַפְשָׁם שְׁאֵפּוֹ רוּחַ,
 בֶּן דָּוִד וְחִילוֹ תָעוּ בְצִיָּה יְשִׁימוֹן תָּהוּ.
 נִחַר מִצְמָאוֹן גְּרוֹנָם וְאָכַל זַעִיר לָמוֹ.
 וַיִּלְמְדוּ שְׂאֵת מַחְסוֹר, לְסָבּוֹל כָּפֹן וְעָנִי,
 וְדוֹד יֵרָא אֱלֹהֵיוֹ, תוֹרָתוֹ בְּתוֹךְ מִעֵיהוּ.
 הַחֲזִיק בַּמוֹסֵר גַּם אֲנָשָׁיו, וְתוֹרָה צִיָּה לָמוֹ
 לְבַל יִשְׁלַחוּ צַדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ וְחָמֶס יִדְיָמוֹ,
 וְכֹה אָמַר לָהֶם: "שִׁמְעוּנִי זֶרַע עִם קֹדֶשׁ!
 "אֱלֹהִים דָּבָר לְהַקִּים לִי כֶסֶף, לְהַכִּין לִי בַּיִת,
 "וְנֵר עוֹלָם יִתֵּן לִי לְקוֹם כִּימֵי יְרַח,
 "וְאַתֶּכֶם שֵׁם שׁוֹמְרִים לְרֹאשִׁי, בָּמוֹ עָנִי לְסוֹבְבֵנִי,
 "לְמַעַן יֵשֶׁב גַּם לִי גַם לָכֶם בְּאַחֲרֵיתָנוּ

„ברום קרן ישעי. ואני למלוכה אצליח.
 „אתם תהיו משנים, ושלישים בראש החיל.
 „לכן שמרו לנפשכם, שמרו משפט וצדק.
 „ואל תגזלו בחמס בפיקם, כבודי אל תחללו.
 „שאו וסבלו ימי רעה, וימי טובה בא ימהרו.“ —

סרו האנשים למשמעתו, ויטו און
 לקול מוסרו, ושמעו אמרו כי געמו.
 על-כן ידם אמונה, חמס וגזל חידלו.
 לא הכלימו רועי יהודה אשר רעו שמה
 במדבר עדרם, ומאומה לא נפקד למו.
 לא שאלו בתזקה, לא לקחו בכח ורוע.
 ציה גם חם נשאו, עני וכפן סבלו. —

וישאו להם נשים וירב מחסור הבית. —
 טפם ועולליהם שאלו ללחם ואין,
 לאמותם יאמרו: איה דגן ומים?
 ואין בגד לכסות בשרם ואין מנעל לרגל.

והנשים את בעליהן יום יום תאלצנה.
 אז בא מֶרֶךְ בִּלְבָב גְּבוּרִים אֲנָשִׁי חֵיל
 וַיִּצְעְקוּ אֶל דָּוִד לֵאמֹר „אֲדֹנָי! כָּל־כִּלְנוּ.
 „כִּי נִפְשָׁנוּ יִבְשֶׁה אֵין כָּל, אִיךְ נוּכַל וְרֵאִינוּ
 „בְּרַעַת טַפְּנוּ הָעֲטוּפִים בְּרַעַב וְחֶסֶר?“ —
 וַיַּעַן דָּוִד: „אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים נָשׁוּבָה
 „שָׁמָּה פִּשְׁטוּ בְּגָדוֹד, וְקָחוּ בְּזֹרֹעַ כֶּחָ.“ —
 וְדָוִד אָמַר אֶל לָבוֹ: אֶסְפָּה הַפַּעַם
 בֶּיַד שְׂאוּל, כִּי יִפּוֹל עָלַי יוֹם אֶחָד בִּפְתָע.
 אֵין טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אֲמַלֵּט אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 וְנוֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאוּל וְלֹא יוֹסִיף לִבְקִשְׁנִי.
 וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּשֶׁם פָּעָמָיו לַדֶּרֶךְ
 הוּא וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ גְּבוּרָיו אֲנָשִׁי חֵיל.
 וַיָּבֹא גִתָּה אֶל אָכִישׁ בֶּן מְעוֹךְ הַמֶּלֶךְ,
 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ דְּבַר סֵתֶר, וַיִּרְצֵהוּ. —

וַיָּשָׁב דָּוִד עִם אָבִישׁ הוּא וַעֲבָאָהּ
 אִישׁ אִישׁ וּבֵיתוֹ וּשְׁתֵּי נָשִׁי דָּוִד, אַחֲיָנֵעַם
 הַיִּזְרְעֵאלִית, וְאִשְׁתׁ נָכֹל הַכְּרִמְלִית, אַבְיָגַיִל.
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָבִישׁ: "אִם נָא מִצָּאתִי
 "יָחַן בְּעֵינַיָּה יִתְּנוּ לִי מְקוֹם לְשֹׁכֵת
 "בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵדָה, לָמָּה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ
 "עִמָּךְ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה לְהִיּוֹת לָךְ לְטִרְחָ?"
 וּדָוִד חָשַׁב בְּלִבּוֹ, אֲסֹתֵר מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 לְבַל יֵדַע שִׁבְתִּי וְקוֹמִי עִם עֲבָא הַחִיל. —
 וַיִּתֵּן לוֹ אָבִישׁ אֶת צִקְלָג לְגוֹר שָׁמָּה.
 עַל־כֵּן הָיְתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְנִצָּחַ. —
 כְּאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים יָשָׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵדָה פְּלִשְׁתִּי,
 וַיַּעַל עִם אֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ בְּגִדוֹד בְּאֶרֶץ
 אֶל עַמְלֵקִי, אֶל אֲנָשֵׁי גִשׁוֹר וְאֲנָשֵׁי גִזּוֹר
 יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ מַעֲזֹלָם מִשׁוֹר עַד מִצְרִים,
 עַמִּים אֲשֶׁר הַחֲרִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמַחֲוֹת וְכָר.
 וַיָּבוֹם דָּוִד, וְלֹא יָחִיָּה אִישׁ וְאִשָּׁה בְּאֶרֶץ

לְהָבִיא הַשְּׁמוּעָה גַּת, פֶּן יִגִּידוּ וַיֹּאמְרוּ:
כֹּה דָוִד, כֹּה מִשְׁפָּטוֹ כָּל יְמֵי שְׁבַת
בְּשִׁירָה פְּלִשְׁתִּים. — וַיִּקַּח שָׁלָל וּמִלְקוֹחַ
בְּהֶמָּה וּבְגָדִים, וַיָּבֹא אֶל אָבִישׁ גִּתָּה.
וְאֶל אָבִישׁ אָמַר: עַל גִּבֹּב יְהוּדָה פָּשַׁטְנוּ,
וְעַל יִרְחֻמְאֵלִי וְהַקֵּנִי, לַגְּבוּלִיָּה גִּבְּהָה.
וַיֵּאמֶן אָבִישׁ בְּדָוִד, וַיֹּאמֶר בְּלִבָּהּ:
הִבֵּאִישׁ דָּוִד בְּעַמּוֹ, יִשְׂרָאֵל יִשְׁנֶאֱהוּ.
עָתָה יִשְׂאֹר בְּאַרְצִי, עוֹלָם לִי לְעֶבֶד,
וְתוֹשִׁיעַ לִי זְרוּעוֹ, עַמּוֹ בְּשָׁלָל אַחֲלִיקָה. —

קוֹל מִצְהָלוֹת רָנָה בְּתִשְׁוֹאת שְׁכוּרֵי יִין
קוֹל שְׂמִיחֵי אֵד, זְמִירַת מִשְׁתַּעֲשָׁעִים עָלֵי אֶזְוִן,
יַחַד מִתִּי אֲבִדוֹן לְבַעַל זָכֹב גְּבִירִם הִרְיָעוּ:
"גִּזֹּר גִּזֹּר לְקִדְקִדָּה, קִרְנֵי הוֹד קִרְנֵיָּה!
"מִי בְּמוֹהַ מִשְׁחִית, מִי בְּמוֹהַ מִרְשִׁיעַ?
"הַחִילוֹת פְּעֻלַּת שְׁטִנָּה, אֵף כָּלִיל גְּמִירַת.

"הַכִּנָּה שְׁנֵנָה חֲצִיָּה לִירוֹת בְּמוֹ אֶפֶל
 "וְהִיר וְהַשִּׁיג וְהַפִּלַח לֵב גַּם נָפֶשׁ.
 "הַעִירוֹת קִנְאָת שְׁאוּל, אֵשׁ מְדוֹן הַפָּחַת,
 "וְהַגִּדַע קֶרֶן דָּוִד, גִּאֲוָתוֹ הַשְּׁפִלָּה,
 "הַסִּירוֹת מַעֲטָה קָדְשׁוֹ, בֵּינוֹן הַטָּא הַטְּבַעְתָּהוּ. —
 "דַּעַךְ גֵּר בֶּן יִשִּׁי, לֹא יִהְיֶה עוֹד לְנִצָּחַת.
 "בֵּין גּוֹיִם יָגוּר, עַל אֲדָמַת זָר יִסְתַּפַּח,
 "בִּילְדֵי נִכְרִים יִשְׁפִּיק, עֶבֶד עֲבָדִים לָמוֹ,
 "הַבְּאִישׁ בִּישְׁרוֹן עַמּוֹ, בְּמַתְקוֹמָיו יִתְרוֹעֶעַ.
 "וְכִרְת בְּרִית עִם אוֹיְבֵי אֶרְצוֹ, וְחֵשׁ עוֹר לָמוֹ.
 "סִרְגִּי פִלְשֹׁתִים הִתְאַזְרוּ, לִקְרֹב יִחְלְצוּ
 "לְנַפּוֹל בִּיהוּדָה, וְשִׁמְמָה תִּשָּׂאֶה הָאָרֶץ,
 "וְדוֹד וְחִילוֹ יַעֲזוּרֶם, וְרוֹעַם לָמוֹ יִשְׁאִילוּ,
 "יִחְלְקוּ עַמָּם שָׁלָל, דָּם חֲלָלִים יִשְׁתּוּ יַחַד. —
 "אֶךְ זֶה שְׁקוּיִנּוּהוּ, הָאֵחַ רָאֲתָה עֵינֵינוּ!
 "זֶה פֹעֵל יָדָה גְּבִירָנוּ, פְּלָאִים מַעֲשֵׂיהָ!
 "עַל־כֵּן רַפָּאִים יוֹדוּהָ, פֶּאֶרֶוֹה בְּגִי שָׁחַת. —

אך רִנַּנְתָּ רָשָׁעִים מִקְרֹב, שִׁמְחָתָם עָדִי רָנַע,
 לֹא הִבְאִישׁ דָּוִד בְּעַמּוֹ, עֲתֵד לְמֶלֶךְ לָמוֹ.
 לֹא נָתַן זִרְעוֹ לְלוֹחֲמֵי יִשְׂרָאֵל, וַחֲיִלּוֹ לְפִלֶּשֶׁת.
 רָגְלוֹ בְּקִרְבָּם תִּתְּהֵלֶךְ, וְלִבּוֹ תוֹךְ עִם אֱלֹהִים.
 סָלַח לְמֶלֶךְ רוֹדְפָהוּ, וְנִפְשׁוֹ אֶהְבֵּתָהוּ.
 יָדְעוּ זֹאת חֲכָמֵי פִלִּשְׁתִּים, עַל בֶּן הָרַחֲקֹהוּ. —

בָּעֵת הַהִיא וּפִלִּשְׁתִּים אָסְפוּ כָּל צָבָא חֵיל
 לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל, יַחַד כָּל סִרְגֵּי פִלִּשְׁתִּים.
 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל דָּוִד: "תֵּדַע יְדוּעַ
 "כִּי אֲנִי תֹצֵא בְּמַחֲנֶה אֹתָהּ וְאֶנְשֵׁיהָ."
 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אָכִישׁ הַמֶּלֶךְ:
 "לֵכֵן אֹתָהּ תֵּדַע אֵת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ."
 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ: "לֵכֵן שׁוּמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׁימָךְ." —
 וַיִּקְבְּצוּ פִלִּשְׁתִּים אֶת כָּל מַחֲנֵיהֶם אֶפְקָה
 וַיִּשְׂרָאֵל חֲזָנִים בְּעֵין אֲשֶׁר לְיִזְרְעֵאלָהּ.
 וּסִרְגֵּי פִלִּשְׁתִּים לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים עָבְרוּ

וְדוֹד וְאֶנְשָׁיו עִם אָבִישׁ אַחֲרוֹנָה נָסְעוּ.
 וַיֹּאמְרוּ שְׂרִי פְּלִשְׁתִּים: "מָה הָעֵבְרִים הָאֵלֶּה?"
 וַיַּעַן אָבִישׁ: דּוֹד עֶבֶד שְׂאוֹל הֵנָּה.
 "אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי יָמִים וְשָׁנִים, וּמִצָּאֲתִיהוּ
 "נֶאֱמַן לִפְנֵי, וּמֵאוֹמָה לֹא רָאִיתִי כּוֹ לְרוֹעַ."
 וַיִּקְצְפוּ שְׂרִי פְּלִשְׁתִּים עַל אָבִישׁ וַיֹּאמְרוּ:
 "הֵשֵׁב אֶת הָאִישׁ הַזֶּה וַיָּשׁוּב לְמִקְוָמָהּ.
 "וְלֹא יֵרֵד עִמָּנוּ לְצָבָא, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ
 "לְשִׁטָּן בְּמִלְחָמָה, וּבְמָה יִתְרַצָּה הָעֶבֶד
 "הַזֶּה אֶל אֲדוֹנָיו, הֲלֹא בָּרָאשֵׁי אֲנָשִׁים הָהֵמָּה?
 "הֲלֹא זֶה דּוֹד, עָלָיו הַנָּשִׁים בְּשִׁיר תַּעֲנִינָה:
 "הִכָּה שְׂאוֹל בְּאַלְפֵּי וְדוֹד בְּרַב־אֲתִים." "
 וַיִּקְרָא אָבִישׁ אֶל דּוֹד, וַיְדַבֵּר בְּחֶסֶד
 וַיֹּאמֶר לוֹ: "חַי יְיָ כִּי יֵשְׁרוּ בְּעֵינֵי דְרָכֶיךָ
 "נֶאֱמַן אֶתָּה, וְטוֹב בְּעֵינֵי צֶאֱתָךְ וּבּוֹאָךְ
 "אִתִּי בְּמַחֲנֶה מִיּוֹם בּוֹאָךְ עַד זֶה הִרְגַּע.
 "כִּי תָמִים אֶתָּה, וְאֲנִי עָלֶיךָ בְּטָחֲתִי.

"אולם לא טוב אתה בעיני סרגי פלשת,
 "המה יקצפו בי, ובך לא יאמינו ויבטחו
 "ויאמרו לא יעלה זה במלחמה אתנו.
 "ועתה אל תעשה רעה בעיני שרים אלה.
 "שוב ולך בשלום למקומך, השכם בבקר
 "אתה ואנשיך, ואור לכם ולכו." —

וירע הדבר בעיני דוד, ויצר
 לו לראות כי תופר עצתו עמוקה בלבו.
 ולא יכול לעבור פקודת פי אביש המלך,
 וישכם בבקר הוא ואנשיו ללכת
 ארץ פלשתים, ופלשתים עלו יזרעאלה.

היה ליום נאצה ותוכחה, יום עברה וועם!
 התקדרו פגי רקיע, שמים כסה חשך,
 כי יום מארה לישראל, ולא מאורות למו.
 בן ישי שמש ומגן שב לארץ פלשת
 ופלשתים אויבי יעקב באו לנחלת קדש.

חֲמִשָּׁה סָרְגִים בְּחֵיל רַב וְעֲצוֹם הַתְּאֵסָפוּ
לְלַחֹם בָּעַם פְּרוּעַ, וְנָבִיא וְכֹהֵן וְאַפּוֹד אֵין,
וּמִלְכָּם בְּרֹאשׁם יָרָא וְחִרְדַּ, בְּלָבוּ מָרָה,
וַיִּשְׁאַל בִּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ.
גַּם בְּחִלּוּמוֹת גַּם בְּאוֹרִים גַּם בְּנִבְיָאִי קָדֵשׁ,
וַיֵּלֶךְ לְדְרוֹשׁ בְּבַעֲלֹת אוֹב, וְהִיא רָעָה מִבְּשֻׁרֹת.
אָהָה! הִבְזֹאת אִישׁ נָכוֹב יִלְבֹּב לְאַמֵּץ כַּחַ
לְצֹאת לְקָרֵב לְקִרְאֹת חֵיל עֲצוֹם מִמֶּנּוּ?
מִי לֹא יִנָּבֵא כִי יִגְבֹּר אוֹיֵב וַיִּנָּצַח
וַיִּשְׁרָאֵל יִפְּלוּ חֲלָלִים לִפְנֵי בַּעֲלֵי פִלִּשְׁתִּים? —
עַל זֹאת נִעְצַב דָּוִד וַנִּפְשׁוּ עָלָיו דָּאָבָה
כִּי רָאָה עָנִי עָמוֹ, רָאָה עֲבֵרֹת הַשָּׁבֶט
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל מִלְכּוֹ, וְהוּא רָחוֹק מִהוֹשִׁיעַ.
וַיֵּלֶךְ לָשׁוּב אֶרֶץ פִּלִּשְׁתִּים קוֹדֵר וְשׁוֹחֵחַ
עָנָה בְּצוֹם נִפְשׁוֹ, וַיִּלְבֹּשׁ שֵׁק וְאַפָּר. —

וְהָיָה דְרֹךְ צָרָה כִּי בָאָהּ. בָּאָהּ כַּפְּלִים.
 הָבִיט דָּוִד אַחֲרָיו. וְאַחֲיוֹ רְדוּפֵי חֶרֶב.
 וַיֵּבֶט לִפְנָיו — וַהֲנִיחָהּ צָרָה. שׁוֹר וְשָׁבֵר.
 רָאָה לֵהֵב הָעִיר צֶקֶלָג עָלָה שְׁמִימָה
 כִּי פָשְׁטוּ עָלֶיהָ גִּדּוֹד עַמְּלָקִי וַיִּשְׁרְפוּהָ.
 וַיֵּשְׁבוּ טָף וְנָשִׁים וַיִּנְהָגוּ וַיָּלְכוּ.
 גַּם שְׁתֵּי נָשִׁי דָּוִד נִשְׁבּוּ. אַחֲיָנֶעַם וְאַבִּיגַיִל.
 וַיֵּשְׁאוּ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו קוֹלָם בְּכִבִּי וַנְּהִי
 וַיֵּבְכוּ עַד לֹא נִשְׁאַר כֹּחַ לְבָבוֹת בָּמוֹ.
 וַיֵּצֵר לְדָוִד מְאֹד. כִּי אָמַר הָעָם לְסַקְּלָהוּ
 כִּי מָרָה נַפֶּשׁ כָּל אִישׁ עַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהוּ
 וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיְיָ אֱלֹהָיו בְּכָל נַפֶּשׁ.
 וַיֹּאמֶר אֶל אַבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן אַחִימֶלֶךְ:
 הִגִּישָׁה נָא לִי הָאֵפוֹד, — וַיִּגִּישֶׁהוּ.
 וַיִּשְׁאַל דָּוִד: "אֶרְדּוּף אַחֲרֵי הַגִּדּוֹד? אֲשִׁיגֶנּוּ?"
 וַיַּעַן יְיָ: "רְדּוּף, כִּי הִשֵּׁג תִּשְׁיָגֶהוּ
 וַיִּהְיֶה תִּצִּיל." — וַיִּקַּח דָּוִד אֶת הַחֵיָל

אֲשֶׁר אָתוּ שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ, וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
עַד נַחַל הַבְּשׂוֹר, וַיַּעֲמֵדוּ שָׁמָּה מֵאֲתִים
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּגְרוּ מִלַּעֲבוֹר אֶת הַנַּחַל,
וַיִּרְדּוּף דָּוִד וְאַרְבַּע מֵאוֹת אֲנָשֵׁי זְרוּעַ
אֲחֵר גִּדּוּד הָעֶמְלָקִי וַיִּמָּצְאוּם בְּעֵמֶק
נְטוּשִׁים עַל הָאָרֶץ אוֹכְלִים וְחוֹגְגִים וְשִׁמוֹנִי
בְּכָל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בָּזְזוּ וַשָּׂרְדוּ
בְּעָרֵי גְבוּל אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְאֶרֶץ עַם פְּלִשְׁתִּי.
וַיָּבֹאוּ דָּוִד מִהַנָּשֶׁף עַד לַמַּחֲרַת בְּעָרֵב.
וְלֹא נִמְלֹט מֵהֶם כִּי אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ נַעַר
אֲשֶׁר רָכְבוּ עַל הַנִּמְלִים וּבַחֲפֹז נִמְלְטוּ.
וַיֵּצֵל דָּוִד כָּל הָרִכּוּשׁ וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ
וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצִּיל, אַחִינֹעַם וְאַבִּיגַיִל,
וְלֹא נֶעְדַּר מֵאוֹמָה מִן הַשָּׁלָל וּמִלְּקוֹחַ
כָּל אֲשֶׁר לָקַח הַגִּדּוּד בְּצִקְלָג הוֹשֵׁב לְיוֹשְׁבֵיהָ.
וַיֵּתֶר הַמִּקְנֶה אֲשֶׁר לָקַח עֶמְלָקִי בְּכָל אֶרֶץ
יְדוּד הַצִּיל מִיָּדָם, נָהֲגוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ:

„זה שלל דוד, זה חלק ראש גבורי חיל!“
 ויבא דוד אל מאתים איש אשר נותרו
 על נחל הבשור לשמור הכלים, וילכו
 לקראתו ולקראת עם המלחמה, ויריעו.
 וישאל דוד בשלומם בדברי חן וחסד,
 ויתן להם נשיותם ובניהם, וכחלק
 יורדי מלחמה נתן משלל גם למו.
 וישמה לחק מהיום ההוא ומעלה:
 יורדי מלחמה ושומרי כלים יחד יחלקו. —
 ויבא דוד צקלג, וישלח לריעהו
 לזקני יהודה מהשלל ויאמר למו:
 „הנה לכם ברכה משלל אויבי אלהינו“
 ולכל מקומות יהודה אשר התהלך שמה
 דוד ואנשיו, שלח משלל ומלקוח,
 להשיב תגמולם באשר עשו עמו חסד. —

כָּלֹו יָמֵי מְרוֹדֵי דָוִד. תָּמּוּ יָמֵי הָעוֹנִי.
 חֲתָמָם בְּמַעֲשֵׂה צְדָקָה. חֲתָמָם בְּפַעֲלַת יֵשׁוּ.
 הַטִּיב דָּוִד לְעֵין כָּל לְאָשֶׁר גָּמְלוּהוּ בְּסִתְרֵי.
 יוֹשְׁבֵי נֶגֶב הִירַחֲמָאֵלִי וְנֶגֶב בְּנֵי קָיִן
 וְאֲשֶׁר בְּמַעֲוֹן וַיִּתֵּר וּבִקְצֵה גְבוּל אֶרֶץ
 יְהוּדָה. אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יִשְׁמֹון הַמִּדְבָּרָה
 הָמָה בְּתוֹמְכֵי גִפְשׁוֹ. רַחֲמֵיהֶם גִּבְמָרוּ
 עַל גִּרְדָּף הַגָּם. וַיַּחֲנֹנוּהוּ וַיַּחֲזִקוּהוּ.
 בְּגִדּוֹד רִגְלֵי דָוִד מִפְּנֵי שְׂאוֹל רוֹדְפָהוּ.
 עָתָה מֵהֵר לְשָׁלֵם חֶסֶד לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ.
 בַּהֲיוֹת לֹאֵל יְרוֹ. וְקָרָן יִשְׁעוֹ צוֹמַח.

כָּלֹו דְבָרֵי דָוִד רֵאשׁוֹנִים לִיָּמֵי צָבָאָהוּ.
 נוֹרָאוֹת עֲלִילוֹתָיו. תּוֹלְדוֹתָיו מְאֹד נִפְלְאוּ.
 רַבַּת צָרָרוּ מִנְעֵר. עָמַל וַיִּגֹּן שִׁבְעָ.
 כְּמוֹ קֶץ הַלֵּילָה. רָגַע לִפְנֵי אֹר הַבֶּקֶר
 שָׁבוּ הַכּוֹכָבִים מִמַּסְלֹוֹתָם. וַיֵּמֶשׁ חֲשָׁךְ.

עד יבקע השחר והאיר כל פני חלד.
 כן כפלו צרות דוד, בלהות הקיפוהו
 בנפול עמו ביד צר, ואין עוזר ומושיע,
 והוא וגדוד גבוריו החו לארץ פלשת,
 שם שדדה צקלג, שרופה עיר מכוז לשבת.
 וטפס ושניהם לקחו, וילכו שבי,
 וילנו נאמני דוד, אמרו לסקלהו. —
 כאין שפכו אשוריו, במעט רגליו נטיו,
 ויתחזק באלהי חסדו בכל אמן נפש. —
 אז חשף בן ישי זרועו, זרוע עז וכת
 דרך איבו השיג הציל המנצח,
 כצאת שמש בגבורתו יצא שמו בארץ,
 "נעזר הגבור מהלום, פלאי מעשיו הקיצו"
 יאמרו שומעי גבורותיו, שבו והתפלאו,
 וייקר שמו בארץ, קרן בן ישי רוממה,
 כי ארץ גדרו יצא למלוך בישרון מלך,
 כי כבה גר שאול, פקודתו למות באה.

וְדוֹד הוּכַן לְכַסְאוֹ. כִּי כָבֵד אֱלֹהִים מְשַׁחֲהוּ. —
 הִנֵּה עַתָּה לְסִפּוֹר עַתָּה לְרִקּוֹד. לְכַבּוֹת וּלְשִׁמוֹת
 אֶל תִּדְם כְּנוֹרֵי, שָׂא קִנְיָה עַל מוֹת מֶלֶךְ
 וּסְפּוֹר עַל גְּבוֹר צַדִּיק, בְּאַמוּנָה שֶׁר וַיְחִי.
 וְקוֹנֵן עָלָיו וְעַל מַלְכוּתוֹ מִבֵּיתוֹ כִּי נִקְרָעָה. —
 אָבֵן שָׂא קוֹל וּמִרָה, אֵלֵי גִיל יִצְלָצְלוּ קוֹיָה.
 לְבִישׁ שְׁמוּעָה טוֹבָה, לְשִׁמְיַע בְּשִׁרַת יֵשַׁע.
 כִּי אֲרִי יִתְנַשֵּׂא מִיְּהוּדָה, וְקָם לְמַעַלָּה שְׁבֵט.
 דּוֹד עָלָה עַל כֶּסֶם יִשְׁרוֹן, לְהִדָּר וְתַפְאֶרֶת.
 לְפָנָיו יִהְיֶה צִדְקוֹ כְּבוֹד וְהִלָּל יִקְדְּמוּהוּ.
 עַמִּים יִשְׁמְעוּ לוֹ, מַלְכִּים וְרִיזָנִים יִפְאֲרוּהוּ.
 עֲתָה יִרְנּוּ שְׁבֵטֵי יְהוָה, בְּמִלְכָם יִגִּילוּ.
 עֲתָה יִפְרַח יַעֲקֹב, קֶרֶן יִשְׂרָאֵל יִגְבִּיהַ. —
 עוֹרָה גַּא כְּנוֹרֵי, יַחַד הֶגְיוֹנֵי עוֹרוֹ.
 הוֹד בֶּן יֵשִׁי, הוֹד כְּסָאוֹ אֲשִׁירָה אֲזַמְּרָה.

UC-NRLF

\$B 429 350